

การออกแบบตัวแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลที่ทำงานในโหมดของ
กระแสโดยใช้วงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคด

CURRENT MODE ANALOG TO DIGITAL CONVERTER CIRCUIT DESIGN
BASED ON CASCODE CURRENT MIRROR

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2548

ISBN 974.622.702.5

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การออกแบบตัวแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลที่ทำงานในโหมดของ
กระแสโดยใช้วงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคด

CURRENT MODE ANALOG TO DIGITAL CONVERTER CIRCUIT DESIGN
BASED ON CASCODE CURRENT MIRROR

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2543

ISBN 974-622-702-5

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 35430
วัน, เดือน, ปี 12.5.2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2000

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การออกแบบตัวแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิทัล ที่ทำงานในโหมดของ
กระแสโดยใช้วงจรสะท้อนกระแสแบบแคสโคด
CURRENT MODE ANALOG TO DIGITAL CONVERTER
CIRCUIT DESIGN BASED ON CASCODE CURRENT MIRROR

ชื่อนักศึกษา นายบุญยิ่ง นบนอบ

รหัสประจำตัว 41061147

ปริญญา วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.กอบชัย เดชหาญ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
รศ.ดร.วันชัย	จิ๋วรุจา	
ผศ.ดร.เกียรติศักดิ์	กมลวีระ	
รศ.วิทยา	ทิพย์สุพรรณพร	
รศ.ดร.พุทศักดิ์	ชีวิวิทย์	
รศ.ดร.กอบชัย	เดชหาญ	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 7 มีนาคม 2543 เวลา 11.00-12.00 น.

สถานที่สอบ ณ. ห้องสอบวิทยานิพนธ์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ตึก 12 ชั้น 4 ห้อง (E12-404)

วันที่.....๖.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕๔๓

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การออกแบบตัวแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลที่ทำงานในโหมดกระแสโดยใช้วงจรถ่ายโอนกระแสแบบคาสโคด
ชื่อนักศึกษา	นายบุญชิง นบมอบ
รหัสประจำตัว	41061147
ปริญญา	วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	วิศวกรรมไฟฟ้า
พ.ศ.	2543
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รศ.ดร.กอบชัย เดชหาญ

บทคัดย่อ

ในวิทยานิพนธ์นี้ได้นำเสนอวงจรถ่ายแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลในโหมดกระแส ใช้เทคโนโลยีของ CMOS โดยใช้วงจรถ่ายโอนกระแสแบบคาสโคดส่งกระแสเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับกระแส ใช้วงจรถ่ายโอนกระแสและคงสัญญาณเป็นตัวคงสัญญาณกระแสเพื่อทำการแปลงบิตต่อไปและส่งบิตที่ได้จากการเปรียบเทียบให้วงจรถ่ายโอนกระแส วงจรถ่ายแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลใช้เทคโนโลยี CMOS ขนาด 0.8 ไมครอน อัตราการแปลง 1 μ sample/sec และช่วงปฏิบัติงานย่านกระแส 0-200 μ A วงจรนี้สามารถขยายจำนวนบิตโดยการเพิ่มจำนวนสัญญาณนาฬิกาและวงจรถ่ายโอนกระแสเมื่อถูกนำไปใช้การเพิ่มจำนวนบิตที่สูงขึ้นผลการเลียนแบบได้กระทำโดยใช้โปรแกรมเลียนแบบการทำงาน PSpice

Thesis Title	Current Mode Analog to Digital Converter Circuit Design Based on Cascode
Student	Mr. Boonying Nobnob
Student ID.	41061147
Degree	Master of Engineering
Programme	Electrical Engineering
Year	2000
Thesis Advisor	Assoc.Prof.Dr.Kobchai Dejhan

ABSTRACT

This thesis proposes an analog-to-digital converter circuit operation in current mode based on CMOS technology. The cascode current mirror is used for comparing the current, the track and hold circuit is used to convert the bit and shift the compared bit to the shift register. This proposed circuit is new circuit with 0.8 μm CMOS technology with 1 $\mu\text{sample/sec}$ conversion rate and 0 to 200 μA operating input current. This proposed circuit is able to extend the number of bit by increasing the clock signal and the shift register in order to obtain the higher number of bits. All of results have been carried out by simulating based on PSpice.

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณอาจารย์ รศ. ดร. กอบชัย เคชหาญ ที่ให้ความช่วยเหลือให้โอกาสตลอดจนคำแนะนำต่าง ๆ ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ และการดำเนินชีวิตประจำวัน จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี และบิดา มารดา ที่สนับสนุนและให้กำลังใจตลอดการศึกษา ตลอดจนอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมว่ากล่าวตักเตือนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ขอขอบคุณทุนอุดหนุนการทำวิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คุณวรภรณ์ สุวรรณนาว์ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคน ที่ให้กำลังใจตลอดมา

บุญยิ่ง นบนอบ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VII
สารบัญรูป.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 บทนำ.....	1
1.2 ที่มาของงานวิจัย.....	1
1.3 วัตถุประสงค์งานวิจัย.....	2
1.4 รายละเอียดในวิทยานิพนธ์.....	2
1.5 สรุป.....	2
บทที่ 2 ทฤษฎีการทำงานของมอส.....	3
2.1 บทนำ.....	3
2.2 ทฤษฎีการทำงานของมอส.....	3
2.3 สรุป.....	8
บทที่ 3 การแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัล.....	9
3.1 บทนำ.....	9
3.2 อินพุตของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัล.....	9
3.2.1 สัญญาณ Direct Current (DC) หรือ Slowly Varying.....	9
3.2.2 สัญญาณ Continuously Changing และ Single Event Alternating Current (AC).....	10
3.2.3 สัญญาณ Pulse Amplitude.....	11
3.3 หลักการแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัล.....	11
3.4 วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลความเร็วต่ำ.....	13

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.4.1 Single Slope Analog to Digital Converter หรือ Pulse Width Modulator Analog to Digital Converter.....	13
3.4.2 Dual Slope Analog to Digital Converter หรือ Up-Down Integrator Analog to Digital Converter.....	15
3.5 วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลต่อความเร็วปานกลาง.....	18
3.5.1 Successive Approximation Analog to Digital Converter.....	18
3.5.2 Algorithmic Analog to Digital Converter.....	21
3.6 วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลต่อความเร็วสูง.....	23
3.6.1 Parallel Analog to Digital Converter หรือ Flash Analog to Digital Converter.....	23
3.7 สรุป.....	25
บทที่ 4 ทฤษฎี.....	26
4.1 บทนำ.....	26
4.2 วงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคดโดยใช้หม้อสทรานซิสเตอร์.....	26
4.3 วงจรเปรียบเทียบกระแส.....	29
4.4 วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลอัลกอริทึมขนาด 1 บิต.....	34
4.5 วงจรตามและคงสัญญาณ.....	37
4.6 วงจรซีพรีจิสเตอร์.....	41
4.7 สรุป.....	41
บทที่ 5 วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิต.....	42
5.1 บทนำ.....	42
5.2 หลักการทำงานของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิต....	42
5.3 การเขียนแบบและผลการเขียนแบบวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิทัลขนาด 8 บิต.....	47
5.4 เวลาที่ใช้ในการแปลง.....	55

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

5.5 ผลการวิเคราะห์ค่าเปอร์เซ็นต์ผิดพลาดจากวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด 8 บิต.....	56
5.6 สรุป.....	57
บทที่ 6 บทสรุปวิจารณ์และข้อเสนอแนะ.....	59
บรรณานุกรม.....	61
ภาคผนวก.....	63
ก. ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์.....	64
ประวัติผู้เขียน.....	79

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ลอจิกและตารางความจริงเกี่ยวกับแรงดัน.....	30
5.1 แสดงค่าความกว้างและค่าความยาวของเซลล์.....	48
5.2 แสดงผลการเขียนแบบวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด 8 บิตโดยการ ป้อนสัญญาณอินพุตเป็นกระแสที่ระดับต่างๆกัน.....	49

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 แสดงการไบอัสมอสเฟตแบบเอ็นฮานเมนท์ชนิด N-Channel.....	3
2.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง I_d กับ V_{ds} เมื่อเปลี่ยนค่า V_{gs} ของมอสเฟตแบบเอ็นฮานเมนท์ชนิด N-Channel.....	4
2.3 แสดงการไบอัสมอสเฟตแบบดีพลีชันชนิด N-Channel.....	5
2.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง I_d กับ V_{ds} เมื่อเปลี่ยนค่า V_{gs} ของมอสเฟตแบบดีพลีชันชนิด N-Channel.....	6
2.5 คุณสมบัติการถ่ายโอน.....	8
3.1 สัญญาณ Direct Current (DC) หรือ Slowly Varying.....	10
3.2 สัญญาณ	
(ก) Continuously Changing	10
(ข) Single Event Alternating Current.....	11
3.3 สัญญาณ Pulse Amplitude.....	11
3.4 บล็อกไดอะแกรมของตัวแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัล.....	12
3.5 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณอนาลอกอินพุตและสัญญาณดิจิทัลเอาพุต.....	13
3.6 หลักการพื้นฐานของ Single Slope Analog to Digital Converter หรือ Pulse Width Modulator Analog to Digital Converter.....	14
3.7 หลักการพื้นฐานของ Dual Slope Analog to Digital Converter หรือ Up-Down Integrator Analog to Digital Converter.....	16
3.8 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าศักดาเอาพุตของวงจรรินทิเกรตกับเวลา.....	18
3.9 รูปแบบการเปรียบเทียบสัญญาณต่อเนื่องกับสัญญาณเปรียบเทียบ Successive Approximation Analog to Digital Converter.....	19
3.10 วงจรพื้นฐานของ Successive Approximation Analog to Digital Converter.....	20
3.11 ตัวอย่างความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณต่อเนื่องเอาพุต V_{oa} จากสัญญาณดิจิทัลเป็นสัญญาณอนาลอกกับสัญญาณต่อเนื่องอินพุต V_{ia}	20
3.12 หลักการทำงานและวงจรพื้นฐานของ Algorithmic Analog to Digital Converter	
(ก)หลักการทำงานของ Algorithmic Analog to Digital Converter.....	21
(ข)วงจรพื้นฐานของ Algorithmic Analog to Digital Converter.....	22
3.13 หลักการทำงานของ Parallel Analog to Digital Converter.....	24

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
3.14 วงจรพื้นฐานของ Parallel Analog to Digital Converter.....	25
4.1 วงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโค.....	27
4.2 วงจรสมมูลของวงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโค.....	27
4.3 บล็อกไดอะแกรมของวงจรเปรียบเทียบกระแส.....	29
4.4 สัญลักษณ์ลอจิก.....	30
4.5 คุณลักษณะการส่งผ่านแรงดันของอินเวอร์เตอร์ในอุดมคติ.....	30
4.6 วงจรอินเวอร์เตอร์ซีมอส.....	31
4.7 กราฟแสดงคุณลักษณะการส่งผ่านแรงดันของอินเวอร์เตอร์แบบซีมอสในอุดมคติ.....	31
4.8 วงจรเปรียบเทียบกระแส.....	33
4.9 วงจรสะท้อนกระแสแบบพื้นฐาน.....	35
4.10 วงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลลอจิกอริทึมิกขนาด 1 บิตโดยใช้วงจรสะท้อน กระแสแบบพื้นฐาน.....	35
4.11 วงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลลอจิกอริทึมิกขนาด 1 บิตโดยใช้วงจรสะท้อน กระแสแบบคาสโค.....	36
4.12 บล็อกไดอะแกรมของวงจรตามและคงสัญญาณแบบลูปเปิด.....	38
4.13 วงจรตามและคงสัญญาณ.....	38
4.14 แคมป์ลิงสวิทช์ทรานซิสเตอร์แบบเอ็นมอส.....	39
4.15 รูปแบบการแคมป์ลิงสวิทช์.....	39
4.16 ไดอะแกรมสัญญาณควบคุม.....	40
4.17 วงจรซีพรีจิสเตอร์.....	41
5.1 วงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิต.....	43
5.2 ไดอะแกรมสัญญาณควบคุม.....	44
5.3 แสดงสัญญาณดิจิทัลเอาพุตเมื่อ $I_{in} = 10\mu A$, $I_{ref} = 200 \mu A$	50
5.4 แสดงสัญญาณดิจิทัลเอาพุตเมื่อ $I_{in} = 20\mu A$, $I_{ref} = 200 \mu A$	50
5.5 แสดงสัญญาณดิจิทัลเอาพุตเมื่อ $I_{in} = 40\mu A$, $I_{ref} = 200 \mu A$	51
5.6 แสดงสัญญาณดิจิทัลเอาพุตเมื่อ $I_{in} = 60\mu A$, $I_{ref} = 200 \mu A$	51
5.7 แสดงสัญญาณดิจิทัลเอาพุตเมื่อ $I_{in} = 80\mu A$, $I_{ref} = 200 \mu A$	52
5.8 แสดงสัญญาณดิจิทัลเอาพุตเมื่อ $I_{in} = 100\mu A$, $I_{ref} = 200 \mu A$	52

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
5.9 แสดงสัญญาณคิจิตอลเข้าพุดเมื่อ $I_{in} = 120\mu A, I_{ref} = 200\mu A$	53
5.10 แสดงสัญญาณคิจิตอลเข้าพุดเมื่อ $I_{in} = 140\mu A, I_{ref} = 200\mu A$	53
5.11 แสดงสัญญาณคิจิตอลเข้าพุดเมื่อ $I_{in} = 160\mu A, I_{ref} = 200\mu A$	54
5.12 แสดงสัญญาณคิจิตอลเข้าพุดเมื่อ $I_{in} = 180\mu A, I_{ref} = 200\mu A$	54
5.13 แสดงสัญญาณคิจิตอลเข้าพุดเมื่อ $I_{in} = 190\mu A, I_{ref} = 200\mu A$	55
5.14 แสดงกราฟผลการวิเคราะห์เปอร์เซ็นต์ค่าผิดพลาดจากการเลียนแบบการแปลงสัญญาณนา ลอกเป็นสัญญาณคิจิตอลขนาด 8 บิต.....	57

บทที่ 1

บทนำ

1.1 บทนำ

ในปัจจุบันเทคโนโลยีทางด้านอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคมได้วิวัฒนาการไปอย่างรวดเร็วมาก เทคโนโลยีที่จำเป็น คือเทคโนโลยีการออกแบบวงจรอิเล็กทรอนิกส์พัฒนาตามไปด้วยอย่างรวดเร็วทั้งในระบบอนาล็อก (Analog) และระบบดิจิทัล (Digital) ดังนั้นอุปกรณ์แปลงสัญญาณจากสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัล (Analog to Digital Converter) และจากสัญญาณดิจิทัลเป็นสัญญาณอนาล็อก (Digital to Analog Converter) นั้นเป็นสิ่งจำเป็น ในวิทยานิพนธ์นี้จะกล่าวถึงอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัล การทำงานของอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของอุปกรณ์แปลงสัญญาณ คุณลักษณะของอุปกรณ์แปลงสัญญาณที่ดีจะต้องมีค่าการแปลงสัญญาณ โดยให้มีค่าใกล้เคียงกับสัญญาณเดิมมากที่สุด มีความผิดเพี้ยนของสัญญาณน้อยที่สุดและมีอัตราการแปลงสัญญาณที่สามารถตอบสนองความต้องการของวงจรได้ดี จากความสำคัญของอุปกรณ์แปลงสัญญาณดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นที่มาของวิทยานิพนธ์เรื่อง การแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลโหมดกระแส โดยได้คิดพัฒนาอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพที่ดี และใช้เทคโนโลยีของ CMOS เพราะมีข้อดีเช่น การสูญเสียของกำลังต่ำ มีอินพุตอิมพีแดนซ์สูง และใช้พื้นที่น้อย ฯลฯ

1.2 ที่มาของงานวิจัย

จากคุณสมบัติของอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลและข้อดีของเทคโนโลยีแบบ CMOS จึงได้นำวงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคด (Cascode Mirror) วงจรเปรียบเทียบกระแส (Current Comparator) วงจรตามและคงสัญญาณ (Track and Hold) และวงจรชิฟต์เรจิสเตอร์ (Shift Register) มาทำการแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิต โดยการทำงานในโหมดกระแสและใช้สัญญาณนาฬิกาควบคุมการทำงานของวงจร เมื่อต้องการแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลที่บิตสูงขึ้น โดยการเพิ่มจำนวนสัญญาณนาฬิกาให้สูงขึ้นตามจำนวนบิต และเพิ่มวงจรชิฟต์เรจิสเตอร์ให้สูงขึ้นตามจำนวนบิต จากการออกแบบเช่นนี้เพื่อที่จะนำอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัล ไปใช้งานตามความเหมาะสมต่อไป

1.3 วัตถุประสงค์งานวิจัย

จุดมุ่งหมายของงานวิจัยที่นำเสนอการออกแบบอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลโหมดกระแสเพื่อพัฒนาอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพในการแปลงสัญญาณที่ดี มีความผิดพลาดของสัญญาณต่ำมีความเหมาะสมที่จะนำไปประยุกต์ใช้งานด้านต่างๆ วงจรมีขนาดเล็กที่จำนวนบิตสูงๆ วงจรใช้พื้นที่น้อย โดยศึกษาวิเคราะห์ค่าผิดพลาดของวงจรและใช้โปรแกรม PSpice ในการเลียนแบบวงจรเพื่อยืนยันประสิทธิภาพของวงจร

1.4 รายละเอียดในวิทยานิพนธ์

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แบ่งเนื้อหาเป็น 6 บท โดยในบทที่ 1 จะเป็นการกล่าวนำ ที่มาของงานวิจัยและวัตถุประสงค์ของงานวิจัย สำหรับเนื้อหาในบทอื่น ๆ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

บทที่ 2 จะกล่าวถึงทฤษฎีการทำงานของมอส

บทที่ 3 จะกล่าวถึงหลักการดำเนินงานเบื้องต้นของอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัล ลักษณะอินพุตและรายละเอียดการทำงานของอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลประเภทต่าง ๆ

บทที่ 4 จะกล่าวถึงทฤษฎีของวงจรร้อยที่ใช้ในการแปลงสัญญาณดิจิทัลซึ่งประกอบด้วยวงจรถ้ากระแสแบบคาสโคด (Cascode Current Mirror) วงจรเปรียบเทียบกระแส (Current Comparator) วงจรฮัลด์อริทมิคขนาด 1 บิต วงจรตามและคงสัญญาณ (Track and Hold) และวงจรชิฟรีจิสเตอร์ (Shift Register)

บทที่ 5 จะกล่าวถึงการเลียนแบบและผลการเลียนแบบอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัล และผลการวิเคราะห์ค่าผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการเลียนแบบและผลการเลียนแบบ

บทที่ 6 กล่าวถึงบทสรุปวิจารณ์และข้อเสนอแนะ

1.5 สรุป

ในบทนี้เป็นการกล่าวถึงที่มาและวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและรายละเอียดในวิทยานิพนธ์ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาสำคัญ 2 หัวข้อคือ หลักการทำงานของอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิต การเลียนแบบและผลการเลียนแบบอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด 8 บิต เพื่อความเหมาะสมที่จะนำวงจรนี้ไปใช้งานต่อไป

บทที่ 2

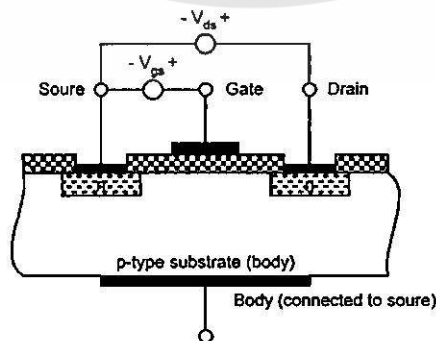
ทฤษฎีการทำงานของมอส

2.1 บทนำ

ในการพัฒนาการเทคโนโลยี VLSI (Very Large Scale Integration) เป็นการผลิตวงจรที่นิยมใช้กันมาก เพราะว่ามีข้อดีกว่าเทคโนโลยีแบบอื่นๆ หลายประการ เช่น การสูญเสียของพลังงานต่ำกว่า มีอินพุตอิมพีแดนซ์สูงมาก การออกแบบง่าย ฯลฯ ซึ่งมีความต้องการมากของงานด้าน การประมวลผลสัญญาณ (Signal Processing) แบบวงจรรวมชิฟเดี่ยว (Single Chip Circuit) การทำงานจะมีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งในวงจรรอนาลอก (Analog Circuit) ก็เป็นบทบาทสำคัญของการผลิตไอซีโดยออกแบบเป็น VLSI ในการออกแบบ VLSI ในระบบที่เป็นวงจรรอนาลอก (Analog Circuit) ส่วนใหญ่ที่เรารู้จักก็คือวงจรกรองสัญญาณ วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัล (Analog to Digital Converter Circuit) และวงจรแปลงสัญญาณดิจิทัลเป็นสัญญาณอนาลอก (Digital to Analog Converter Circuit) วงจรเปรียบเทียบกระแส (Current Comparator Circuit) วงจรควบคุมอัตราการขยายอัตโนมัติ (Automatic Gain Control Circuit) ฯลฯ วิธีการออกแบบไอซีจะนิยมใช้เทคโนโลยีอยู่ 2 แบบคือแบบไบโพลาร์ (BJT) และมอส (MOS) โดยทั้งหมด จะอยู่บนรากฐานของเทคโนโลยีวงจรรวมซิลิกอน (Silicon Integrated – Circuit Technology) เมื่อก่อนการออกแบบวงจรรวมนั้นจะใช้เทคโนโลยีของไบโพลาร์ แต่สมัยนี้เทคโนโลยีของมอสได้เจริญเติบโตขึ้นอย่างมาก ซึ่งในส่วนและเทคโนโลยีของมอส ทำให้สามารถบรรจุที่ออกแบบไว้มีความหนาแน่นมากขึ้น เช่น หน่วยความจำ (Memory) หน่วยประมวลผล (Microprocessor)

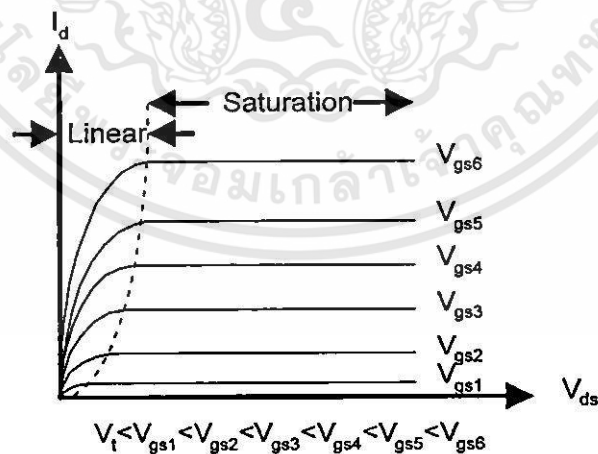
2.2 ทฤษฎีการทำงานของมอส

การทำงานของมอสเฟตทั้ง 2 ประเภทนั้นสามารถอธิบายได้โดยใช้ N-Channel ได้ดังนี้คือ

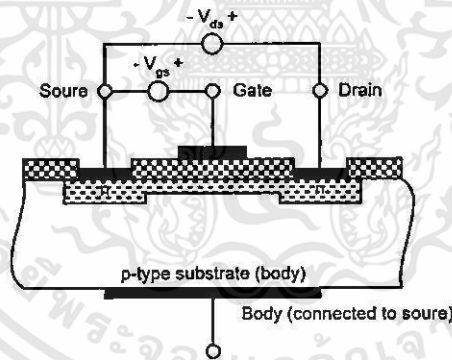
รูปที่ 2.1 แสดงการไบอัสมอสเฟตแบบเอ็นซานเมนท์ชนิด N-Channel

จากรูปที่ 2.1 แสดงการต่อแรงดันต่าง ๆ ให้กับมอสเฟตแบบเอ็นทรานเม้นท์ชนิด N-Channel จากโครงสร้างภายในจะเห็นว่ารอบ ๆ ส่วนของซอสและเดรนมีลักษณะเป็นรอยต่อพีเอ็น (P-N Junction) เกิดย่านปลอดพาหะ (Depletion Region) ขึ้น ถ้าเกตได้รับแรงดันค่าลบในขณะที่ $V_{ds} = 0$ จะเกิดสนามไฟฟ้า Oxide มีทิศทางไปยัง Gate Electrode จะทำให้ Holes ใน P-Type Substrate ผ่านมายังบริเวณใกล้ผิวทำให้ Minority Carrier Concentration (Hole) บริเวณใกล้ผิวเพิ่มขึ้นกว่าใน Substrate ขณะเดียวกัน Minority Carrier Concentration (Electron) บริเวณใกล้ผิวจะลดลง เนื่องจากอิเล็กตรอนจะถูกผลักลงไปใน Substrate ต่อไปถ้าเกตได้รับแรงดันค่าบวกน้อย ($V_{gs} > 0$) ในขณะ $V_{ds} = 0$ จะเกิดสนามไฟฟ้าในอ็อกไซด์มีทิศทางไปยัง Substrate ทำให้โฮลล์บริเวณใกล้ผิวของ Substrate ภายใต้ Gate Oxide จะถูกผลักออกมา Fixed Ionized Acceptor ของมันกลับไปใน Substrate ดังนั้นจะเกิด Depletion Region บริเวณใกล้ผิวขึ้น ต่อมาเมื่อเกตได้รับแรงดันค่าบวกมากขึ้น จนกระทั่งมากกว่าแรงดันค่าบวกค่าหนึ่งเรียกว่า Threshold Voltage (V_{t0}) นั่นคือ $V_{gs} > V_{t0}$ จะทำให้ศักย์บวกที่เกตที่มากขึ้นจะดึงอิเล็กตรอนจำนวนมากจาก P-Type Substrate มาใกล้ผิวสร้างเป็น N-Type Region ใกล้ผิวเรียกว่า Inversion Layer และสภาวะนี้เรียกว่า Surface Inversion โดย Inversion Layer หรือ N-Type Conduction Channel จะเกิดขึ้นระหว่าง Source Region และ Drain Region ทำหน้าที่เป็นช่องทาง (Channel) เดินกระแสระหว่างซอส ดังนั้นทำให้แรงดันเดรนซอสเป็นบวกเล็กน้อย ($V_{ds} > 0$) จะเกิดกระแสไหลจากเดรนไปยังซอสได้ ถ้าเพิ่ม $V_{ds} = (V_{gs} - V_t)$ กระแสเดรนจะไหลสูงสุดและจะคงที่ตลอดแม้มีการเพิ่ม V_{ds} มาขึ้นอีกก็ตาม ดังแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง I_d และ V_{ds} เมื่อเปลี่ยนค่า V_{gs} ในรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง I_d กับ V_{ds} เมื่อเปลี่ยนค่า V_{gs} ของมอสเฟตแบบเอ็นทรานเม้นท์ชนิด N-Channel

จากรูปที่ 2.3 แสดงการต่อแรงดันต่าง ๆ ให้กับมอสเฟตแบบคิพลิชั้นชนิด N-Channel จะเห็นว่า เมื่อไบอัสแรงดันเกตเป็นศูนย์เมื่อเทียบกับซอสและให้แรงดันเดรนเทียบกับซอสเป็นบวกค่าหนึ่ง จะมีกระแสเดรนไหลค่าหนึ่งเนื่องจากแชลแนล ได้ถูกสร้างไว้แล้วเมื่อไบอัสแรงดันเกตเป็นค่าลบ ค่าน้อยเทียบกับซอสจะเกิดสนามไฟฟ้าในอ็อกไซด์ที่มีทิศทางไปยัง Gate Electrode ผลจะผลักอิเล็กตรอนบริเวณใกล้ผิวในแชลแนลให้ออกจาก Fixed Ionized Donor (ประจุบวกอยู่กับที่) ลงมาแชลแนลส่วนล่าง ผลทำให้เกิด Depletion Region ใกล้ผิวภายในแชลแนลขึ้น ทำให้สภาพความนำไฟฟ้าของแชลแนลลดลง ผลกระแสเดรนไหลน้อยลงและถ้าเกตเป็นค่าลบมากขึ้นทำให้ Depletion Region แผ่กว้างเพิ่มขึ้นในแชลแนล จะทำให้สภาพความนำไฟฟ้าของแชลแนลลดลงไปอีก ทำให้กระแสเดรนไหลน้อยลงไปอีกและถ้าเกตเป็นลบมาก ๆ ทำให้ Depletion Region แผ่กว้างเต็มแชลแนล แชลแนลจะไม่นำกระแส กระแสเดรนจะมีค่าเป็นศูนย์ซึ่งเรียกการทำงานแบบนี้ว่า การทำงานแบบคิพลิชั้นโหมด (Depletion Mode) ต่อมาเมื่อไบอัสแรงดันเกตเป็นบวกเมื่อเทียบกับซอสจะเกิดสนามไฟฟ้าในอ็อกไซด์ไปยังแชลแนลจะดึงดูดอิเล็กตรอนจาก P-Substrate มายังบริเวณแชลแนลมากขึ้น ทำให้สภาพความนำไฟฟ้าของแชลแนลเพิ่มขึ้น กระแสเดรนไหลเพิ่มขึ้นมีค่ามากกว่ากระแสเดรนขณะ $V_{gs} = 0$ ซึ่งเรียกการทำงานแบบนี้ว่า การทำงานแบบเอ็นฮานเมนต์โหมด (Enhancement Mode) ดังแสดงความสัมพันธ์ของ I_d และ V_{ds} เมื่อเปลี่ยนค่า V_{gs} ในรูปที่ 2.4

รูปที่ 2.3 แสดงการ ไบอัสมอสเฟตแบบคิพลิชั้นชนิด N-Channel

จากการทำงานของมอสเฟตจะเห็นว่าเป็นการใช้แรงดันควบคุมปริมาณกระแสไฟฟ้าจะมีความสัมพันธ์ของกระแสเดรน (I_d) กับแรงดันเกตซอส (V_{gs}) และค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ มอสเฟตดังแสดงได้ในสมการที่ (2.1) โดยการอ้างอิงการไบอัสของมอสเฟตแบบเอ็นฮานเมนต์ชนิด N-Channel ดังนี้

$$I_d = \beta \left[(V_{gs} - V_t) V_{ds} - \frac{V_{ds}^2}{2} \right] \quad (2.1)$$

โดยที่ β = ค่าทรานสคอนดักแตนซ์ (Transconductance) มีค่าเท่ากับ $\mu C_{ox} \left[\frac{W}{L} \right]$

μ = ค่าสภาพความคล่องตัวของโฮลล์หรืออิเล็กตรอน (Surface Mobility of Carrier)

C_{ox} = ค่าความจุไฟฟ้าต่อพื้นที่ของเกตอ็อกไซด์ (Capacitance Per Unit Area of the Gate Oxide)

W = ความกว้างของแชนแนล (Channel Width)

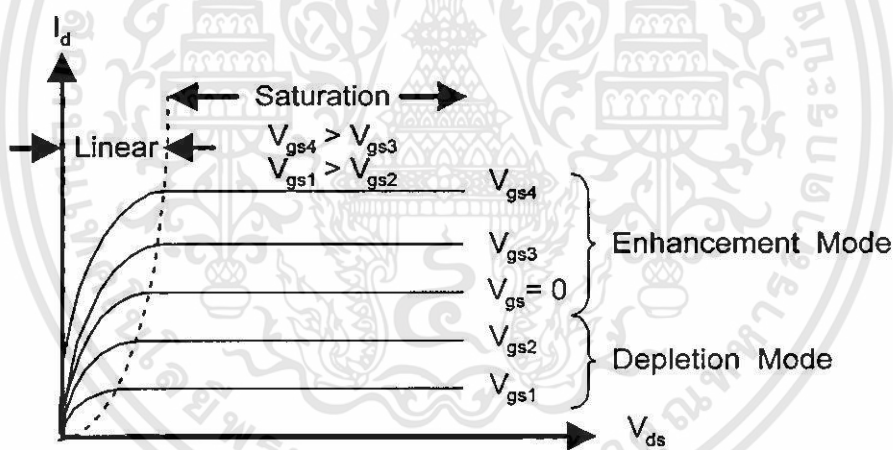
L = ความยาวของแชนแนล (Channel Length)

V_{gs} = แรงดันไฟฟ้าระหว่างเกตกับซอส (Gate-Source Voltage)

V_{ds} = แรงดันไฟฟ้าระหว่างเดรนกับซอส (Drain-Source Voltage)

V_t = แรงดันขีดเริ่ม (Threshold Voltage)

I_d = กระแสเดรน

รูปที่ 2.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง I_d กับ V_{ds} เมื่อเปลี่ยนค่า V_{gs} ของมอสเฟตแบบดีพลีชันชนิด N-Channel

การจัดไบอัสการทำงานของมอสเฟตสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ช่วง ขึ้นกับการพิจารณาค่า $(V_{gs} - V_t)$ โดยสมการทั้งหมดจะอ้างอิงการไบอัสมอสเฟตชนิด N-Channel แบบเอ็นฮานเมนท์

1. ทำงานในช่วงคัทออฟ (Cutoff Region) คือทำการไบอัสให้แรงดันไฟฟ้าที่เกตกับซอส (V_{gs}) มีค่าน้อยกว่า V_t ผลทำให้ไม่มีกระแสเดรนไหลดังสมการที่ (2.2)

$$I_d = 0, V_{gs} < V_t \quad (2.2)$$

2. ทำงานในช่วงไม่อิ่มตัว (Non-Saturation Region) หรือช่วงเชิงเส้น (Linear Region) หรือ (Triode Region) คือเพื่อให้ออสเฟตทำงานในช่วงนี้ต้องการทำไบอัสให้แรงดันไฟฟ้าที่เกตกับซอส $[V_{gs}]$ มากกว่า V_t ขณะเดียวกันให้ค่าแรงดันไฟฟ้าที่เดรนกับซอส (V_{ds}) มีค่าน้อยกว่า $(V_{gs} - V_t)$ ดังนั้น

$$I_d = \beta \left[(V_{gs} - V_t) V_{ds} - \frac{V_{ds}^2}{2} \right], V_{gs} > V_t; 0 < V_{ds} < (V_{gs} - V_t) \quad (2.3)$$

ถ้ามี V_{ds} มีค่าน้อย ๆ หรือไบอัสให้ $0 < V_{ds} \leq (V_{gs} - V_t)$ จะสามารถตัดเทอม $\frac{V_{ds}^2}{2}$ ในสมการที่ (2.3) ได้และสามารถประมาณสมการได้เป็น

$$I_d \cong \beta [(V_{gs} - V_t) V_{ds}], V_{gs} > V_t; 0 < V_{ds} \leq (V_{gs} - V_t) \quad (2.4)$$

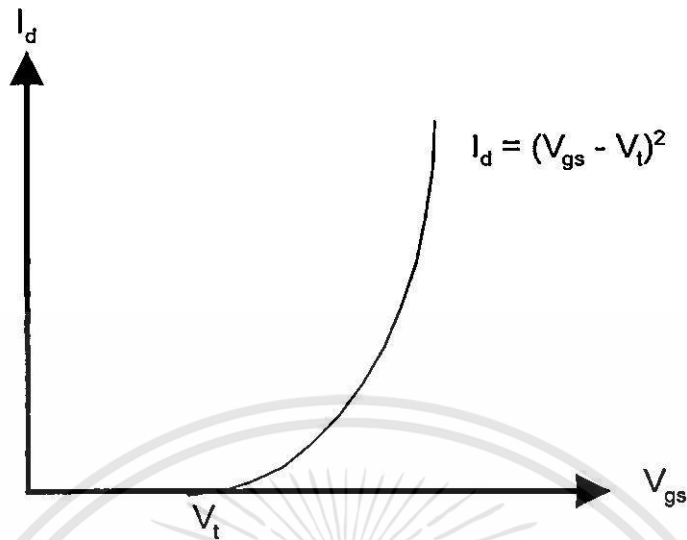
จากความสัมพันธ์อย่างเชิงเส้นในสมการที่ (2.4) จะแสดงการทำงานของมอสเฟตเป็นค่าความต้านทานที่มีความเป็นเชิงเส้น (R_{ds}) ถูกควบคุมด้วยค่าแรงดันไฟฟ้าของ V_{gs}

$$R_{ds} = \frac{V_{ds}}{I_d} = [\beta (V_{gs} - V_t)]^{-1} \quad (2.5)$$

3. ทำงานในช่วงอิ่มตัว (Saturation Region) คือช่วงนี้จะไบอัสให้แรงดันที่เดรนกับซอส (V_{ds}) มากกว่าหรือเท่ากับ $(V_{gs} - V_t)$ ดังนั้นจะได้กระแสเดรนในช่วงอิ่มตัวเป็น

$$I_d = \beta (V_{gs} - V_t)^2, V_{gs} > V_t; 0 < (V_{gs} - V_t) \leq V_{ds} \quad (2.6)$$

จะเห็นว่าสมการกระแสเดรนในช่วงอิ่มตัวที่ได้จะมีค่าคงที่ไม่ขึ้นกับแรงดันไฟฟ้าที่เดรนกับซอส (V_{ds}) แต่จะขึ้นกับค่าแรงดัน $(V_{gs} - V_t)$ ซึ่งทำให้สมการเป็นไปตามคุณลักษณะของกฎสมการกำลังสอง (Square-Law Equation) นั่นเอง โดยสามารถแสดงกราฟคุณสมบัติการถ่ายโอน (Transfer Characteristic) ในรูปที่ 2. 5

รูปที่ 2.5 คุณสมบัติการถ่ายโอน

2.3 สรุป

ในบทนี้ได้กล่าวถึงทฤษฎีการทำงานของมอสซึ่งมอสเฟตเป็นอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ชนิดหนึ่ง สามารถควบคุมปริมาณของกระแสครนได้ด้วยสนามไฟฟ้า ที่เกิดขึ้นจากแรงดันที่ขาทสามารถแบ่งการทำงานของมอสเฟตได้ 2 ประเภท ซึ่งมีอยู่ 2 ชนิด คือ N-Channel และ P-Channel แต่ในวิทยานิพนธ์นี้ได้แสดงการทำงานของมอสเฟตทั้ง 2 ประเภท ด้วยชนิด N-Channel และการจัดการไบอัสการทำงานของมอสเฟตสามารถแบ่งได้ 3 ช่วง

บทที่ 3

การแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณ

3.1 บทนำ

ในปัจจุบันวิทยาการทางด้านดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทมากมาย เช่น ทางด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ การควบคุมและอื่นๆ เป็นต้น ดังนั้นอุปกรณ์การแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัล (Analog to Digital Converter) จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะสามารถประยุกต์ใช้งานในด้านต่างๆ ดังนั้นคุณสมบัติของอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลที่ดีจะต้องทำการแปลงสัญญาณโดยให้มีความเที่ยงตรงของสัญญาณเข้าหุด ช่วงการปฏิบัติงานย่านอินพุตและมีอัตราการแปลงสัญญาณที่สามารถตอบสนองความต้องการของวงจรได้ดี

ประเภทของอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลสามารถแบ่งได้หลายลักษณะเช่นแบ่งตามความเร็วในการแปลงสัญญาณหรือแบ่งตามสมรรถนะการทำงานของวงจร เป็นต้น ซึ่งในวิทยานิพนธ์นี้จะกล่าวถึงวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลตามความเร็วในการเปลี่ยนแปลงสัญญาณโดยสามารถแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภทคือ 1. วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลความเร็วต่ำ 2. วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลความเร็วปานกลาง 3. วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลความเร็วสูง ซึ่งวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลแต่ละประเภทเหมาะกับลักษณะของงานที่จะนำไปประยุกต์ใช้งานสำหรับลักษณะอินพุตของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัล หลักการและรายละเอียดของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลแต่ละประเภทจะกล่าวในหัวข้อที่ (3.4), (3.5) และ (3.6) ตามลำดับ

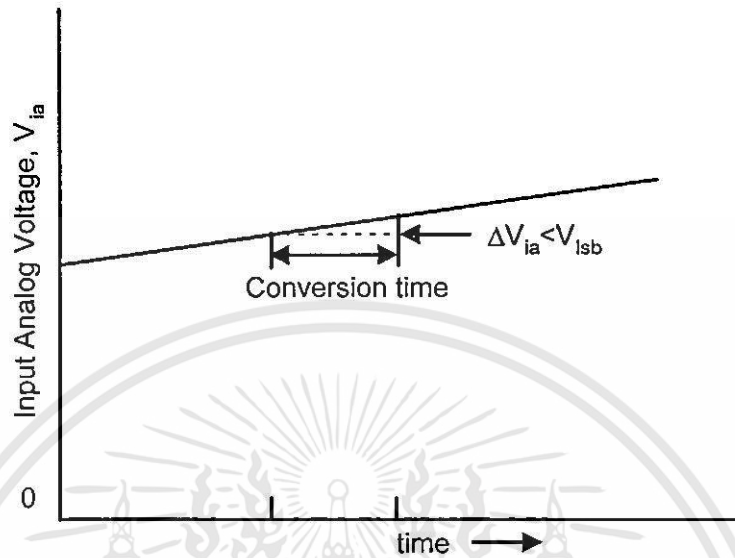
3.2 อินพุตของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัล

ประเภทของสัญญาณอินพุตของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลจะมีความสำคัญในการนำประเภทของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลซึ่งแบ่งตามความเร็วในการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณที่ได้กล่าวมาแล้วในบทนำ โดยสามารถแบ่งประเภทของสัญญาณอินพุตได้ 3 ประเภท [11] คือ

3.2.1 สัญญาณ Direct Current (DC) หรือ Slowly Varying

ดังแสดงในรูปที่ 3.1 สัญญาณประเภทนี้จะเป็นค่าคงที่หรือสัญญาณจะเกิดการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในระหว่างกระบวนการแปลงสัญญาณวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลที่

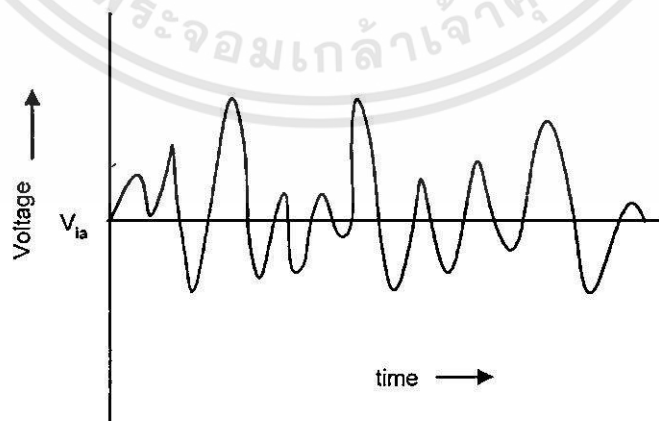
ใช้สัญญาณอินพุตประเภทนี้ได้แก่ วงจร Single Slope Analog to Digital Converter และ Dual Slope Analog to Digital Converter

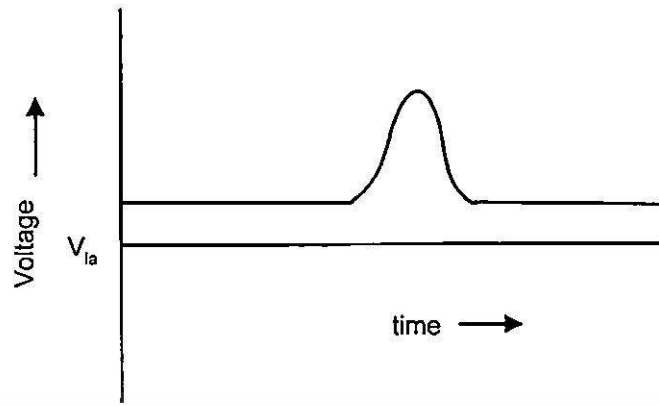
รูปที่ 3.1 สัญญาณ Direct Current (DC) หรือ Slowly Varying

3.2.2 สัญญาณ Continuously Changing และ Single Event Alternating Current (AC)

ดังแสดงในรูปที่ 3.2 สัญญาณประเภทนี้จะมีแบนวิดท์และระดับของสัญญาณจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงเมื่อระหว่างกระบวนการแปลงสัญญาณ อุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณ ดิจิตอล ที่ใช้สัญญาณอินพุตประเภทนี้ได้แก่ วงจร Successive Approximation และ Parallel Analog to Digital Converter

(ก)

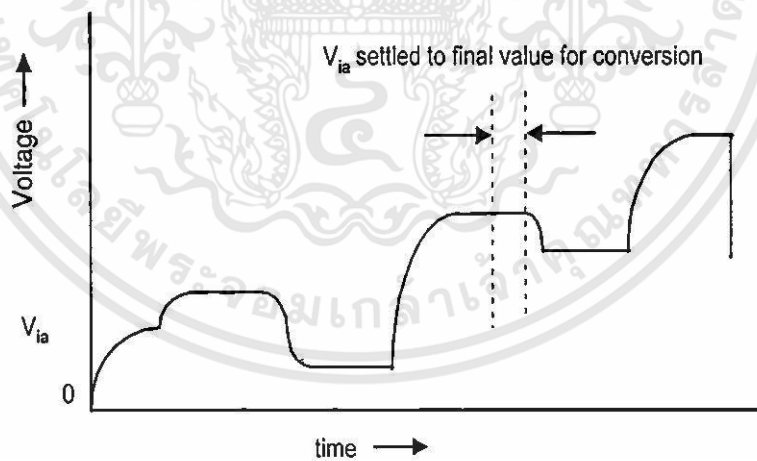

(ข)

รูปที่ 3.2 สัญญาณ (ก) Continuously Changing และ (ข) Single Event Alternating Current

3.2.3 สัญญาณ Pulse Amplitude

ดังแสดงในรูปที่ 3.3 สัญญาณประเภทนี้จะมีลักษณะของสัญญาณที่ไม่มีความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องกัน อุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลที่ใช้สัญญาณประเภทนี้ได้แก่ วงจร Successive Approximation และ Parallel Analog to Digital Converter

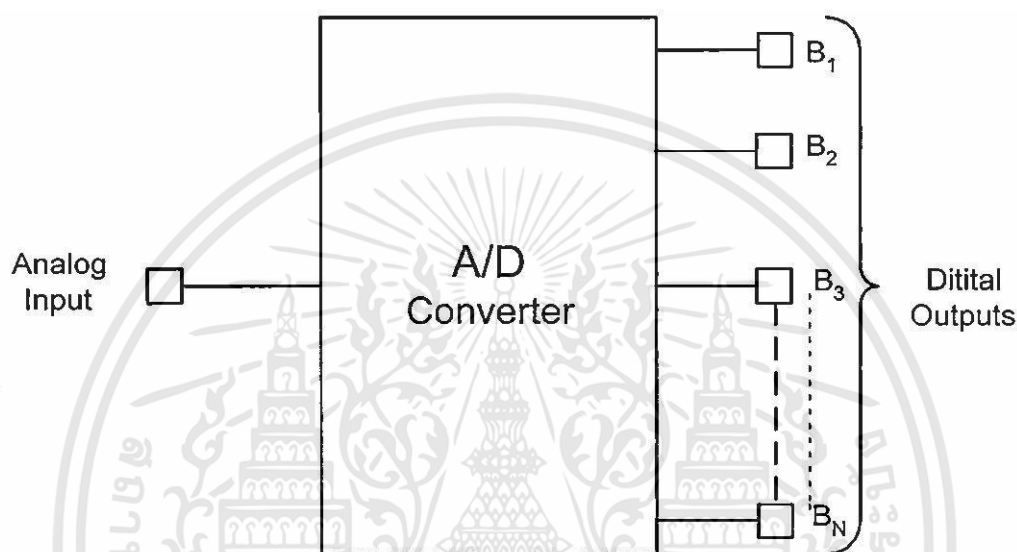
รูปที่ 3.3 สัญญาณ Pulse Amplitude

3.3 หลักการแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัล

หลักการของการแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลคือการแปลงรูปแบบของสัญญาณต่อเนื่องค่าหนึ่ง ๆ ที่เป็น โวลต์ตรงหรือกระแสเป็นสัญญาณดิจิทัลที่มีค่าสอดคล้องกัน โดย

บล็อกไดอะแกรมของอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลแสดงดังรูปที่ 3.4 ซึ่งอินพุตโวลต์แดง (V_{in}) เป็นการประมาณไบนารีส่วนโวลต์แดงเข้าพุตฟูสเกล (V_{fs}) ซึ่งเข้าพุตของตัวแปลงสัญญาณดิจิทัลที่ n บิตจะได้รหัสดิจิทัล ดังสมการที่ (3.1)

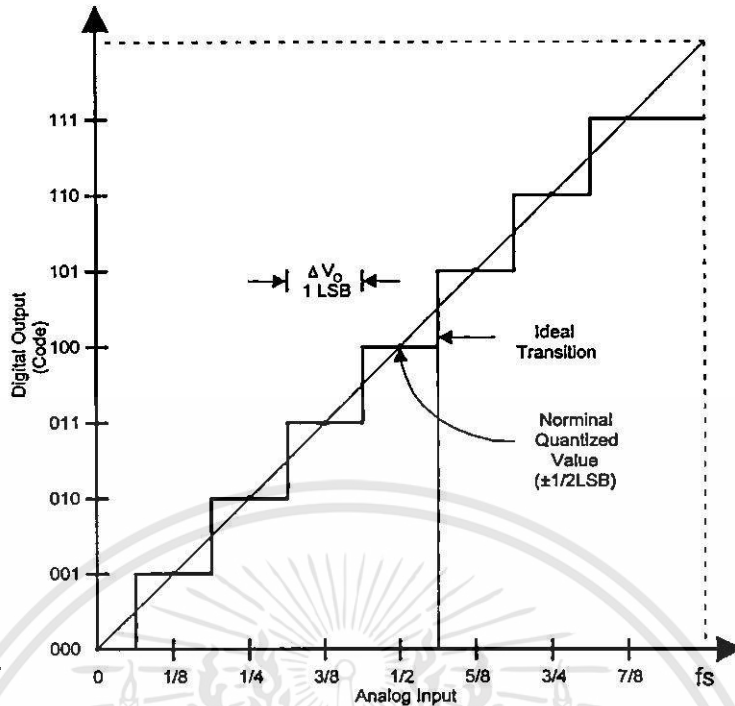
$$D = \frac{V_{in}}{V_{fs}} = \frac{B_1}{2} + \frac{B_2}{2^2} + \dots + \frac{B_n}{2^n} \quad (3.1)$$

รูปที่ 3.4 บล็อกไดอะแกรมของอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัล

ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณอนาลอกอินพุตและสัญญาณดิจิทัลเข้าพุตของตัวแปลงสัญญาณใน อุดมคติแสดงดังรูปที่ 3.5 จากรูปกำหนดดิจิทัลเข้าพุตมีค่า 3 บิต โดยที่ n บิตดิจิทัลเข้าพุตมีค่า $(2^n - 1)$ บิต ในแนวนอนแสดงสัญญาณอนาลอกอินพุตและในแนวตั้งแสดงสัญญาณดิจิทัลเข้าพุตโดยย่านของอนาลอกอินพุตจะมีความสัมพันธ์กับดิจิทัลเข้าพุตตัวอย่าง เช่นที่อนาลอกอินพุตย่าน $0.5V_{fs}$ จะมีความสัมพันธ์กับดิจิทัลเข้าพุต 100 เป็นต้น ซึ่งความสัมพันธ์นี้เรียกว่า ความกว้างของรหัส (Code) ในอุดมคติความกว้างมีค่า 1 LSB (Least Significant Bit) ดังแสดงค่าในสมการที่ (3.2) แต่ในทางปฏิบัติความกว้างที่ยอมรับได้จะมีค่า $= \pm 0.5 \text{ LSB}$

$$\Delta V_o = 1 \text{ LSB} = \frac{V_{fs}}{2^n} \quad (3.2)$$

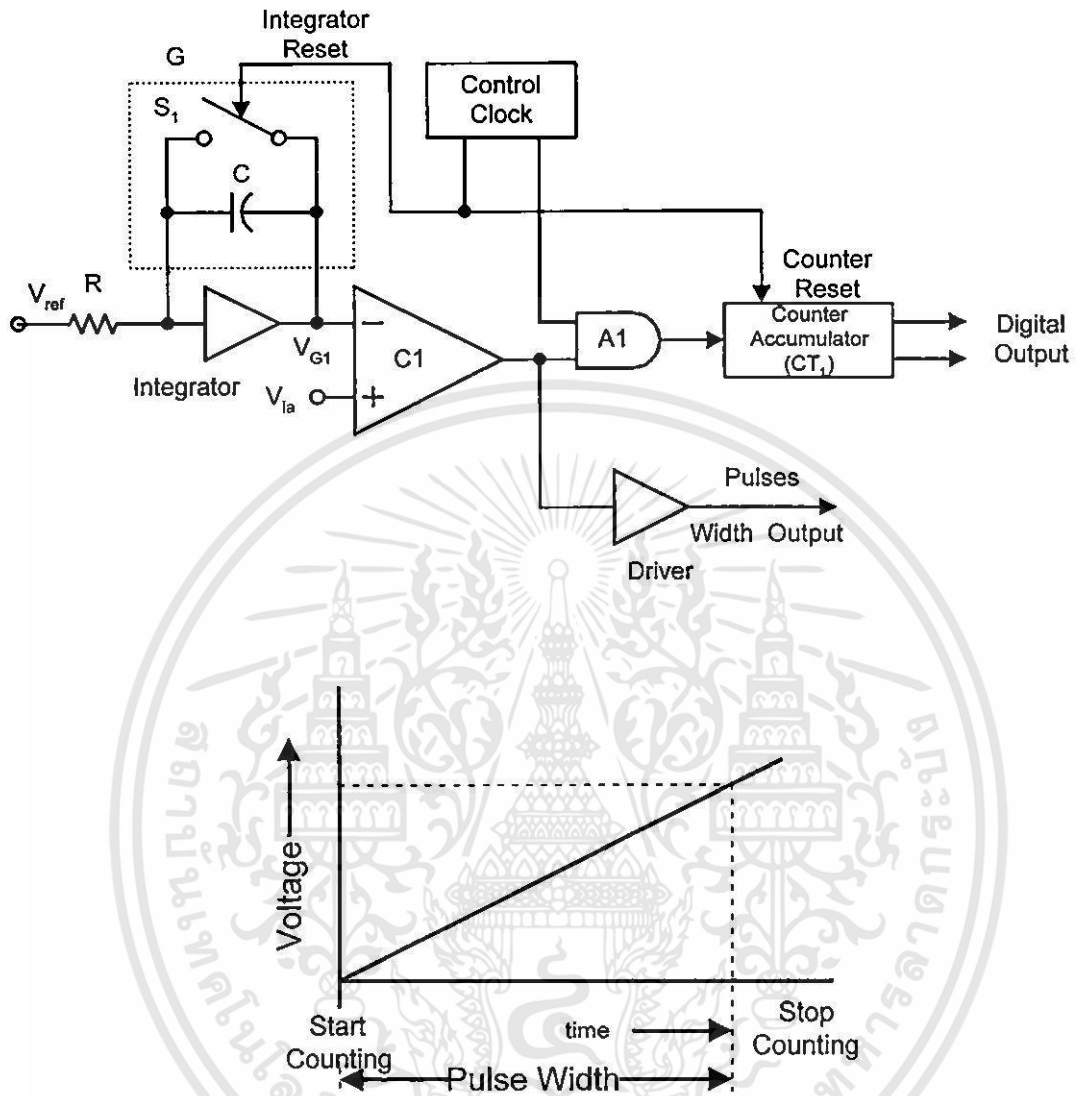
รูปที่ 3.5 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณอนาล็อกอินพุตและสัญญาณดิจิทัลเอาพุต

3.4 อุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลความเร็วต่ำ

อุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลความเร็วต่ำเป็นอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลที่มีขนาดเล็ก ลักษณะการทำงานของวงจรไม่ซับซ้อน เวลาที่ใช้ในการแปลงสัญญาณขึ้นอยู่กับค่าระดับสัญญาณต่อเนื่องที่ป้อนเข้าสู่วงจร ขนาดของวงจรไม่ขึ้นกับจำนวนบิตที่ต้องการ สามารถแปลงสัญญาณที่ต้องการความละเอียดสูงได้ดี คือจำนวนบิตมาก อุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลที่จัดอยู่ในประเภทนี้ได้แก่ วงจร Single Slope Analog to Digital Slope และวงจร Dual Slope Analog to Digital Converter ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.4.1 Single Slope Analog to Digital Converter หรือ Pulse Width Modulator Analog to Digital Converter

อุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลแบบนี้มีหลักการทำงานแปลงสัญญาณต่อเนื่องให้อยู่ในรูปของพัลส์ที่มีขนาดความกว้างแปรตามเวลาซึ่งเป็นฟังก์ชันของระดับสัญญาณต่อเนื่องที่ต้องการแปลงค่า และสัญญาณดิจิทัลจะได้จากการนับสัญญาณความถี่อ้างอิงที่เกิดขึ้นในช่วงตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสิ้นสุดสัญญาณพัลส์ [3] และ [11] หลักการพื้นฐานแสดงได้ดังรูปที่ 3.6

รูปที่ 3.6 หลักการพื้นฐานของ Single Slope Analog to Digital Converter หรือ Pulse Width Modulator Analog to Digital Converter

หลักการพื้นฐานประกอบด้วยวงจรสร้างสัญญาณ Ramp C , วงจรเปรียบเทียบสัญญาณ C_1 วงจรแอนด์เกต (AND Gate) A_1 วงจรนับแบบไบนารี CT_1 และวงจรควบคุมการทำงาน การทำงานของวงจรอธิบายได้ดังนี้ เมื่อสัญญาณต่อเนื่องอินพุต V_{ia} ถูกป้อนเข้าสู่ขาบวก (+) ของวงจรเปรียบเทียบ C_1 วงจรควบคุมการทำงานจะทำการส่งสัญญาณรีเซ็ตไปทำการรีเซ็ตวงจรสร้างสัญญาณ G_1 เพื่อให้วงจร G_1 สร้างสัญญาณ Ramp จาก 0 โวลต์ โดยการอินทิเกรตสัญญาณกระแสอ้างอิง I ได้ศักดาเอาพุตของวงจร V_{G1} ซึ่งมีค่าแปรตามเวลา ตามสมการที่ (3.3)

$$V_{G1}(t) = K \int_0^{t_s} I_{ref} dt \quad (3.3)$$

โดยที่ K เป็นค่าคงที่ และ t_s เป็นเวลาที่ค่าสัญญาณเข้าชุด $V_{G1}(t)$ เท่ากับ V_{ia}

เข้าชุดของวงจรสร้างสัญญาณ G_1 จะต่อกับขาลบ (-) ของวงจรเปรียบเทียบ C_1 ณ เวลา t ใด ๆ ถ้าสัญญาณต่อเนื่องอินพุต $V_{ia} > V_{G1}(t)$ สัญญาณเข้าชุดของวงจรเปรียบเทียบ C_1 จะเป็น “1” ซึ่งทำให้วงจรแอนด์เกต (AND Gate) A_1 ทำงานส่งสัญญาณนาฬิกาความถี่ F ซึ่งเท่ากับ $\frac{1}{T_{CLK}}$ เข้าสู่วงจรมับ CT_1 และเมื่อ $V_{G1}(t) = V_{ia}$ ให้เวลา ณ ขณะนั้นเป็น t_s สัญญาณเข้าชุดจากวงจรเปรียบเทียบ C_1 จะเปลี่ยนเป็น “0” ค่าดังกล่าวจะทำให้แอนด์เกต A_1 ไม่สามารถส่งสัญญาณนาฬิกาไปยังวงจรมับ CT_1 ได้ทำให้การนับสิ้นสุด จำนวนสัญญาณนาฬิกาที่ CT_1 นับได้ในช่วงคาบเวลา T_s วงจรควบคุมการทำงานจะทำการแปลงสัญญาณดิจิทัลที่มีค่าเท่ากับสัญญาณต่อเนื่อง V_{ia}

ข้อเสียของวงจรนี้คือคาบเวลาที่ใช้ในการแปลงสัญญาณ t_s แปรตามระดับของสัญญาณต่อเนื่องอินพุต V_{ia} ทั้งนี้เนื่องจากอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลนี้ใช้การนับจำนวนสัญญาณนาฬิกาในช่วงคาบเวลาที่ระดับสัญญาณเปรียบเทียบ $V_{G1}(t)$ มีการเปลี่ยนแปลงค่าจาก 0 โวลต์ไปจนกระทั่งมีค่าเท่ากับสัญญาณอินพุต V_{ia} ดังนั้นจึงมีการเปลี่ยนระดับสัญญาณได้ที่ละหนึ่งระดับสัญญาณดิจิทัล LSB เท่านั้น นอกจากนั้นเสถียรภาพและความแม่นยำของวงจรขึ้นอยู่กับความผิดพลาดของวงจรสร้างสัญญาณ Ramp และวงจรสร้างสัญญาณนาฬิกา

3.4.2 Dual Slope Analog to Digital Converter หรือ Up-Down Integrator Analog to Digital Converter

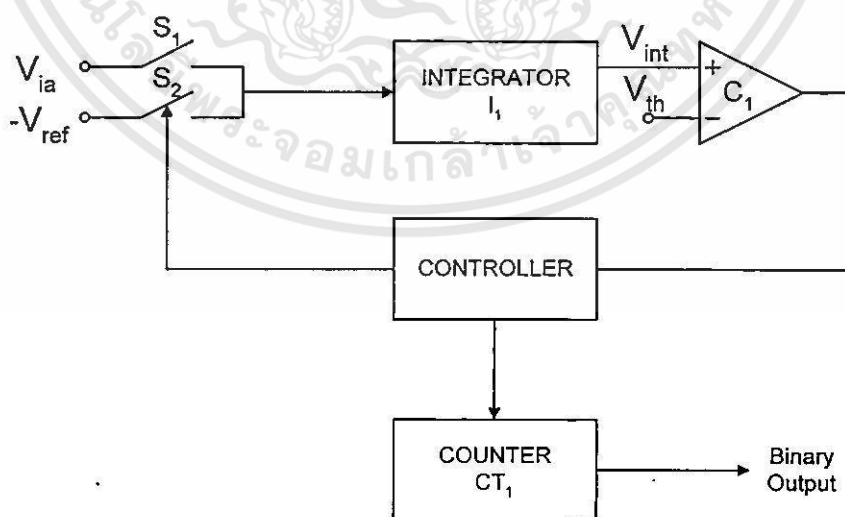
หลักการนี้เป็นหลักการแบบหนึ่งของวงจร Pulse Width Modulator Analog to Digital Converter โดยจะมีความซับซ้อนและความเที่ยงตรงในการทำงานของวงจรเพิ่มขึ้น หลักการทำงานพื้นฐานของวงจรคือการสร้างพัลส์ขึ้นมาหนึ่งลูกในหนึ่งรอบการแปลงสัญญาณ ความกว้างของพัลส์ลูกคำนวณจากเวลาที่ใช้ในการอินทิเกรตสัญญาณที่แตกต่างกัน 2 ค่า คือสัญญาณต่อเนื่องอินพุตและสัญญาณอ้างอิงซึ่งอธิบายได้ดังนี้ การอินทิเกรตครั้งแรกเป็นการอินทิเกรตสัญญาณต่อเนื่องอินพุตภายในระยะเวลาที่กำหนดแน่นอนค่าหนึ่งให้เป็น t_1 ซึ่งจะได้สัญญาณเข้าชุดของวงจรอินทิเกรต ณ เวลานั้นแตกต่างตามขนาดสัญญาณต่อเนื่องอินพุต หลังจากนั้นวงจรจะสร้างพัลส์เพื่อคำนวณค่าสัญญาณดิจิทัลโดยการทำการอินทิเกรตสัญญาณอ้างอิงในทิศทางลบ จนกระทั่งสัญญาณเข้าชุดของวงจรอินทิเกรตมีค่าเท่ากับระดับสัญญาณที่ถูกกำหนดแน่นอนค่าหนึ่งให้มีค่า

เท่ากับ V_{th} และระยะเวลาที่ใช้ในการอินทิเกรตครั้งที่ 2 มีค่าเท่ากับ t_2 กรณีที่สัญญาณต่อเนื่องอินพุตต่างกัน ค่าเวลา t_2 ของการทำงานก็จะแตกต่างกันด้วย จำนวนสัญญาณนาฬิกาที่เกิดขึ้นภายในช่วงเวลาพัลส์ t_2 วงจรควบคุมการทำงานจะแปลงค่าเป็นสัญญาณดิจิทัลที่เทียบเท่าสัญญาณต่อเนื่องอินพุต

หลักการพื้นฐานแสดงได้ดังรูปที่ 3.7 หลักการพื้นฐานประกอบด้วยวงจรอินทิเกรต I_1 วงจรเปรียบเทียบสัญญาณ C_1 วงจรควบคุมการทำงานวงจรนับแบบไบนารี CT_1 สวิตช์ S_1 และสวิตช์ S_2 โดยที่สวิตช์ S_1 และสวิตช์ S_2 จะทำงานตรงข้ามกันตลอด การทำงานนี้อธิบายได้ดังนี้ เมื่อสัญญาณต่อเนื่องอินพุต V_{ia} ป้อนสู่วงจร วงจรควบคุมการทำงานจะส่งสัญญาณรีเซ็ตไปทำการรีเซ็ตค่าศักดาเข้าพุต V_{int} ของวงจรอินทิเกรต I_1 จาก 0 โวลต์ ให้มีค่าเท่ากับ V_{th} ซึ่งเป็นระดับศักดาเทรซโซลล์ของ C_1 หลังจากนั้นวงจรควบคุมการทำงานจะส่งสัญญาณไปปิดสวิตช์ S_1 เพื่อส่งสัญญาณต่อเนื่องอินพุต V_{ia} ไปยังวงจรอินทิเกรต I_1 เพื่อทำการอินทิเกรตสัญญาณเป็นระยะเวลาเท่ากับ $N_{ref}T(t_1)$ ซึ่งเป็นสัญญาณนาฬิกาอ้างอิง ได้สัญญาณเข้าพุตจากวงจรอินทิเกรต I_1 เป็น V_{int} ความสัมพันธ์ระหว่าง V_{ia} กับ V_{int} แสดงได้สมการที่ (3.4)

$$\begin{aligned} V_{int}(t) &= K \int_0^{N_{ref}T} V_{ia} dt + V_{int}(0) \\ &= KN_{ref}TV_{ia} + V_{th} \end{aligned} \quad (3.4)$$

โดยที่ K เป็นค่าคงที่

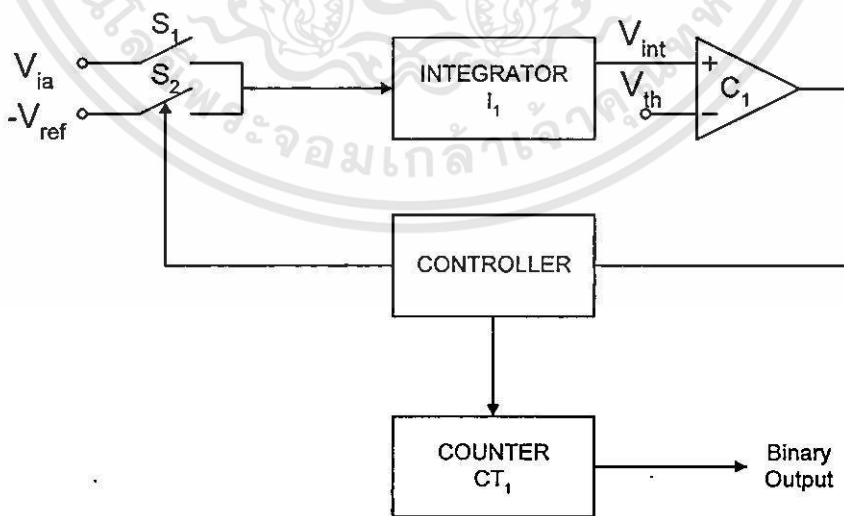
รูปที่ 3.7 หลักการพื้นฐานของ Dual Slope Analog to Digital Converter หรือ Up-Down Integrator Analog to Digital Converter

เท่ากับ V_{th} และระยะเวลาที่ใช้ในการอินทิเกรตครั้งที่ 2 มีค่าเท่ากับ t_2 กรณีที่สัญญาณต่อเนื่องอินพุตต่างกัน ค่าเวลา t_2 ของการทำงานก็จะแตกต่างกันด้วย จำนวนสัญญาณนาฬิกาที่เกิดขึ้นภายในช่วงเวลาพัลส์ t_2 วงจรควบคุมการทำงานจะแปลงค่าเป็นสัญญาณดิจิทัลที่เทียบเท่าสัญญาณต่อเนื่องอินพุต

หลักการพื้นฐานแสดงได้ดังรูปที่ 3.7 หลักการพื้นฐานประกอบด้วยวงจรอินทิเกรต I_1 วงจรเปรียบเทียบสัญญาณ C_1 วงจรควบคุมการทำงานวงจรนับแบบไบนารี CT_1 สวิตช์ S_1 และสวิตช์ S_2 โดยที่สวิตช์ S_1 และสวิตช์ S_2 จะทำงานตรงข้ามกันตลอด การทำงานนี้อธิบายได้ดังนี้ เมื่อสัญญาณต่อเนื่องอินพุต V_{ia} ป้อนสู่วงจร ควบคุมการทำงานจะส่งสัญญาณรีเซทไปทำการรีเซทค่าศักดาเอาพุต V_{int} ของวงจรอินทิเกรต I_1 จาก 0 โวลต์ ให้มีค่าเท่ากับ V_{th} ซึ่งเป็นระดับศักดาเทรซโซลต์ของ C_1 หลังจากนั้นวงจรควบคุมการทำงานจะส่งสัญญาณไปปิดสวิตช์ S_1 เพื่อส่งสัญญาณต่อเนื่องอินพุต V_{ia} ไปยังวงจรอินทิเกรต I_1 เพื่อทำการอินทิเกรตสัญญาณเป็นระยะเวลาเท่ากับ $N_{ref}T(t_1)$ ซึ่งเป็นสัญญาณนาฬิกาอ้างอิง ได้สัญญาณเอาพุตจากวงจรอินทิเกรต I_1 เป็น V_{int} ความสัมพันธ์ระหว่าง V_{ia} กับ V_{int} แสดงได้สมการที่ (3.4)

$$\begin{aligned} V_{int}(t) &= K \int_0^{N_{ref}T} V_{ia} dt + V_{int}(0) \\ &= KN_{ref}TV_{ia} + V_{th} \end{aligned} \quad (3.4)$$

โดยที่ K เป็นค่าคงที่

รูปที่ 3.7 หลักการพื้นฐานของ Dual Slope Analog to Digital Converter หรือ Up-Down Integrator Analog to Digital Converter

หลังจากนั้นวงจรควบคุมจะเปิดสวิตช์ S_1 และปิดสวิตช์ S_2 เพื่อส่งผ่านค่าศักดาอ้างอิง $(-V_{ref})$ เข้าสู่วงจรมัลติเพลกซ์ I_1 ซึ่งวงจรมัลติเพลกซ์โดยมีความชันการทำงานของวงจรเป็นลบ ในขณะที่เวลานั้นวงจรมัลติเพลกซ์ CT_1 จะเริ่มทำการนับจำนวนสัญญาณนาฬิกาไปจนกระทั่ง V_{int} มีค่าเท่ากับ V_{th} ซึ่งเป็นค่าระดับศักดาที่กำหนด วงจรมัลติเพลกซ์ CT_1 จะหยุดทำการนับให้ระยะเวลาที่วงจรมัลติเพลกซ์ CT_1 ทำงานเท่ากับ $N_{out}T(t_2)$ วงจรควบคุมการทำงานจะแปลงจำนวนสัญญาณนาฬิกา N_{out} ที่นับได้เป็นสัญญาณดิจิทัลที่เทียบเท่ากับสัญญาณต่อเนื่องอินพุต V_{ia} สมการความสัมพันธ์ในช่วงความชันขาลงระหว่าง $(-V_{ref})$ กับ V_{int} ดังแสดงได้ดังสมการที่ (3.5)

$$V_{int}(t) = V_{int}(0) + K \int_0^{N_{out}T} (-V_{ref}) dt \quad (3.5)$$

เมื่อ $t = N_{out}T$ จะได้ว่า

$$V_{int}(N_{out}T) = V_{int}(0) - KN_{out}TV_{ref} \quad (3.6)$$

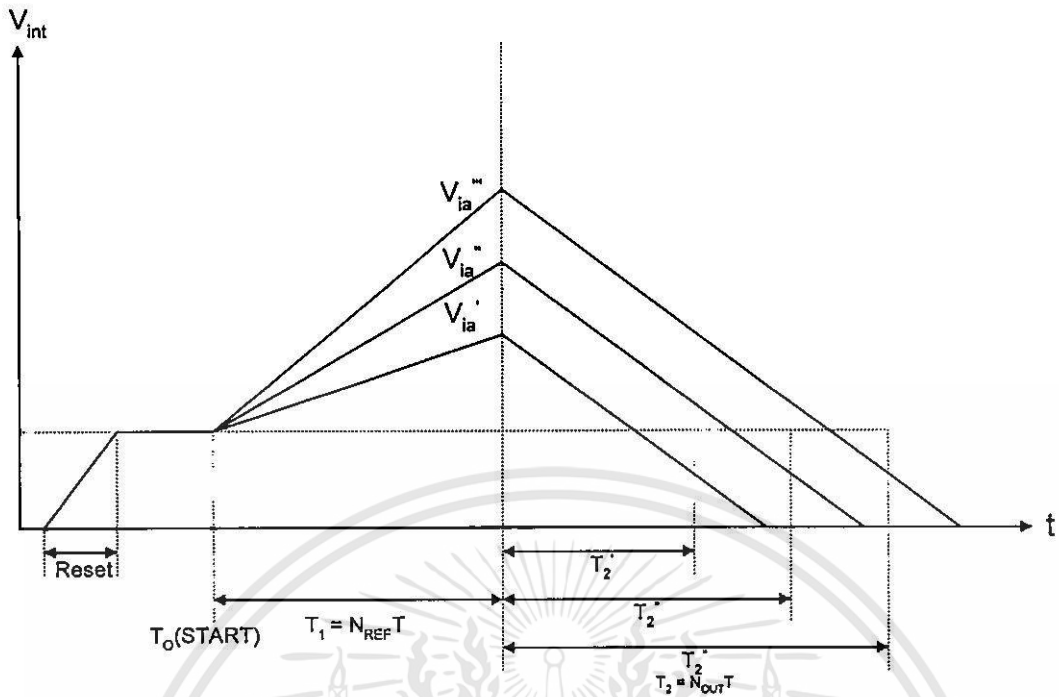
จาก $V_{int}(0) = KN_{ref}TV_{ia} - V_{th}$ ดังนั้น

$$V_{int}(N_{out}T) = [KN_{ref}TV_{ia} + V_{th}] - KN_{out}TV_{ref} \quad (3.7)$$

หรือ

$$N_{out} = N_{ref} \left[\frac{V_{ia}}{V_{ref}} \right] \quad (3.8)$$

กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าศักดาเอาต์พุตของวงจรมัลติเพลกซ์ V_{int} และ t เป็นดังรูปที่ 3.8 และจากสมการที่ (3.8) จะเห็นได้ว่าการทำงานของวงจรไม่ขึ้นกับค่าศักดาทรานซิสเตอร์ของวงจรเปรียบเทียบกับสัญญาณ ความชันของวงจรมัลติเพลกซ์หรือสัญญาณนาฬิกาแต่การทำงานของวงจรจะขึ้นกับระดับของศักดาอินพุตเท่านั้น ทำให้การทำงานของวงจรมีความเที่ยงตรงและแม่นยำสำหรับในกรณีที่สัญญาณต่อเนื่องอินพุตมีค่าเต็มสเกล (ระดับศักดาอินพุตสูงสุด) เวลาที่ใช้ในการแปลงสัญญาณจะมีค่ามากที่สุดคือ $2^{(n+1)}t$ วินาที โดยที่ n เป็นจำนวนบิตที่ต้องการ

รูปที่ 3.8 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าศักดาเข้าพุทของวงจรรินทิเกรตกับเวลา

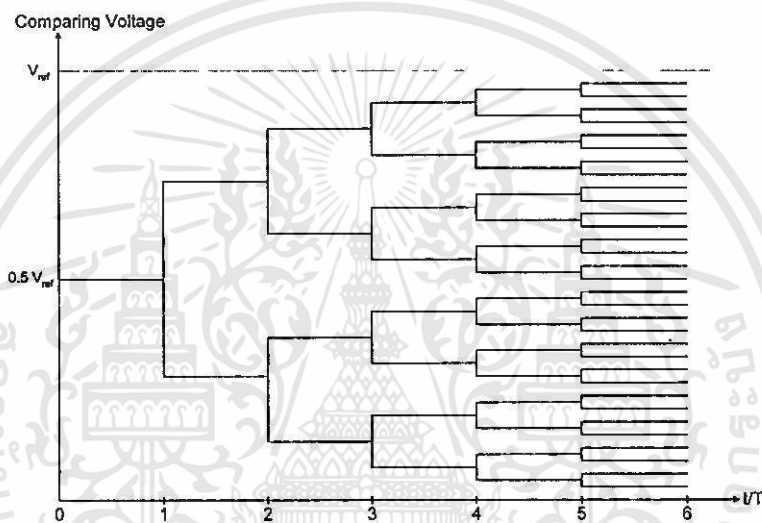
3.5 อุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลความเร็วปานกลาง

อุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลความเร็วปานกลาง เป็นอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลที่มีการทำงานเป็นแบบอนุกรมคือในการแปลงสัญญาณหนึ่งครั้งจะได้สัญญาณดิจิทัลหนึ่งบิต เมื่อเปรียบเทียบกับอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลความเร็วต่ำ อุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลประเภทนี้จะมีความซับซ้อนมากขึ้น เวลาที่ใช้ในการแปลงสัญญาณไม่ขึ้นกับค่าระดับสัญญาณต่อเนื่องที่ป้อนเข้าสู่วงจรแต่ขึ้นกับจำนวนบิตที่ต้องการ อุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลที่จัดอยู่ในประเภทนี้ได้แก่ วงจร Successive Approximation Analog to Digital Converter และวงจร Algorithmic Analog to Digital Converter ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.5.1 Successive Approximation Analog to Digital Converter

หลักการพื้นฐานคือวงจรจะทำการแปลงสัญญาณต่อเนื่องให้เป็นสัญญาณดิจิทัลทีละหนึ่งบิต เริ่มต้นจากบิตสูงสุด (*MSB*) ไปยังบิตต่ำสุด (*LSB*) นั่นคือสัญญาณต่อเนื่องอินพุตจะทำการเปรียบเทียบกับสัญญาณเปรียบเทียบค่าหนึ่งๆ โดยในแต่ละรอบการเปรียบเทียบสัญญาณที่เข้าทำการเปรียบเทียบจะมีค่าแตกต่างกัน ในรอบแรกค่าสัญญาณเปรียบเทียบจะมีค่าเท่ากับครึ่งหนึ่งของสัญญาณเต็มสเกลที่วงจรสามารถยอมรับได้ ในกรณีที่สัญญาณต่อเนื่องอินพุตมากกว่าสัญญาณ

เปรียบเทียบ สัญญาณดิจิทัลบิตสูงสุดจะมีค่าเป็น “1” แต่ถ้าสัญญาณต่อเนื่องมีค่าน้อยกว่าสัญญาณเปรียบเทียบ สัญญาณดิจิทัลบิตสูงสุดจะมีค่าเป็น “0” หลังจากนั้นวงจรจะทำการเปรียบเทียบเพื่อหาค่าดิจิทัลบิตถัดไป โดยเพิ่มหรือลดค่าสัญญาณเปรียบเทียบจากค่าเดิมอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับสัญญาณเข้าพุทของวงจรเปรียบเทียบมีค่าเป็นอะไร ถ้ามีสัญญาณเป็น “1” วงจรจะเพิ่มค่าสัญญาณเปรียบเทียบ แต่ถ้าสัญญาณนั้นมีค่าเป็น “0” วงจรจะลดค่าสัญญาณเปรียบเทียบลง การทำงานของวงจรสำหรับบิตถัดไปก็จะปฏิบัติตามขั้นตอนเหมือนที่กล่าวมาข้างต้นจนกว่าจะครบตามจำนวนบิตที่ต้องการ รูปแบบการเปรียบเทียบสัญญาณต่อเนื่องกับสัญญาณเปรียบเทียบแสดงได้ดังรูปที่ 3.9

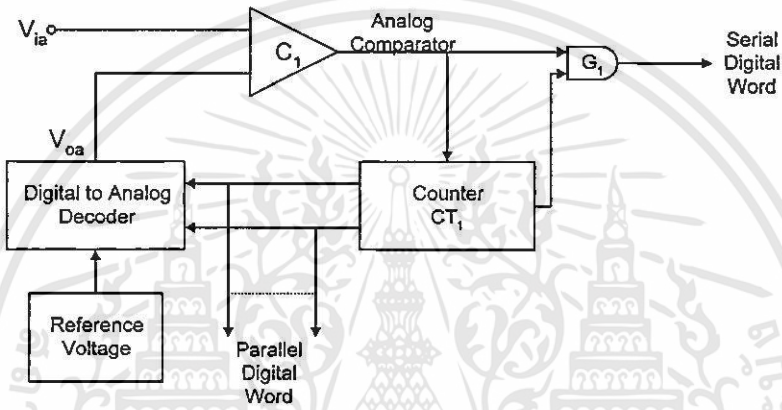

รูปที่ 3.9 รูปแบบการเปรียบเทียบสัญญาณต่อเนื่องกับสัญญาณเปรียบเทียบ Successive Approximation Analog to Digital Converter

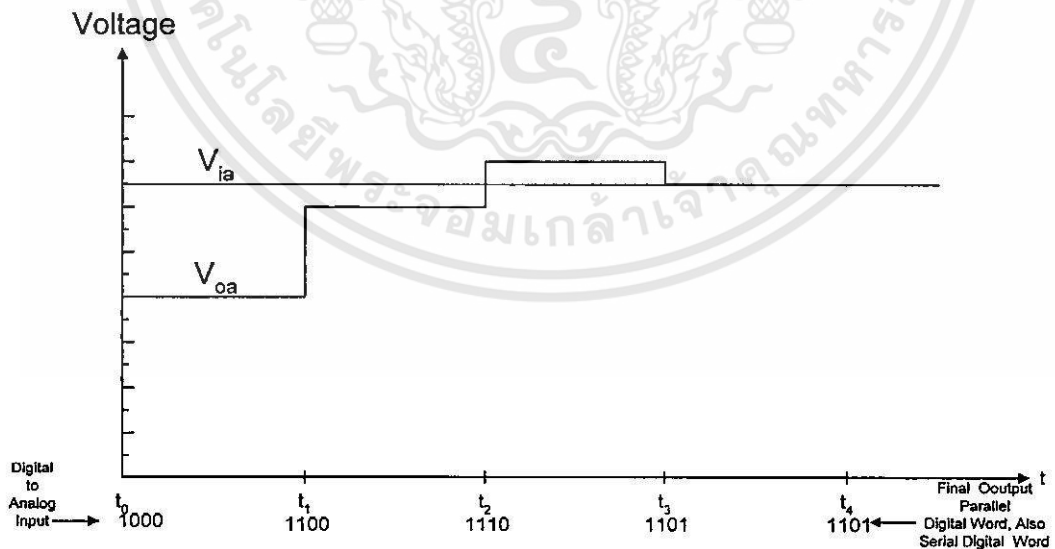
จากหลักการที่กล่าวมาข้างต้นสามารถนำมาประยุกต์ในวงจรดังแสดงในรูปที่ 3.10 วงจรประกอบไปด้วย วงจรเปรียบเทียบสัญญาณ C_1 วงจรเกท G_1 วงจรควบคุมการทำงาน อุปกรณ์แปลงสัญญาณดิจิทัลเป็นสัญญาณอนาลอกและแหล่งจ่ายศักดาอ้างอิง การทำงานของวงจรอธิบายได้ดังนี้เมื่อสัญญาณต่อเนื่องอินพุต V_{ia} ป้อนเข้าสู่วงจรเปรียบเทียบ C_1 วงจรควบคุมการทำงานจะกำหนดค่าเริ่มต้นของสัญญาณอินพุตบิตสูงสุดของวงจรแปลงสัญญาณดิจิทัลเป็นสัญญาณอนาลอก ให้เป็น “1” และค่าบิตอื่นๆ ให้เป็น “0” วงจรแปลงสัญญาณดิจิทัลเป็นสัญญาณอนาลอกจะทำการแปลงสัญญาณดังกล่าวเป็นสัญญาณเข้าพุท V_{oa} ซึ่งต่อเข้าไปยังวงจรเปรียบเทียบ C_1 เพื่อเปรียบเทียบกับสัญญาณอินพุต V_{ia} ถ้า $V_{ia} > V_{oa}$ สัญญาณเข้าพุทของวงจร C_1 จะเป็น “1” แต่ถ้า $V_{ia} < V_{oa}$ สัญญาณเข้าพุทของ C_1 จะเป็น “0” ค่าสัญญาณเข้าพุท C_1 นี้จะส่งไปยังวงจรควบคุมการทำงาน เพื่อที่จะนำไปใช้ในการกำหนดค่าสัญญาณเปรียบเทียบในครั้งต่อไปและสำหรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัญญาณดิจิทัลของบิตนั้นจะส่งไปยังวงจรถัดไปผ่านไปยังวงจรถ่าย G_1 ซึ่งการทำงานของเกต G_1 จะถูกควบคุมโดยจังหวะสัญญาณนาฬิกา หลังจากนั้นวงจรจะเริ่มดำเนินการทำงานเพื่อหาบิตถัดไปตามขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้น โดยวงจรควบคุมการทำงานไม่เปลี่ยนแปลง ป้อนเข้าอุปกรณ์แปลงสัญญาณดิจิทัลเป็นสัญญาณอนาล็อกวงจรจะสิ้นสุดการทำงานในการแปลงสัญญาณต่อเนื่องหนึ่งค่าเมื่อวงจรได้ทำการแปลงสัญญาณจนครบตามจำนวนบิตที่ต้องการ ตัวอย่างความสัมพันธ์ของสัญญาณต่อเนื่องเข้าชุด V_{oa} จากวงจรสัญญาณดิจิทัลเป็นสัญญาณอนาล็อกกับสัญญาณต่อเนื่องเข้า V_{ia} แสดงได้ดังกราฟรูปที่ 3.12

รูปที่ 3.10 วงจรพื้นฐานของ Successive Approximation Analog to Digital Converter

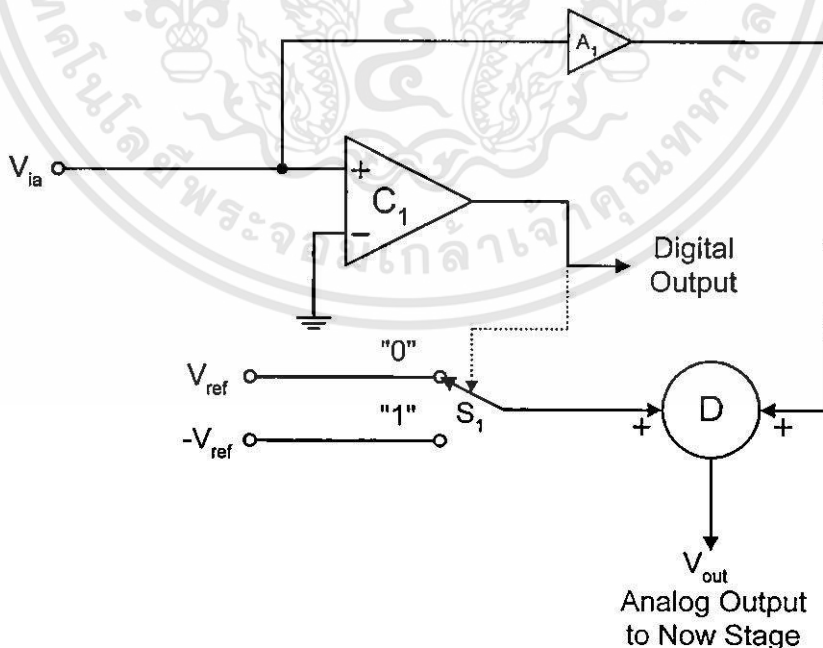

รูปที่ 3.11 ตัวอย่างความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณต่อเนื่องเข้าชุด V_{oa} จากสัญญาณดิจิทัลเป็นสัญญาณอนาล็อกกับสัญญาณต่อเนื่องอินพุต V_{ia}

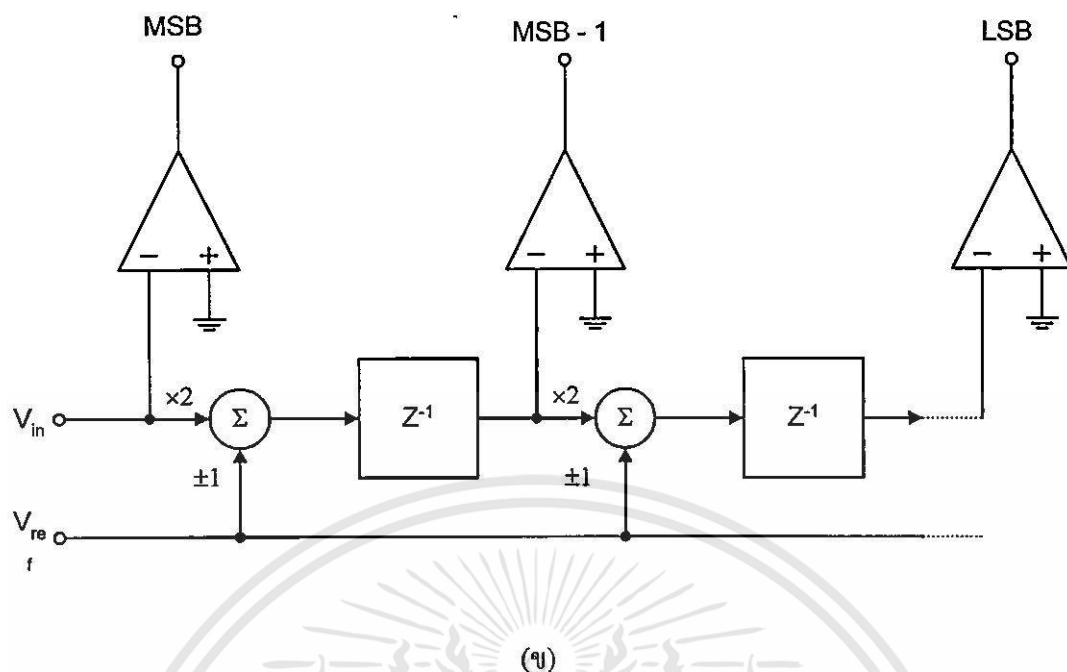
ข้อดีของวงจรชนิดนี้ คือใช้ขั้นตอนในการแปลงสัญญาณเพียง n ขั้นตอนเท่านั้น โดยที่ n เป็นจำนวนบิตที่ต้องการ ทำให้ความเร็วในการแปลงสัญญาณดีกว่าอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลความเร็วต่ำ 2 แบบที่กล่าวมาข้างต้น แต่ความเที่ยงตรงและความแม่นยำของวงจรขึ้นอยู่กับอุปกรณ์แปลงสัญญาณดิจิทัลเป็นสัญญาณอนาลอก (Digital to Analog Converter) ที่ใช้ในวงจรซึ่งจะต้องมีค่าความผิดพลาดในการทำงานไม่เกิน $\pm 0.5LSB$ มิฉะนั้นจะทำให้สัญญาณอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลมีความผิดพลาดมากขึ้น

3.5.2 อุปกรณ์แปลงสัญญาณดิจิทัลแบบอัลกอริธึม

หลักการแปลงสัญญาณของวงจรเริ่มต้นที่จากบิตสูงสุด (*MSB*) ไปหาบิตต่ำสุด (*LSB*) วงจรประกอบด้วยวงจรย่อยหรืออุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณ ขนาดหนึ่งบิต จำนวนเท่ากับจำนวนบิตที่ต้องการต่ออนุกรมกัน โดยวงจรย่อยแต่ละวงจรมีหลักในการทำงานดังนี้ คือวงจรกระทำการขยายสัญญาณต่อเนื่องอินพุตเป็นสองเท่าแล้วนำสัญญาณที่ได้ไปบวกหรือลบกับสัญญาณอ้างอิงของวงจรผลลัพธ์ที่ได้จะส่งผ่านเป็นสัญญาณอินพุตสำหรับวงจรย่อยบิตถัดไป การบวกหรือลบสัญญาณที่กล่าวข้างต้นขึ้นอยู่กับเครื่องหมายของสัญญาณอินพุตของวงจรย่อยนั้น ถ้าสัญญาณอินพุตเป็นบวกวงจรจะลบสัญญาณอ้างอิงจากสัญญาณอินพุต และสัญญาณดิจิทัลสำหรับบิตนี้มีค่าเป็น "1" แต่ถ้าสัญญาณอินพุตเป็นลบวงจรจะสั่งให้ทำการบวกสัญญาณทั้งสองเข้าด้วยกัน สัญญาณดิจิทัลที่ได้จะมีค่าเป็น "0"

(ก)

รูปที่ 3.12 (ก) หลักการทำงาน และ (ข) วงจรพื้นฐานของ Algorithmic Analog to Digital Converter

รายละเอียดพื้นฐานของวงจรแสดงได้ดังรูปที่ 3.12 วงจรย่อยแต่ละวงจรจะประกอบด้วย วงจรเปรียบเทียบสัญญาณ C_1 วงจรขยายสัญญาณขนาดสองเท่า A_1 วงจรบวก D_1 วงจรควบคุมการทำงานของสวิตช์ S_1 เมื่อสัญญาณต่อเนื่องอินพุต V_{ia} ป้อนเข้าสู่วงจรย่อยวงจรแรก สัญญาณจะเข้า V_{ia} จะเปรียบเทียบกับระดับศักดาอิน (0 โวลต์) ถ้าสัญญาณอินพุต $V_{ia} > 0$ สัญญาณเข้าพุตของวงจรเปรียบเทียบ C_1 จะมีค่าเป็น “1” วงจรจะควบคุมสวิตช์ S_1 ให้ส่งผ่านสัญญาณอ้างอิง ($-V_{ref}$) ไปทำการบวกกับสัญญาณอินพุตที่ผ่านวงจรขยายคือ $2V_{ia}$ แต่ถ้า $V_{ia} < 0$ สัญญาณเข้าพุตของวงจรเปรียบเทียบ C_1 จะมีค่าเป็น “0” วงจรจะควบคุมสวิตช์ S_1 ให้ผ่านสัญญาณอ้างอิง V_{ref} ไปบวกกับสัญญาณ $2V_{ia}$ ผลลัพธ์ของวงจรวก D_1 จะเป็นสัญญาณอินพุตสำหรับวงจรย่อยบิตถัดไป ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณต่อเนื่องอินพุต V_{ia} กับสัญญาณดิจิทัล D_0 สามารถแสดงได้ดังสมการที่ (3.9)

$$V_{ia} = V_{ref} \sum_{i=1}^n B_i 2^{-i} \quad (3.9)$$

โดยที่ $B_1 = 1$: ถ้าบิตนั้นมีค่าเป็น “1”

และ $B_i = -1$: ถ้าบิตนั้นมีค่าเป็น “0”

ตัวอย่างเช่น ต้องการแปลงสัญญาณต่อเนื่องเป็นสัญญาณดิจิทัลจำนวน 3 บิต สมมติให้ $V_{ia} = 2$ โวลต์ และ $V_{ref} = 3$ โวลต์ ดังนั้นจะได้สัญญาณดิจิทัลมีค่าเท่ากับ “110” เมื่อทำการคำนวณสัญญาณกลับเพื่อหาระดับสัญญาณต่อเนื่องอินพุตจะได้

$$V_{ia} = 3\left(\frac{1}{2} + \frac{1}{4} + \frac{1}{8}\right) \text{ หรือเท่ากับ } 1.875 \text{ โวลต์} \quad (3.10)$$

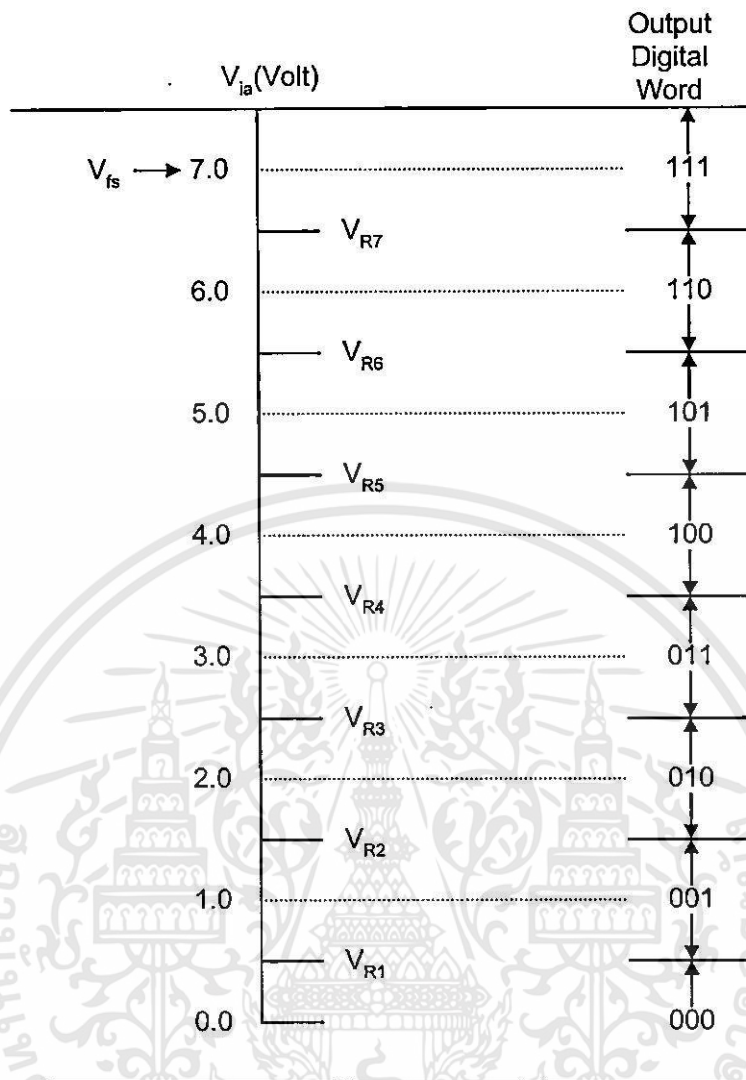
จะเห็นได้ว่าสัญญาณที่ได้จากการแปลงกลับจะมีค่าใกล้เคียงกับสัญญาณต่อเนื่องอินพุต ซึ่งถ้าจำนวนบิตเพิ่มขึ้นค่าสัญญาณดิจิทัลจะมีค่าใกล้เคียงกับสัญญาณต่อเนื่องอินพุตมากขึ้นวงจรชนิดนี้มีข้อดีคือสัญญาณต่อเนื่องอินพุตสามารถเป็นสัญญาณที่เป็นได้ทั้งสัญญาณบวกหรือสัญญาณลบ (Bipolar Signal) โดยบิตแรกสามารถชี้ให้เห็นทิศทางของสัญญาณ นอกจากนั้นเวลาที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงสัญญาณใช้เพียง n รอบสัญญาณนาฬิกาเท่านั้น โดยที่ n เป็นจำนวนบิตที่ต้องการและการเพิ่มหรือลดจำนวนบิตของวงจรทำได้ง่าย

3.6 อุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลความเร็วสูง

อุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลความเร็วสูงเป็นวงจรแปลงสัญญาณที่มีความซับซ้อนมากและขนาดของวงจรจะแปรตามจำนวนบิตที่ต้องการทำให้วงจรมีขนาดใหญ่กินพื้นที่มาก หลักการที่จะกล่าวถึงในประเภทนี้คือหลักการ Parallel Analog to Digital Converter

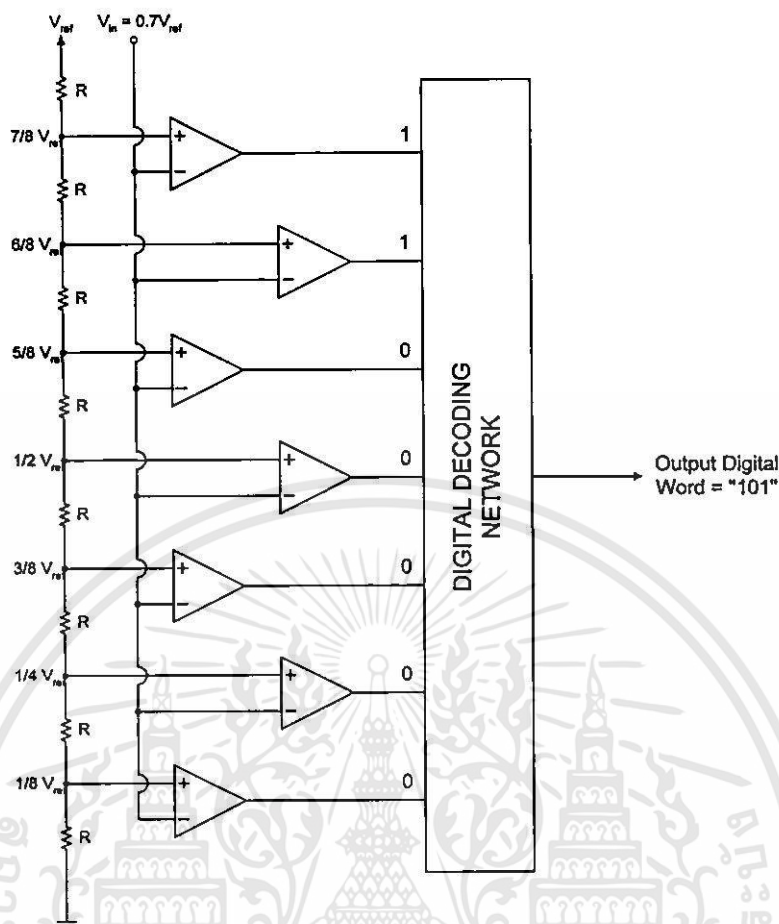
3.6.1 Parallel Analog to Digital Converter หรือ Flash Analog to Digital Converter

ค่าแตกต่างกันขึ้นละหนึ่งระดับสัญญาณพร้อม ๆ กัน ดังนั้นจำนวนสัญญาณเปรียบเทียบจึงมีจำนวนเท่ากับ $(2^n - 1)$ โดยที่ n เป็นจำนวนบิตที่ต้องการ สัญญาณเอาพุตที่ได้จากการเปรียบเทียบจะนำมาทำการเข้ารหัสเพื่อให้ได้ค่าสัญญาณดิจิทัลที่เทียบเท่าสัญญาณต่อเนื่องอินพุต ซึ่งหลักการข้างต้นสามารถเขียนเป็นแผนผังได้ดังรูปที่ 3.13

รูปที่ 3.13 หลักการทำงานของ Parallel Analog to Digital Converter

จากหลักการสามารถนำมาพัฒนาเป็นหลักการพื้นฐานแสดงดังรูปที่ 3.14 วงจรประกอบไปด้วยสัญญาณเปรียบเทียบจำนวน $(2^n - 1)$ ค่า วงจรเปรียบเทียบสัญญาณจำนวน $(2^n - 1)$ วงจรและวงจรถอดรหัสสัญญาณ สัญญาณต่อเนื่องอินพุต V_{ia} จะทำการเปรียบเทียบกับ V_{ref} ถ้า $V_{ia} > V_{ref}$ สัญญาณเข้าพุดจากวงจรเปรียบเทียบที่ i จะมีค่าเป็น “1” แต่ถ้า $V_{ia} < V_{ref}$ สัญญาณเข้าพุดจากวงจรเปรียบเทียบที่ i นั้นจะมีค่าเป็น “0” โดยที่ i เป็นวงจรใด ๆ มีค่า ตั้งแต่ 1 ถึง $(2^n - 1)$ ค่า จะนำมาเข้ารหัสเพื่อหาค่าสัญญาณดิจิทัล

รูปที่ 3.14 หลักการพื้นฐานของ Parallel Analog to Digital Converter

ซึ่งจะเห็นได้ว่าการทำงานประกอบด้วยขั้นตอนเพียง 2 ขั้นตอนเท่านั้นคือขั้นตอนการเปรียบเทียบและขั้นตอนเข้ารหัส ทำให้การแปลงสัญญาณ n บิตสามารถทำได้ในหนึ่งสัญญาณนาฬิกาเท่านั้น แต่อุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลชนิดนี้ถ้าต้องการเพิ่มความละเอียดในการแปลงอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัล ชนิดนี้เหมาะที่จะใช้กับการแปลงสัญญาณที่ไม่ต้องการความละเอียดมากนัก ซึ่งปกติจะอยู่ระหว่าง 3-6 บิต นอกจากนั้น ความผิดพลาดของวงจรยังขึ้นกับวงจรเปรียบเทียบและค่าสัญญาณเปรียบเทียบอีกด้วย

3.7 สรุป

ในบทนี้ได้กล่าวถึงอินพุตของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลซึ่งมี 3 ประเภท หลักการแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลและประเภทของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลซึ่งแบ่งตามความเร็วได้ 3 ประเภทรวมทั้งข้อดีและข้อเสียของวงจรแต่ละประเภทเพื่อที่จะได้นำไปประยุกต์ใช้งานได้ตามความเหมาะสมต่อไป

บทที่ 4

ทฤษฎี

4.1 บทนำ

ทฤษฎีและวงจรที่เกี่ยวข้องในอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัล (Analog to Digital Converter) ขนาด n บิตที่ทำงานในโหมดกระแส เนื่องจากวิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิต โหมดกระแสซึ่งประกอบด้วยวงจรถอย คือวงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคด (Cascode Current Mirror) วงจรเปรียบเทียบกระแส (Current Comparator) วงจรอัลกอริทึมของตัวแปลงสัญญาณขนาด 1 บิต วงจรตามและคงสัญญาณ (Track and Hold) และวงจรชิฟรีจิสเตอร์ (Shift Register) ดังนั้นในบทนี้จึงได้กล่าวเรื่องของทฤษฎีและวงจรที่เกี่ยวข้องที่ได้มีการนำมาใช้เพื่อการออกแบบเป็นวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิตในวิทยานิพนธ์นี้ เพื่อจะได้เป็นพื้นฐานพอสังเขปก่อนการนำไปใช้เพื่อออกแบบเป็นวงจรที่จะกล่าวถึงในบทต่อไป

4.2 วงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคดโดยใช้มอสทรานซิสเตอร์

วงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคดแสดงในรูปที่ 4.1 สามารถที่จะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างกระแส I_{out} และ I_{in} ในรูปของสัญญาณขนาดเล็กได้ดังนี้[14]

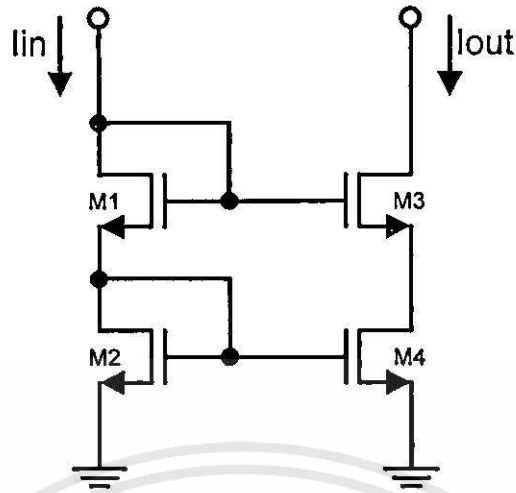
$$I_{out} = \frac{g_{m2}g_{m3}}{g_{m1}g_{m2}} I_{in} \quad (4.1)$$

และค่าความต้านทานระหว่างขาเดรนและขาซอสของมอสทรานซิสเตอร์ M_3 จะมีค่าเท่ากับ

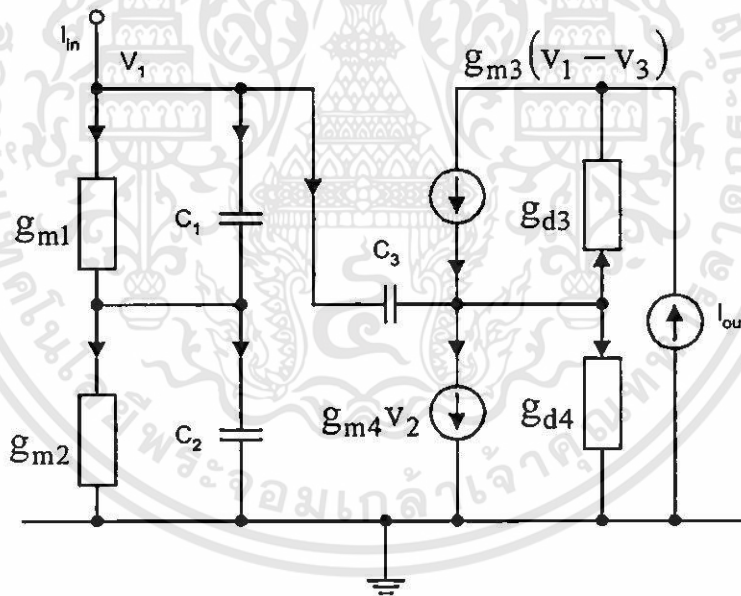
$$r_{out} = r_{d2} + r_{d3} + g_{m3}r_{d2}r_{d3} \cong g_{m3}r_{d2}r_{d3} \quad (4.2)$$

เมื่อ $g_{m3}r_{d2}r_{d3} \geq (r_{d2} + r_{d3})$

r_{di} คือค่าความต้านทานระหว่างขาเดรนและขาซอสของมอสทรานซิสเตอร์ M_i วงจรสมมูลของวงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคดและแสดงในรูปที่ 4.2 การหาฟังก์ชันการส่งผ่านจะสามารถหาได้ดังนี้

รูปที่ 4.1 วงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคด

รูปที่ 4.2 วงจรสมมูลของวงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคด

ที่จุด V_1

$$I_{in} = (g_{m1} + C_1 s)(V_1 - V_2) + C_3 s(V_1 - V_3) \quad (4.3)$$

$$I_{in} = (g_{m1} + C_y s)V_1 - (g_{m1} + C_1 s)V_2 - C_3 s V_3 \quad (4.4)$$

เมื่อ $C_y = C_1 + C_3$

ที่จุด V_2

$$(g_{m1} + C_1 s)(V_1 - V_2) - (g_{m2} + C_2 s)V_2 = 0 \quad (4.5)$$

$$(g_{m1} + C_1 s)V_1 - (g_m + C_x s)V_2 = 0 \quad (4.6)$$

เมื่อ $g_m = g_{m1} + g_{m2}$ และ $C_x = C_1 + C_2$

$$V_2 = \frac{(g_{m1} + C_1 s)}{(g_m + C_x s)} V_1 \quad (4.7)$$

ที่จุด V_3

$$g_{m3}(V_1 - V_3) + C_3 s(V_1 - V_3) - g_{m4}V_2 - (g_{d3} + g_{d4})V_3 = 0 \quad (4.8)$$

จากสมการที่ (4.7) และ (4.8) จะได้

$$V_3 = \frac{(g_{m1} + C_x s)}{(g_m + C_x s)} V_1 \quad (4.9)$$

แทนค่าสมการที่ (4.7) และ (4.9) ลงในสมการที่ (4.4)

$$I_{in} - \left[\frac{C_1 C_2 s^2 + (C_1 g_m + C_3 g_{m2})s + g_{m1} g_{m2}}{(g_m + C_x s)} \right] V_1 = 0 \quad (4.10)$$

กระแสจุดออก I_{out} จะหาได้จาก

$$I_{out} = g_{m3}(V_1 - V_3) - g_{d3}V_3 \quad (4.11)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากสมการที่ (4.9), (4.10) และ (4.11) จะได้

$$\frac{I_{out}}{I_{in}} = \frac{g_{m2}g_{m3}}{C_1C_2s^2 + (C_1g_m + C_3g_{m2})s + g_{m1}g_{m2}} \quad (4.12)$$

ค่าความผิดพลาดของวงจรสะท้อนกระแสมีค่า [3]

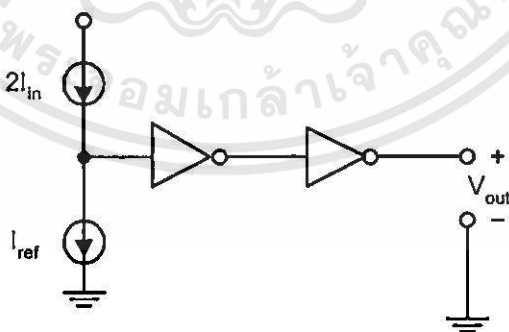
$$\frac{\Delta I}{I_{in}} = \frac{I_{out} - I_{in}}{I_{in}} \quad (4.13)$$

แทนค่าสมการที่ (4.10) และ(4.11) ลงในสมการที่ (4.13)

$$\frac{[(g_{m3} - 1)C_1^2 + (2g_{m3} - 1)C_1C_2 + (g_{m3} - 1)C_2^2]s^2 + [(-3g_{m1} + 2g_{m2} + 2g_{m1}g_{m3} + 2g_{m2}g_{m3})C_1(-2g_m + 2g_mg_{m3})C_2 + g_{m2}C_3]s + [-g_{m1}^2 + g_{m2}^2 + g_{m1}^2g_{m3} + 2g_{m1}g_{m2}]}{C_1C_2s^2 + (C_1g_m + C_3g_{m2})s + g_{m1}g_{m2}} \quad (4.14)$$

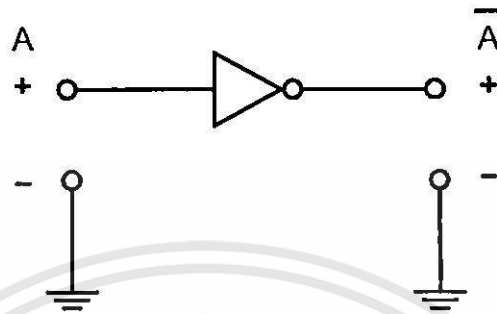
4.3 วงจรเปรียบเทียบกระแส

วงจรเปรียบเทียบกระแส (Current Comparator) ใช้ในการเปรียบเทียบกระแสสองเท่าอินพุต ($2I_{in}$) กับกระแสอ้างอิง (I_{ref}) จะประกอบด้วยวงจรอินเวอร์เตอร์สองตัวอนุกรมกันซึ่งบล็อกไดอะแกรมแสดงดังรูปที่ (4.3)

รูปที่ 4.3 บล็อกไดอะแกรมของวงจรเปรียบเทียบกระแส

วงจรอินเวอร์เตอร์เป็นวงจรที่มีอินพุตเพียงขาเดียวและเอาพุตจะมีสถานะตรงกันข้ามกับอินพุตซึ่งมีลักษณะทางลอจิกคั้งแสดงในรูปที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับสัญญาณอินพุตกับเอาพุตของวงจรสามารถแสดงได้ดังตารางที่ (4.1)

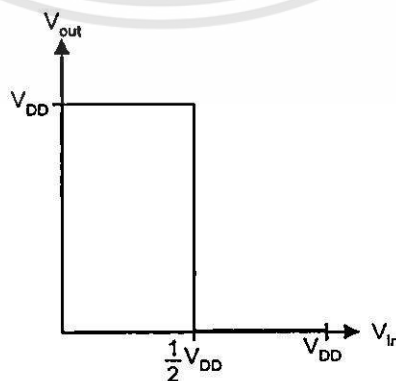

รูปที่ 4.4 สัญลักษณ์ลอจิก

ตารางที่ 4.1 ลอจิกและตารางความจริงเกี่ยวกับแรงดัน

A	\bar{A}	V_{IN}	V_{OUT}
0	1	0	V_{DD}
1	0	V_{DD}	0

จากตารางที่ (4.1) เมื่อสมมติว่าแรงดันต่ำสุด คือ 0 โวลต์ หรือกราวด์และแรงดันสูงสุด คือ V_{DD} ดังนั้นลอจิก “1” = V_{DD} ลอจิก “0” = 0 โวลต์ รูปที่ 4.5 แสดงคุณลักษณะการส่งผ่านแรงดันของอินเวอร์เตอร์ในอุดมคติ (Voltage Transfer Characteristic, *VTC*)

รูปที่ 4.5 คุณลักษณะการส่งผ่านแรงดันของอินเวอร์เตอร์ในอุดมคติ

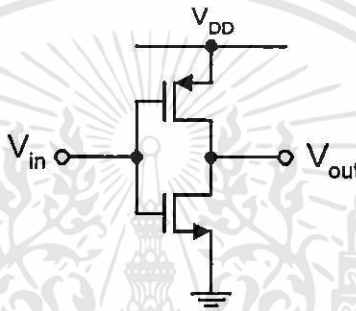
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณลักษณะของทรานซิสเตอร์ซีมอสอินเวอร์เตอร์วงจรพื้นฐานของซีมอสอินเวอร์เตอร์แสดงดังรูปที่ 4.6 โดย (V_{in}) ควบคุมการไบอัสที่ขาเกตของทรานซิสเตอร์ทั้งสองตัว ขาเกตของทรานซิสเตอร์ทั้งสองต่อเข้าด้วยกันเป็นอินพุตของวงจร

$$V_{in} = V_{gsn} = V_{DD} - V_{sgp} \quad (4.15)$$

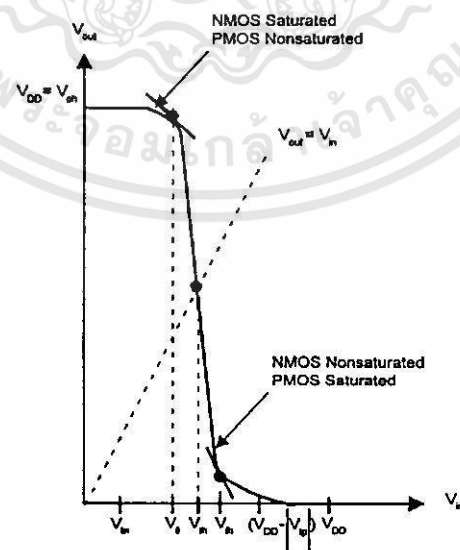
ขาเดรนของทรานซิสเตอร์ต่อเข้าด้วยกันเป็นเอาพุตของวงจร

$$V_{out} = V_{dsn} = V_{DD} - V_{sdp} \quad (4.16)$$

รูปที่ 4.6 วงจรอินเวอร์เตอร์ซีมอส

กราฟ V_{TC} สำหรับอินเวอร์เตอร์แบบซีมอสแสดงดังรูปที่ 4.7

รูปที่ 4.7 กราฟแสดงคุณลักษณะการส่งผ่านแรงดันของอินเวอร์เตอร์แบบซีมอสในอุดมคติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กราฟ V_{TC} ของอินเวอร์เตอร์แบบซีมอสเริ่มต้นที่แรงดันอินพุต $V_{in} < V_m$ ดังนั้นทรานซิสเตอร์เอ็นมอสจะคัทออฟ $I_{dn} = I_{dp} = 0$ จะทำให้ V_{gs} ที่ทรานซิสเตอร์พีมอสดังนี้

$$V_{out} = V_{oh} = V_{DD} - V_{sdp} \cong V_{DD} \quad (4.17)$$

ขณะที่ $V_{sdp} = 0$ จากสมการที่ (4.16) จะทำให้ $V_{out} = V_{DD}$ เมื่อ V_{in} เพิ่มมากกว่า V_m ทรานซิสเตอร์ชนิดเอ็นจะทำงานในช่วงอิ่มตัว ขณะที่ทรานซิสเตอร์ชนิดพีทำงานอยู่ในช่วงไม่อิ่มตัว จะได้ $I_{dp} = I_{dn}$

$$\frac{\beta_n}{2}(V_{in} - V_m)^2 = \frac{\beta_p}{2} \left[(2V_{DD} - V_{in} - |V_{tp}|)(V_{DD} - V_{out}) - (V_{DD} - V_{out})^2 \right] \quad (4.18)$$

เมื่อทรานซิสเตอร์ชนิดพีทำงานในช่วงคัทออฟ $|V_{gsp}| < |V_{tp}|$ เมื่อทรานซิสเตอร์ชนิดพีทำงานในช่วงไม่อิ่มตัว $|V_{dsp}| < |V_{gsp} - V_{tp}|$

$$I_{dp} = \frac{\beta_p}{2} [2(V_{gsp} + V_{tp})V_{sp} - V_{sdp}^2] \quad (4.19)$$

เมื่อทรานซิสเตอร์ชนิดพีทำงานในช่วงอิ่มตัว $|V_{dsp}| \geq |V_{gsp} - V_{tp}|$

$$I_{dp} = \frac{\beta_p}{2} (V_{gsp} + V_{tp})^2 \quad (4.20)$$

เมื่อ V_{in} เพิ่มขึ้นอีก V_{out} จะลดลงได้

$$(V_{DD} - V_{out}) > (V_{DD} - V_{in} - |V_{tp}|) \quad (4.21)$$

เมื่อทรานซิสเตอร์ชนิดพีและเอ็นทำงานในช่วงอิ่มตัวจะได้

$$\frac{\beta_n}{2}(V_{in} - V_m)^2 = \frac{\beta_p}{2} (V_{DD} - V_{in} - |V_{tp}|)^2 \quad (4.22)$$

เมื่อ V_{out} ลดลงถึงระดับ

$$V_{out} < (V_{in} - V_{in}) \quad (4.23)$$

เมื่อทรานซิสเตอร์ชนิดเอ็นอยู่ในสถานะไม่อิ่มตัวจะได้

$$\frac{\beta_n}{2} [2(V_{in} - V_{in})V_{out} - V_{out}^2] = \frac{\beta_p}{2} (V_{DD} - V_{in} - |V_{tp}|)^2 \quad (4.24)$$

เมื่อ V_{in} เพิ่มขึ้นจนเท่ากับ V_{DD} หรือ V_{in} จะได้

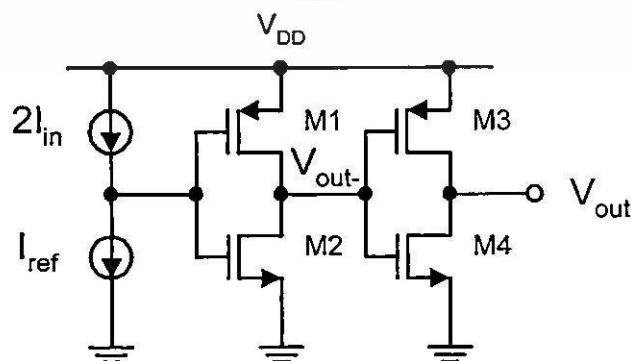
$$(V_{DD} - V_{in}) < |V_{tp}| \quad (4.25)$$

ดังนั้นทรานซิสเตอร์ที่มอสอยู่ในสถานะคัทออฟจะได้ $I_{dn} = I_{dp} = 0$ จะได้

$$V_{out} = V_{ol} = V_{dsn} \cong 0 \text{ โวลต์} \quad (4.26)$$

ซึ่งจะได้วงจรอินเวอร์เตอร์ถ้า $V_{in} < V_{in}$ จะได้เข้าพุตเป็นสถานะลอจิก “1” และเมื่อ $(V_{DD} - V_{in}) < |V_{tp}|$ เข้าพุตเป็นสถานะลอจิก “0”

วงจรเปรียบเทียบกระแส (Current Comparator) ที่นำมาใช้ในอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิต แสดงดังรูปที่ 4.8 โดยนำวงจรอินเวอร์เตอร์สองตัวมาคาสแคดกัน ซึ่งได้อธิบายหลักการทำงานของวงจรอินเวอร์เตอร์ไว้ในข้างต้น การนำวงจรอินเวอร์เตอร์มาคาสแคดกันสองวงจรเพื่อต้องการค่าเข้าพุตมีค่าเป็นค่าบวกเพราะเข้าพุตของวงจรอินเวอร์เตอร์ M1 และ M2 จะเปรียบเทียบกระแสสองเท่าอินพุต ($2I_{in}$) กับกระแสอ้างอิง (I_{ref}) จะได้เข้าพุตเท่ากับ (V_{out-}) เข้าพุต (V_{out-}) ของวงจรอินเวอร์เตอร์ M1 และ M2 จะเป็นอินพุตให้กับวงจรอินเวอร์เตอร์ M3 และ M4 ซึ่งได้เข้าพุตของวงจรอินเวอร์เตอร์ M3 และ M4 มีค่าเท่ากับ (V_{out})

รูปที่ 4.8 วงจรเปรียบเทียบกระแส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลออลกอร์ริทึมขนาด 1 บิต

วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลออลกอร์ริทึมขนาด 1 บิตดังแสดงในรูปที่ 4.10 และ 4.11 จะประกอบด้วยวงจรย่อย 2 วงจร คือวงจรสะท้อนกระแส (Current Mirror) วงจรเปรียบเทียบกระแส (Current Comparator) หลักการของบิตเซลล์ขนาด 1 บิต จะทำตามเงื่อนไขดังสมการที่ (4.25) และ (4.26)

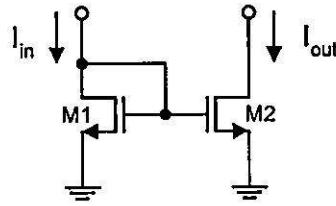
$$\text{Digital Output: } \begin{cases} 2I_{in} > I_{ref} = D_i = "1" \\ 2I_{in} \leq I_{ref} = D_i = "0" \end{cases} \quad (4.25)$$

และ

$$\text{Analog Output: } \begin{cases} 2I_{in} > I_{ref} = 2I_{in} - I_{ref} \\ 2I_{in} \leq I_{ref} = 2I_{in} \end{cases} \quad (4.26)$$

จากสมการที่ (4.25) และ (4.26) สามารถอธิบายหลักการพื้นฐานได้ดังนี้คือที่ดิจิทัลเอาพุต เมื่อกระแสสองเท่าของอินพุต ($2I_{in}$) มากกว่ากระแสอ้างอิง (I_{ref}) จะได้รับสัญญาณดิจิทัลเอาพุตเท่ากับ "1" และกระแสสองเท่าของอินพุต ($2I_{in}$) น้อยกว่าหรือเท่ากับกระแสอ้างอิง (I_{ref}) จะได้รับสัญญาณดิจิทัลเอาพุตเท่ากับ "0" และที่อนาลอกเอาพุตเมื่อกระแสสองเท่าของอินพุต ($2I_{in}$) มากกว่ากระแสอ้างอิง (I_{ref}) จะได้รับสัญญาณอนาลอกเอาพุตเท่ากับสองเท่าของกระแสอินพุต ลบด้วยกระแสอ้างอิง ($2I_{in} - I_{ref}$) และกระแสสองเท่าของอินพุต ($2I_{in}$) น้อยกว่าหรือเท่ากับกระแสอ้างอิง (I_{ref}) จะได้รับสัญญาณอนาลอกเอาพุตเท่ากับสองเท่าของกระแสอินพุต ($2I_{in}$)

จากหลักการพื้นฐานของอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลออลกอร์ริทึมขนาด 1 บิต สามารถนำมาสร้างวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลออลกอร์ริทึมขนาด 1 บิต วงจรจะมีความเที่ยงตรงในการแปลงสัญญาณขึ้นอยู่กับวงจรสะท้อนกระแสในรูปที่ 4.10 แสดงวงจรสะท้อนกระแสแบบพื้นฐาน (Basic Current Mirror) ความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเอาพุต I_{out} และกระแสอินพุต I_{in} สำหรับสัญญาณขนาดเล็กแสดงดังสมการที่ (4.27) [13]

รูปที่ 4.9 วงจรสะท้อนกระแสแบบพื้นฐาน

$$\frac{I_{out}}{I_{in}} = \frac{g_{m2}}{g_{m1}} \quad (4.27)$$

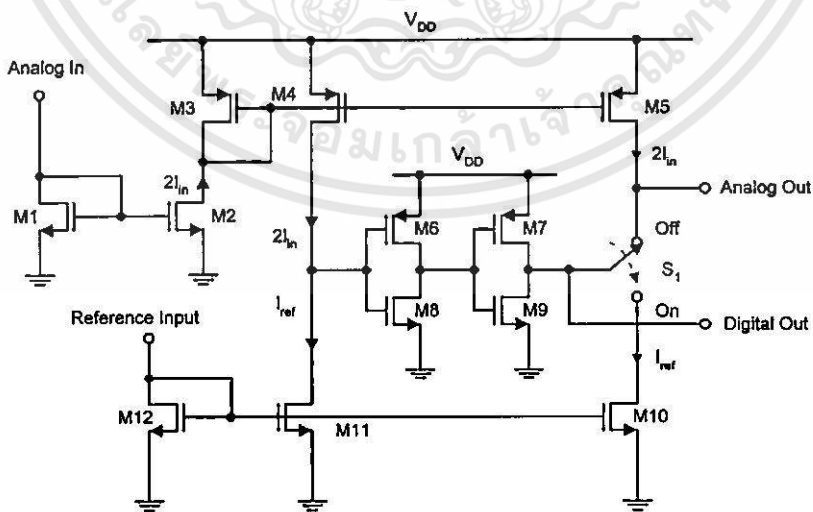
โดยที่ g_{mi} คืออัตราขยายความนำของสัญญาณขนาดเล็กในมอสทรานซิสเตอร์ M_i

สำหรับค่าความต้านทานเข้าพุทที่พิจารณาในรูปที่ 4.10 จะมีค่าเท่ากับ

$$r_{out} = \frac{1}{g_{d2}} \quad (4.28)$$

เมื่อ g_{d2} เป็นค่าความนำระหว่างขาคาเดรนและขาขาของทรานซิสเตอร์ M_2

ในรูปที่ 4.10 จะอธิบายวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลลอจิกอริสมิกขนาด 1 บิต โดยใช้วงจรสะท้อนกระแสแบบพื้นฐานจะมีหลักการทำงานเป็นไปตามเงื่อนไขในสมการที่ (4.25) และ (4.26)

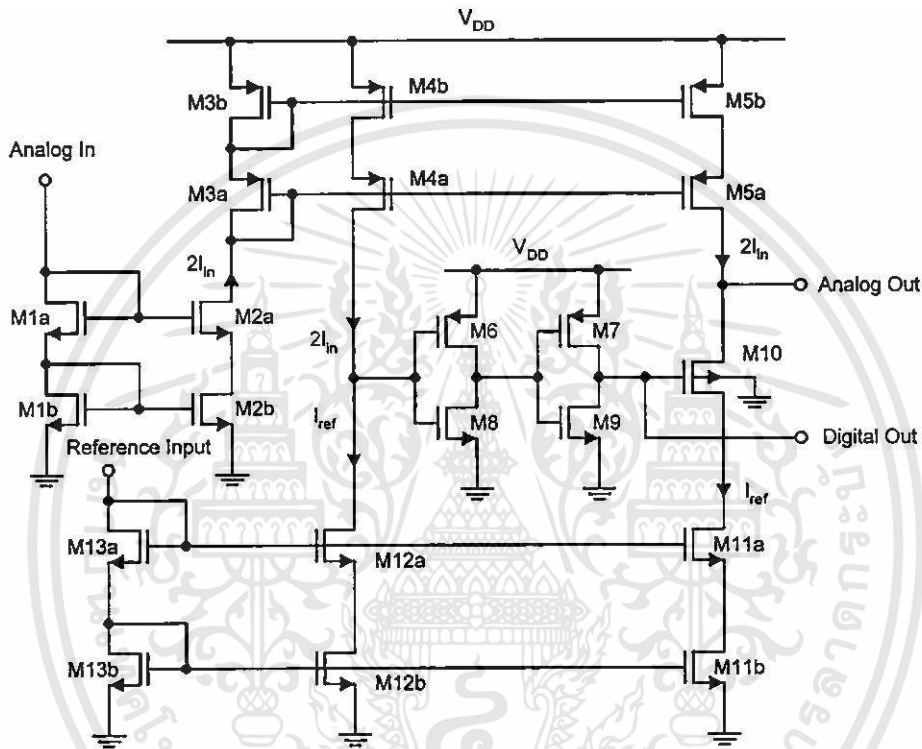

รูปที่ 4.10 วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลลอจิกอริสมิกขนาด 1 บิต โดยใช้วงจรสะท้อนกระแสแบบพื้นฐาน

จากวงจรในรูปที่ 4.10 สามารถอธิบายหลักการทำงานของวงจรเมื่อป้อนสัญญาณอนาล็อกอินพุต (Analog Input) โหมดกระแสผ่านมายังทรานซิสเตอร์ M1 และ M2 ซึ่งเป็นวงจรสะท้อนกระแสแบบพื้นฐาน (Basic Current Mirror) กระแสอินพุต (I_{in}) จะถูกสะท้อนกระแสมายังทรานซิสเตอร์ M2 โดยค่า W/L ของทรานซิสเตอร์ M2 จะถูกกำหนดให้มีค่าเป็นสองเท่าของทรานซิสเตอร์ M1 จะได้กระแสสองเท่าอินพุต ($2I_{in}$) ส่งผ่านมายังวงจรถ่ายโอนกระแส M3 และ M4 เพื่อนำกระแส ($2I_{in}$) ไปเปรียบเทียบกับกระแสอ้างอิง (I_{ref}) ในวงจรเปรียบเทียบกระแส (Current Comparator) ซึ่งประกอบด้วย M6, M7, M8 และ M9 ดังเงื่อนไขในสมการที่ (4.25) และ (4.26) คือถ้ากระแสสองเท่าอินพุต ($2I_{in}$) มากกว่ากระแสอ้างอิง (I_{ref}) ดิจิตอลเอาพุตจะเป็น "1" สวิตช์ S_1 จะ "On" กระแสอ้างอิง (I_{ref}) จาก M10 จะลบกระแสสองเท่าอินพุต ($2I_{in}$) จาก M5 จะได้อนาล็อกเอาพุตมีค่าเท่ากับกระแสสองเท่าอินพุตลบด้วยกระแสอ้างอิง ($2I_{in} - I_{ref}$) ถ้ากระแสสองเท่าอินพุต ($2I_{in}$) น้อยกว่าหรือเท่ากับกระแสอ้างอิง (I_{ref}) ดิจิตอลเอาพุตจะเป็น "0" สวิตช์ S_1 จะ "Off" จะได้อนาล็อกเอาพุตเป็นกระแสสองเท่าอินพุต ($2I_{in}$) จากข้อจำกัดของวงจรสะท้อนกระแสแบบพื้นฐาน (Basic Current Mirror) คือเอาพุตอิมพีแดนซ์ต่ำจึงได้นำวงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคด (Cascode Current Mirror) มาใช้กับวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิตอลอัลกอริทึมขนาด 1 บิต เพื่อความเที่ยงตรงของกระแสอินพุตที่จะนำไปเปรียบเทียบกับกระแสในวงจรเปรียบเทียบกระแส (Current Comparator) ดังแสดงวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิตอลอัลกอริทึมขนาด 1 บิตโดยใช้วงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคดในรูปที่ 4.11

จากรูปที่ 4.11 จะประกอบด้วยวงจรร้อย 2 วงจร คือวงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคด (Cascode Current Mirror) และวงจรเปรียบเทียบกระแส (Current Comparator) หลักการทำงานของบิตเซลล์ขนาด 1 บิต เมื่อป้อนสัญญาณอนาล็อกอินพุต (Analog Input) โหมดกระแสผ่านมายังทรานซิสเตอร์ M1a และ M1b ซึ่งเป็นวงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคด (Cascode Current Mirror) ได้กล่าวไว้ในหัวข้อที่ (4.2) กระแสอินพุต (I_{in}) จะถูกสะท้อนกระแสมายังทรานซิสเตอร์ M2a และ M2b โดยค่า W/L ของทรานซิสเตอร์ M2a และ M2b จะถูกกำหนดให้มีค่าเป็นสองเท่าของทรานซิสเตอร์ M1a และ M1b จะได้กระแสสองเท่าอินพุต ($2I_{in}$) ส่งผ่านมายังวงจรถ่ายโอนกระแส M3a, M3b, M4a และ M4b เพื่อนำกระแสสองเท่าอินพุต ($2I_{in}$) ไปเปรียบเทียบกับกระแสอ้างอิง (I_{ref}) ในวงจรเปรียบเทียบกระแส (Current Comparator) ซึ่งประกอบด้วย M6, M7, M8 และ M9 ดังเงื่อนไขในสมการที่ (4.25) และ (4.26) คือถ้ากระแสสองเท่าอินพุต ($2I_{in}$) มากกว่ากระแสอ้างอิง (I_{ref}) ดิจิตอลเอาพุตจะเป็น "1" M10 ทำหน้าที่เป็นสวิตช์จะเป็น "On" กระแสอ้างอิง (I_{ref}) จาก M11a และ M11b จะลบกระแสสองเท่าอินพุต ($2I_{in}$) จาก M5a และ M5b จะได้อนาล็อกเอาพุตมีค่าเท่ากับกระแสสองเท่าอินพุตลบด้วยกระแสอ้างอิง ($2I_{in} - I_{ref}$)

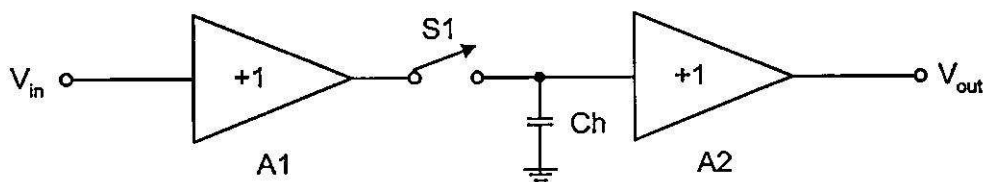
ถ้ากระแสสองเท่าอินพุต ($2I_{in}$) น้อยกว่าหรือเท่ากับกระแสอ้างอิง (I_{ref}) คิวิตคอลเข้าพุตจะเป็น "0" M10 ที่ทำหน้าที่เป็นสวิตช์จะ "Off" จะได้อานาลอกเข้าพุต (I_{out}) เท่ากับกระแสสองเท่าอินพุต ($2I_{in}$) จากรูปที่ 4.12 ทรานซิสเตอร์ M3a, M3b, M4a, M4b, M5a และ M5b ทรานซิสเตอร์ M11a, M11b, M12a, M12b, M13a และ M13b ถูกนำมาคาสโคดกันเพื่อให้วงจรสมพงษ์กัน หลักการทำงานของวงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคดได้อธิบายไว้ในหัวข้อที่ (4.2)

รูปที่ 4.11 วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลลอจิก 1 บิต โดยใช้วงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคด

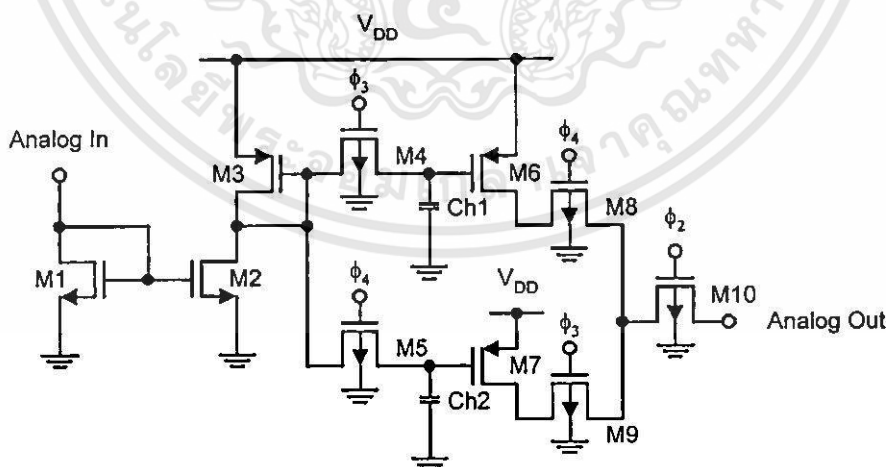
4.5 วงจรตามและคงสัญญาณ

วงจรตามและคงสัญญาณ (Track and Hold) ได้นำมาใช้ในอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิทัลขนาด n บิต มีโครงสร้างบล็อกโคอะแกรมเป็นแบบลูปเปิด (Open-Loop) ดังแสดงในรูปที่ 4.12 ซึ่งประกอบด้วย A1 คือบัฟเฟอร์ขยายทางด้านอินพุต C_h คือตัวเก็บประจุที่ใช้ในการคงสัญญาณทางด้านอินพุตและ A2 คือตัวขยายสัญญาณเข้าพุตของวงจรตามและคงสัญญาณให้อินพุตวงจรต่อไป ข้อดีของวงจรตามและคงสัญญาณแบบลูปเปิดจะทำงานที่ความเร็วสูง [10]

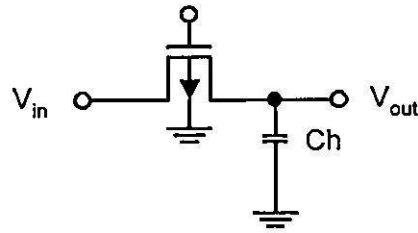
รูปที่ 4.12 บล็อกไดอะแกรมของวงจรตามและคงสัญญาณแบบรูปเปิด

วงจรตามและคงสัญญาณที่นำมาใช้ในอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิตในวิทยานิพนธ์นี้แสดงดังรูปที่ 4.13 ซึ่งมีหลักการทำงานเมื่อป้อนกระแสอินพุต สัญญาณอนาลอกเข้ามายังวงจรตามและคงสัญญาณ เมื่อกระแสเข้ามายังอินพุต M1, M2, M3, M6 และ M7 โดยให้ M4, M5, M8, M9 และ M10 เป็นสวิตช์ควบคุมการสะท้อนกระแสจาก M1 ตามจังหวะของสัญญาณ ϕ_3 และ ϕ_4 ดังแสดงในรูปที่ 4.17 โดย M4 และ M5 จะสลับกันทำงานที่สถานะ High ของ ϕ_3 และ ϕ_4 Ch1 และ Ch2 จะสลับการคงสัญญาณเช่นกัน ค่า V_{gs} ที่ได้จาก M3 และค่าที่คงสัญญาณจะถูกส่งไปยัง M6 และ M7 ตามจังหวะของสัญญาณ ϕ_3 และ ϕ_4 โดย M8 และ M9 จะเป็นสวิตช์ที่ควบคุมการส่งสัญญาณตามจังหวะของสัญญาณ ϕ_3 และ ϕ_4 เพื่อส่งสัญญาณอนาลอกไปให้ M10 ที่ถูกควบคุมด้วย ϕ_2 ที่ทำงานสถานะ High ดังแสดงในรูปที่ 4.16 ซึ่งเข้าพุตที่ได้จากวงจรตามและคงสัญญาณจะเป็นอนาลอกอินพุตให้กับอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิทัลขนาด n บิต ที่บิต 1, 2, 3, ..., (n-1) ตามลำดับ

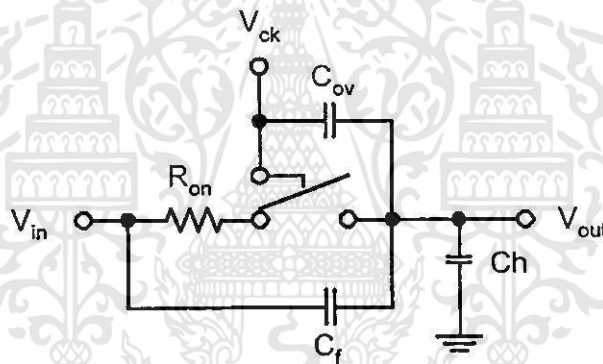
รูปที่ 4.13 วงจรตามและคงสัญญาณ

ลักษณะของแอมพลิงสวิทช์แสดงดังรูปที่ 4.14

รูปที่ 4.14 แอมพลิงสวิทช์ทรานซิสเตอร์แบบเอ็นมอส

รูปแบบการแอมพลิงสวิทช์แสดงดังรูปที่ 4.15

รูปที่ 4.15 รูปแบบการแอมพลิงสวิทช์

จากรูปที่ 4.15 ค่าความจุของการคงสัญญาณหาได้จาก

$$Ch = \frac{l}{2\pi R_{on} B} \quad (4.26)$$

เมื่อ

B คือแบนวิทท์สวิทช์

R_{on} คือค่า r_{ds} ของเอ็นมอสที่ทำงานในย่านไม้อิมิตัวและมีค่า $V_{ds} \leq (V_{gs} - V_{th})$

$$R_{on} = \frac{1}{\mu_n C_{ox} \left(\frac{W}{L}\right) (V_{gs} - V_{th})} \quad (4.27)$$

ค่าพารามิเตอร์ได้กล่าวไว้ในหัวข้อที่ (2.2)

ค่าผิดพลาด Pedestal (P) จากการชาร์จระหว่างสภาวะ Turn-Off ของสวิตช์หาได้จาก

$$P = \frac{\delta V_{out}}{V_{fs}} = \left(\frac{C_{ov}}{C_h}\right) \cdot \left(\frac{V_{ck}}{V_{fs}}\right) \quad (4.28)$$

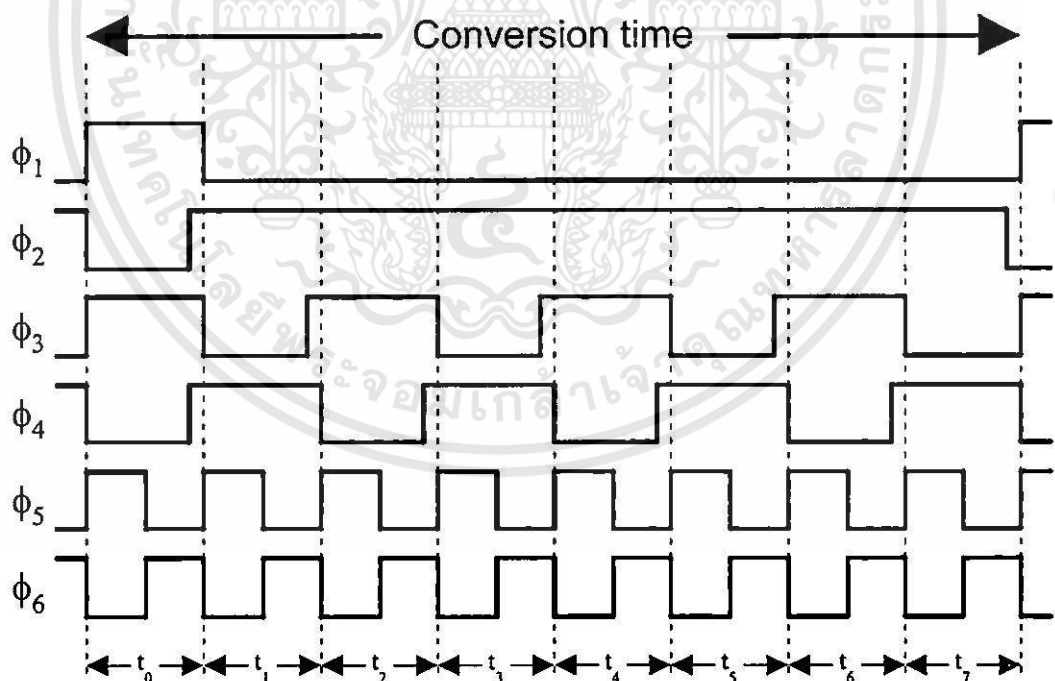
เมื่อ

δV_{out} คือขนาดของค่าผิดพลาดที่สวิตช์เข้าพุด

V_{fs} คือค่าสูงสุดของย่านสัญญาณอินพุต

V_{ck} คือระดับสัญญาณนาฬิกาที่แกว่งระหว่างสวิตช์ Turn-Off

C_{ov} คือค่าความจุที่คลิป์ปิ้งระหว่างการควบคุมขาเกทของสวิตช์และสวิตช์เข้าพุด

รูปที่ 4.16 ไดอะแกรมสัญญาณควบคุม

วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิต

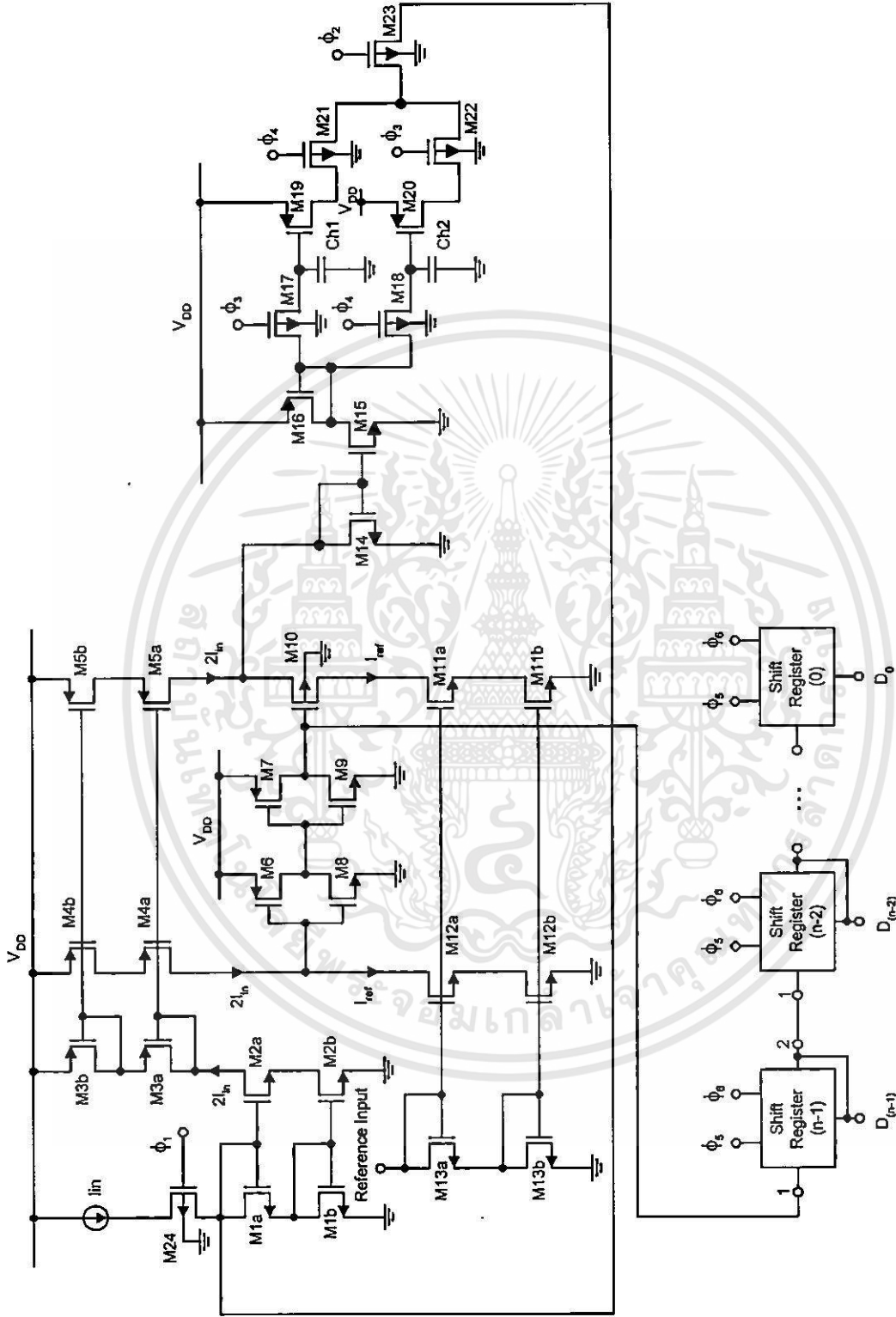
5.1 บทนำ

ในปัจจุบันวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลมีการนำประยุกต์ใช้งานอย่างกว้างขวางและการเสนองานวิจัยเกี่ยวกับวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลมีออกมามากมายแต่เมื่อจำนวนบิตเข้าพุทมีมากขึ้น วงจรมีพื้นที่มาก มีช่วงการปฏิบัติงานย่านกระแสอินพุทต่ำ สิ้นเปลืองกำลังสูง ในวิทยานิพนธ์นี้ได้เสนอการออกแบบโดยใช้เทคโนโลยีของทรานซิสเตอร์ชนิดมอสเพราะความก้าวหน้าและข้อดีของเทคโนโลยีของทรานซิสเตอร์ชนิดมอสจึงเหมาะสำหรับการสร้างเป็นวงจรรวม หลักการออกแบบวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลโหมคกระแสจะใช้วงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคดเพื่อความเที่ยงตรงของสัญญาณเข้าพุทซึ่งมีความสำคัญในวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลที่ทำงานในโหมคกระแสซึ่งวิทยานิพนธ์ที่นำเสนอวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลโหมคกระแสจะประกอบไปด้วยวงจรรย่อยคือ วงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคด (Cascode Current Mirror) วงจรเปรียบเทียบกระแส (Current Comparator) วงจรอัลกอริทึมของอุปกรณ์แปลงสัญญาณ วงจรตามและคงสัญญาณ (Track and Hold) และวงจรชิฟต์รีจิสเตอร์ (Shift Register) ซึ่งได้กล่าวไว้ในหัวข้อที่ (4.2), (4.3), (4.4), (4.5) และ (4.6) ตามลำดับ

ในวิทยานิพนธ์นี้ได้นำเสนอวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลที่ทำงานในโหมคกระแสบนเทคโนโลยีของ CMOS โดยใช้วงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคดส่งกระแสเพื่อนำไปเปรียบเทียบกระแสโดยใช้วงจรตามและคงสัญญาณ เป็นตัวคงสัญญาณกระแสเพื่อทำการแปลงบิตต่อไปและนำบิตที่ทำการเปรียบเทียบเลื่อนเข้าวงจรชิฟต์รีจิสเตอร์ วงจรที่ออกแบบใหม่นี้มีขนาด n บิตใช้เทคโนโลยีทรานซิสเตอร์ชนิดมอส วงจรนี้สามารถที่ขยายจำนวนบิตโดยการเพิ่มจำนวนสัญญาณนาฬิกาและจำนวนวงจรชิฟต์รีจิสเตอร์เมื่อถูกนำไปใช้ในการเพิ่มจำนวนบิตที่สูงขึ้นผลการเลียนแบบได้กระทำโดยใช้โปรแกรมเลียนแบบการทำงาน PSpice

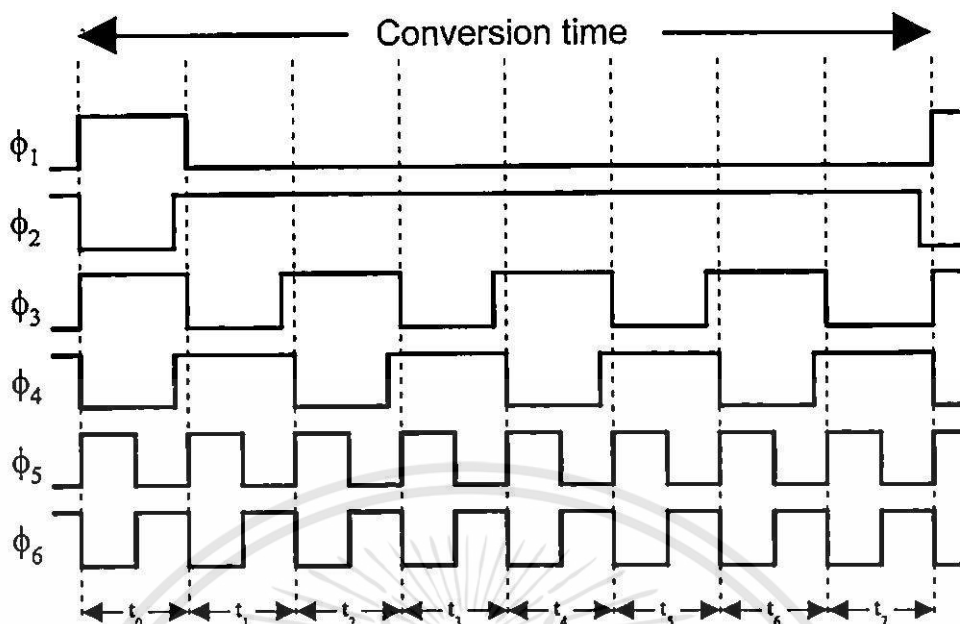
5.2 หลักการทำงานของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิต

ในวิทยานิพนธ์ได้อธิบายวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด 8 บิต ซึ่งประกอบด้วยวงจรรย่อย 3 วงจร คือวงจรอัลกอริทึมของอุปกรณ์แปลงสัญญาณขนาด 1 บิตในหัวข้อที่ (4.4) วงจรตามและคงสัญญาณในหัวข้อที่ (4.5) และวงจรชิฟต์รีจิสเตอร์ในหัวข้อที่ (4.6) เมื่อป้อนไดอะแกรมสัญญาณควบคุมในรูปที่ 5.2 กระแสอินพุท (I_{in}) และ กระแสอ้างอิง (I_{ref}) ให้วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิตดังแสดงในรูปที่ 5.1 ต่อไปจะอธิบายหลักการการทำงานของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด 8 บิตที่เวลาต่าง ๆ

รูปที่ 5.1 วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด 3 บิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.2 ไคอะแกรมสัญญาณควบคุม

: ที่เวลา t_0

สัญญาณควบคุม ϕ_1 จะเป็นบิตเริ่มต้นให้กับวงจรเมื่อ ϕ_1 ทำงานที่สถานะ "On" กระแส I_{in} จะผ่านมายัง M1a, M2a, M1b และ M2b เมื่อกำหนดให้ค่า W/L ของ M1b และ M2b เป็นสองเท่าของ M1a และ M2a กระแส (I_{in}) จะมีค่าเท่ากับ ($2I_{in}$) ผ่านไปยัง M3a, M3b, M4a และ M4b ที่ทำหน้าที่เป็นวงจรจ่ายไอออนกระแส กระแส ($2I_{in}$) เมื่อนำกระแสมาเปรียบเทียบกับวงจรเปรียบเทียบกระแส M6, M7, M8 และ M9 กับกระแสอ้างอิงให้เป็นไปตามเงื่อนไขในสมการที่ (4.25) และ (4.26) จะได้สัญญาณดิจิทัลเข้าชุดที่เวลา t_0 ซึ่งจะถูกส่งจากวงจรซีพรีจิสเตอร์ตัวที่ t_0 และสัญญาณอนาลอกถูกส่งไปยังวงจรตามและคงสัญญาณ สัญญาณอนาลอกเข้าชุดจะผ่านวงจรสะท้อนกระแส M14, M15 ผ่านไปยัง M16 ซึ่ง M17 และ M18 ทำหน้าที่เป็นสวิตช์ถูกควบคุมโดย ϕ_3 และ ϕ_4 ตามลำดับ M17 และ M18 จะทำงานที่สถานะ "On" จะเห็นว่า ϕ_3 และ ϕ_4 จะสลับกันทำงาน Ch1 และ Ch2 จะสลับกันทำงานเช่นกัน ซึ่งที่เวลา t_0 สัญญาณควบคุม ϕ_3 จะทำงาน Ch1 จะเกิดการคงสัญญาณ สัญญาณจะถูกส่งมายัง M19 ต่อไปวงจรจะทำงานที่สถานะที่สถานะ t_1 สัญญาณควบคุม ϕ_4 จะถูกส่งที่สถานะ "On" สัญญาณควบคุม ϕ_3 จะ "Off" สัญญาณอนาลอกจะถูกส่งมายัง M23 ซึ่ง ϕ_2 มีสถานะ "On" จาก $t_1 - t_7$ และ M24 จะหยุดทำงานจาก $t_1 - t_7$ เพราะสัญญาณควบคุม ϕ_1 ได้รับสถานะ "Off" สัญญาณอนาลอกจาก M23 จะถูกส่งเข้าวงจรสะท้อนกระแส

: ที่เวลา t_1

กระแสที่ถูกส่งจาก M23 จะถูกส่งเข้าวงจรโดยวงจรสะท้อนกระแส M1a, M2a, M1b และ M2b จะสะท้อนกระแส ($2I_{in}$) ซึ่งจะถูกส่งไปยังวงจรถ่ายโอนกระแสผ่านไปยัง M3a, M3b, M4a และ M4b ที่ทำหน้าที่เป็นวงจรถ่ายโอนกระแส กระแส ($2I_{in}$) เมื่อนำกระแสมาเปรียบเทียบกับวงจรเปรียบเทียบกระแส M6, M7, M8 และ M9 กับกระแสอ้างอิงให้เป็นไปตามเงื่อนไขในสมการที่ (4.25) และ (4.26) จะได้สัญญาณดิจิทัลเอาพุตที่เวลา t_1 ซึ่งจะถูกส่งจากวงจรซีพรีจิสเตอร์ตัวที่ t_1 และสัญญาณอนาลอกถูกส่งไปยังวงจรถามและคงสัญญาณ สัญญาณอนาลอกเอาพุตถูกส่งมายัง M14 จะถูกสะท้อนกระแสผ่านไปยัง M15 และ M16 M17 จะหยุดทำงานเพราะสัญญาณควบคุม ϕ_3 ที่ t_1 มีสถานะ “Off” M18 จะทำงานเพราะสัญญาณควบคุม ϕ_4 มีสถานะ “On” Ch2 จะเกิดการคงสัญญาณกระแส กระแสจะถูกส่งผ่าน M20, M22 และ M23 จะถูกส่งเข้าวงจรสะท้อนกระแส

: ที่เวลา t_2

กระแสที่ถูกส่งจาก M23 จะถูกส่งเข้าวงจรโดยวงจรสะท้อนกระแส M1a, M2a, M1b และ M2b จะสะท้อนกระแส ($2I_{in}$) ซึ่งจะถูกส่งไปยังวงจรถ่ายโอนกระแสผ่านไปยัง M3a, M3b, M4a และ M4b ที่ทำหน้าที่เป็นวงจรถ่ายโอนกระแส กระแส ($2I_{in}$) เมื่อนำกระแสมาเปรียบเทียบกับวงจรเปรียบเทียบกระแส M6, M7, M8 และ M9 กับกระแสอ้างอิงให้เป็นไปตามเงื่อนไขในสมการที่ (4.25) และ (4.26) จะได้สัญญาณดิจิทัลเอาพุตที่เวลา t_2 ซึ่งจะถูกส่งจากวงจรซีพรีจิสเตอร์ตัวที่ t_2 และสัญญาณอนาลอกถูกส่งไปยังวงจรถามและคงสัญญาณ สัญญาณอนาลอกเอาพุตถูกส่งมายัง M14 จะถูกสะท้อนกระแสผ่านไปยัง M15 และ M16 M18 จะหยุดทำงานเพราะสัญญาณควบคุม ϕ_4 ที่ t_2 มีสถานะ “Off” M17 จะทำงานเพราะสัญญาณควบคุม ϕ_3 มีสถานะ “On” Ch1 จะเกิดการคงสัญญาณกระแส กระแสจะถูกส่งผ่าน M20, M22 และ M23 จะถูกส่งเข้าวงจรสะท้อนกระแส

: ที่เวลา t_3

กระแสที่ถูกส่งจาก M23 จะถูกส่งเข้าวงจรโดยวงจรสะท้อนกระแส M1a, M2a, M1b และ M2b จะสะท้อนกระแส ($2I_{in}$) ซึ่งจะถูกส่งไปยังวงจรถ่ายโอนกระแสผ่านไปยัง M3a, M3b, M4a และ M4b ที่ทำหน้าที่เป็นวงจรถ่ายโอนกระแส กระแส ($2I_{in}$) เมื่อนำกระแสมาเปรียบเทียบกับวงจรเปรียบเทียบกระแส M6, M7, M8 และ M9 กับกระแสอ้างอิงให้เป็นไปตามเงื่อนไขในสมการที่ (4.25) และ (4.26) จะได้สัญญาณดิจิทัลเอาพุตที่เวลา t_3 ซึ่งจะถูกส่งจากวงจรซีพรีจิสเตอร์ตัวที่ t_3 และสัญญาณอนาลอกถูกส่งไปยังวงจรถามและคงสัญญาณ สัญญาณอนาลอกเอาพุตถูกส่งมายัง M14 จะถูกสะท้อนกระแสผ่านไปยัง M15 และ M16 M17 จะหยุดทำงานเพราะสัญญาณควบคุม ϕ_3 ที่ t_3 มีสถานะ “Off” M18 จะทำงานเพราะสัญญาณควบคุม ϕ_4 มีสถานะ “On” Ch2 จะเกิดการคงสัญญาณกระแส กระแสจะถูกส่งผ่าน M20, M22 และ M23 จะถูกส่งเข้าวงจรสะท้อนกระแส

: ที่เวลา t_4

กระแสที่ถูกส่งจาก M23 จะถูกส่งเข้าวงจร โดยวงจรสะท้อนกระแส M1a, M2a, M1b และ M2b จะสะท้อนกระแส ($2I_{in}$) ซึ่งจะถูกส่งไปยังวงจรถ่ายโอนกระแสผ่านไปยัง M3a, M3b, M4a และ M4b ที่ทำหน้าที่เป็นวงจรถ่ายโอนกระแส กระแส ($2I_{in}$) เมื่อนำกระแสมาเปรียบเทียบกับวงจรเปรียบเทียบกระแส M6, M7, M8 และ M9 กับกระแสอ้างอิงให้เป็นไปตามเงื่อนไขในสมการที่ (4.25) และ (4.26) จะได้สัญญาณดิจิทัลเข้าพุดที่เวลา t_4 ซึ่งจะถูส่งจากวงจรซีพรีจิสเตอร์ตัวที่ t_4 และสัญญาณอนาลอกถูกส่งไปยังวงจรตามและคงสัญญาณสัญญาณอนาลอกเข้าพุดถูกส่งมายัง M14 จะถูกสะท้อนกระแสผ่านไปยัง M15 และ M16 M18จะหยุดทำงานเพราะสัญญาณควบคุม ϕ_4 ที่ t_4 มีสถานะ “Off” M17 จะทำงานเพราะสัญญาณควบคุม ϕ_3 มีสถานะ “On” Ch1 จะเกิดการคงสัญญาณกระแส กระแสจะถูกส่งผ่าน M20, M22 และ M23 จะถูกส่งเข้าวงจรสะท้อนกระแส

: ที่เวลา t_5

กระแสที่ถูกส่งจาก M23 จะถูกส่งเข้าวงจร โดยวงจรสะท้อนกระแส M1a, M2a, M1b และ M2b จะสะท้อนกระแส ($2I_{in}$) ซึ่งจะถูกส่งไปยังวงจรถ่ายโอนกระแสผ่านไปยัง M3a, M3b, M4a และ M4b ที่ทำหน้าที่เป็นวงจรถ่ายโอนกระแส กระแส ($2I_{in}$) เมื่อนำกระแสมาเปรียบเทียบกับวงจรเปรียบเทียบกระแส M6, M7, M8 และ M9 กับกระแสอ้างอิงให้เป็นไปตามเงื่อนไขในสมการที่ (4.25) และ (4.26) จะได้สัญญาณดิจิทัลเข้าพุดที่เวลา t_5 ซึ่งจะถูส่งจากวงจรซีพรีจิสเตอร์ตัวที่ t_5 และสัญญาณอนาลอกถูกส่งไปยังวงจรตามและคงสัญญาณ สัญญาณอนาลอกเข้าพุดถูกส่งมายัง M14 จะถูกสะท้อนกระแสผ่านไปยัง M15 และ M16 M17จะหยุดทำงานเพราะสัญญาณควบคุม ϕ_3 ที่ t_5 มีสถานะ “Off” M18 จะทำงานเพราะสัญญาณควบคุม ϕ_4 มีสถานะ “On” Ch2 จะเกิดการคงสัญญาณกระแส กระแสจะถูกส่งผ่าน M20, M22 และ M23 จะถูกส่งเข้าวงจรสะท้อนกระแส

: ที่เวลา t_6

กระแสที่ถูกส่งจาก M23 จะถูกส่งเข้าวงจร โดยวงจรสะท้อนกระแส M1a, M2a, M1b และ M2b จะสะท้อนกระแส ($2I_{in}$) ซึ่งจะถูกส่งไปยังวงจรถ่ายโอนกระแสผ่านไปยัง M3a, M3b, M4a และ M4b ที่ทำหน้าที่เป็นวงจรถ่ายโอนกระแส กระแส ($2I_{in}$) เมื่อนำกระแสมาเปรียบเทียบกับวงจรเปรียบเทียบกระแส M6, M7, M8 และ M9 กับกระแสอ้างอิงให้เป็นไปตามเงื่อนไขในสมการที่ (4.25) และ (4.26) จะได้สัญญาณดิจิทัลเข้าพุดที่เวลา t_6 ซึ่งจะถูส่งจากวงจรซีพรีจิสเตอร์ตัวที่ t_6 และสัญญาณอนาลอกถูกส่งไปยังวงจรตามและคงสัญญาณ สัญญาณอนาลอกเข้าพุดถูกส่งมายัง M14 จะถูกสะท้อนกระแสผ่านไปยัง M15 และ M16 M18จะหยุดทำงานเพราะสัญญาณควบคุม ϕ_4 ที่ t_6 มีสถานะ “Off” M17 จะทำงานเพราะสัญญาณควบคุม ϕ_3 มีสถานะ “On” Ch1 จะเกิดการคงสัญญาณกระแส กระแสจะถูกส่งผ่าน M20, M22 และ M23 จะถูกส่งเข้าวงจรสะท้อนกระแส

: ที่เวลา t_7

กระแสที่ถูกส่งจาก M23 จะถูกส่งเข้าวงจรโดยวงจรสะท้อนกระแส M1a, M2a, M1b และ M2b จะสะท้อนกระแส ($2I_{in}$) ซึ่งจะถูกส่งไปยังวงจรจ่ายไอออนกระแสผ่านไปยัง M3a, M3b, M4a และ M4b ที่ทำหน้าที่เป็นวงจรจ่ายไอออนกระแส กระแส ($2I_{in}$) เมื่อนำกระแสมาเปรียบเทียบกับวงจรเปรียบเทียบกระแส M6, M7, M8 และ M9 กับกระแสอ้างอิงให้เป็นไปตามเงื่อนไขในสมการที่ (4.25) และ (4.26) จะได้สัญญาณดิจิทัลเอาพุตที่เวลา t_7 ซึ่งจะถูกส่งจากวงจรซีพรีจิสเตอร์ตัวที่ t_7 และสัญญาณอนาลอกถูกส่งไปยังวงจรตามและคงสัญญาณ สัญญาณอนาลอกเอาพุตถูกส่งมายัง M14 จะถูกสะท้อนกระแสผ่านไปยัง M15 และ M16 M17จะหยุดทำงานเพราะสัญญาณควบคุม $\phi3$ ที่ t_7 มีสถานะ "Off" M18 จะทำงานเพราะสัญญาณควบคุม $\phi4$ มีสถานะ "On" Ch2 จะเกิดการคงสัญญาณกระแส หลังจากเวลา t_7 พบว่า $\phi2$ มีสถานะ "Off" ซึ่งเป็นบิตหยุดจะทำให้วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลหยุดทำงาน

5.3 การเลียนแบบและผลการเลียนแบบวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิทัลขนาด 8 บิต

เพื่อเป็นการยืนยันการทำงานของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิตที่ได้ออกแบบในหัวข้อที่ (5.2) ได้ทำการวิเคราะห์การทำงานของวงจรดังกล่าวด้วยโปรแกรม PSpice เมื่อป้อนไดอะแกรมสัญญาณควบคุมในรูปที่ 5.2 ให้กับวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิตโดยกำหนดไดอะแกรมสัญญาณควบคุมขนาด 8 บิต ซึ่งมีลักษณะการทำงานของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิต ได้อธิบายไว้ในหัวข้อที่ (5.2) โดยกำหนดค่าความกว้างของเซลล์แนล (width) และค่าความยาวของเซลล์แนล (length) ดังแสดงในตารางที่ (5.1) ค่าความจุของตัวเก็บประจุ Ch1 และ Ch2 มีค่า 20 PF ซึ่งมีค่าความจูดังกล่าวในหัวข้อที่ (4.5) ค่า $V_{DD} = 5V$ เมื่อ $GND = 0V$ กระแสอ้างอิง (I_{ref}) มีค่าเท่ากับ $200 \mu A$ กระแสอินพุตที่ใช้ในการเลียนแบบมีค่าเท่ากับ $10 \mu A, 20 \mu A, 40 \mu A, 60 \mu A, 80 \mu A, 100 \mu A, 120 \mu A, 140 \mu A, 160 \mu A, 180 \mu A$ และ $190 \mu A$ ตามลำดับ ทำการวิเคราะห์วงจรโดยใช้โหมด Transient

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าความกว้างและค่าความยาวของเซลล์

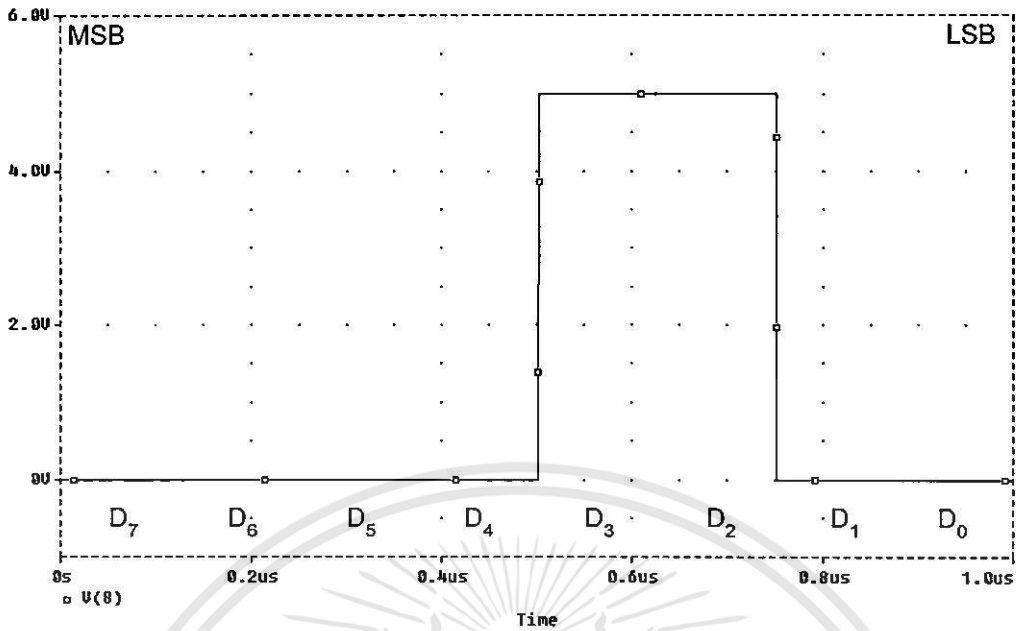
ทรานซิสเตอร์	ความกว้าง (μm)	ความยาว (μm)
M1a	8	0.8
M1b	8	0.8
M2a	16	0.8
M2b	16	0.8
M3a	8	0.8
M3b	8	0.8
M4a	8	0.8
M4b	8	0.8
M5a	8	0.8
M5b	8	0.8
M6	8	0.8
M7	8	0.8
M8	8	0.8
M9	8	0.8
M10	8	0.8
M11a	8	0.8
M11b	8	0.8
M12a	8	0.8
M12b	8	0.8
M13a	8	0.8
M13b	8	0.8
M14	8	0.8
M15	8	0.8
M16	8	0.8
M17	16	0.8
M18	16	0.8
M19	8	0.8
M20	8	0.8
M21	16	0.8
M22	16	0.8
M23	8	0.8
M24	16	0.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.2 แสดงผลการเขียนแบบวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด 8 บิต โดยการป้อนสัญญาณอินพุตเป็นกระแสที่ระดับต่างๆกัน

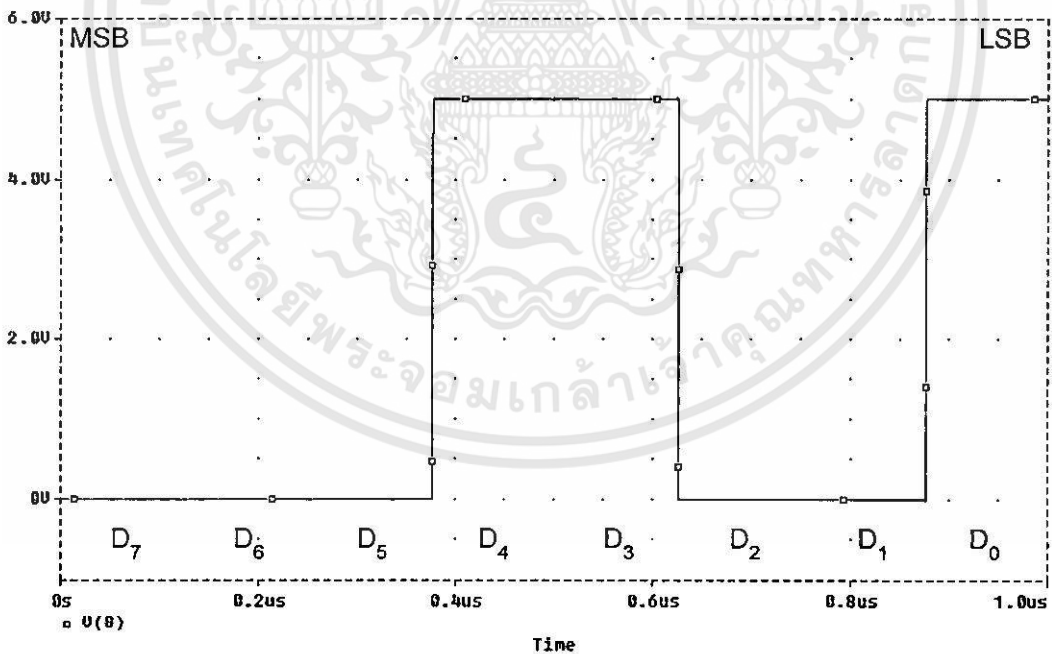
I_{in} (μA)	Digital Output		$I_{out} = \frac{FS}{2^n} \sum_{i=0}^{n-1} bi2^i$ (μA)
	MSB	LSB	
0	0000	0000	0.00000
10	0000	1100	9.37500
20	0001	1001	19.53125
40	0011	0011	39.84375
60	0100	1100	59.37500
80	0110	1100	79.68750
100	1000	0000	100.00000
120	1001	1001	119.53125
140	1011	0011	139.84375
160	1100	1100	159.37500
180	1110	0110	179.68750
190	1111	0011	189.84375

ผลการเขียนแบบแสดงดังในรูปที่ 5.3-5.13 ตามลำดับเมื่อกำหนดค่ากระแสอินพุต I_{in} ที่ใช้ในการเขียนแบบมีค่าเท่ากับ $10 \mu A$, $20 \mu A$, $40 \mu A$, $60 \mu A$, $80 \mu A$, $100 \mu A$, $120 \mu A$, $140 \mu A$, $160 \mu A$, $180 \mu A$ และ $190 \mu A$ ตามลำดับ

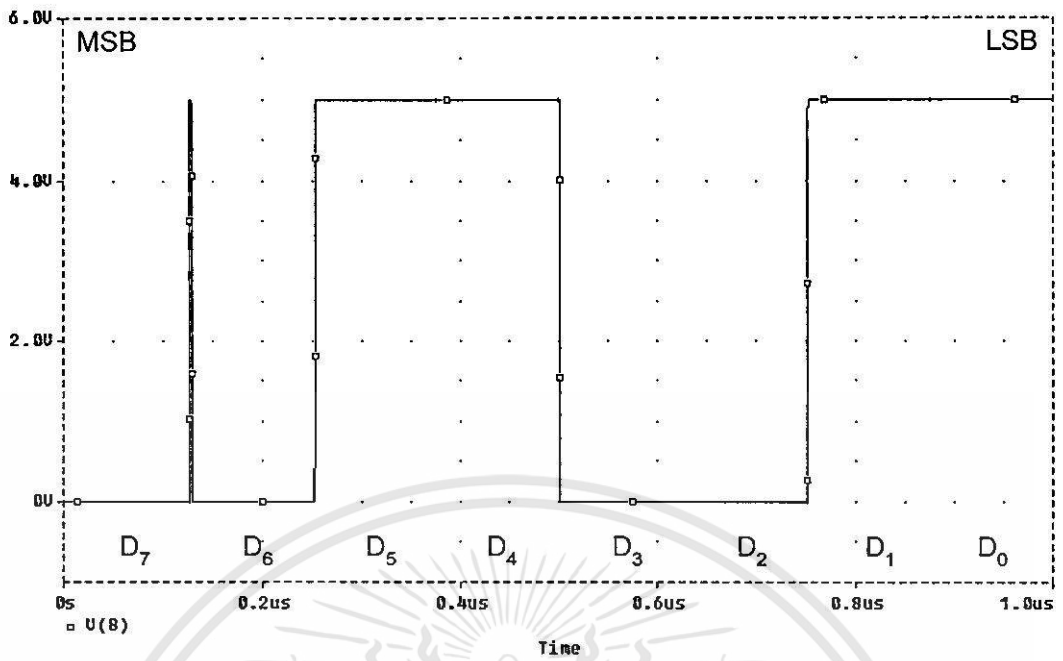
รูปที่ 5.3 แสดงสัญญาณดิจิทัลเอาต์พุตเมื่อ $I_{in} = 10\mu\text{A}$, $I_{ref} = 200\mu\text{A}$

ดิจิทัลเอาต์พุต = “00001100” ค่าประมาณ $I_{out} = 9.37500\mu\text{A}$

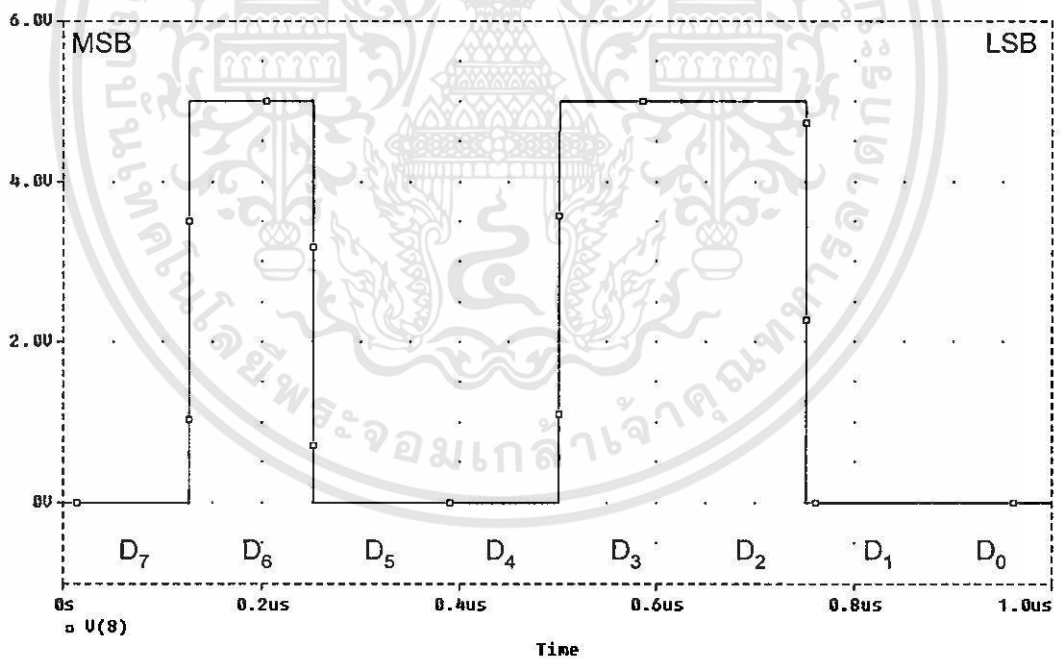
รูปที่ 5.4 แสดงสัญญาณดิจิทัลเอาต์พุตเมื่อ $I_{in} = 20\mu\text{A}$, $I_{ref} = 200\mu\text{A}$

ดิจิทัลเอาต์พุต = “00011001” ค่าประมาณ $I_{out} = 19.53125\mu\text{A}$

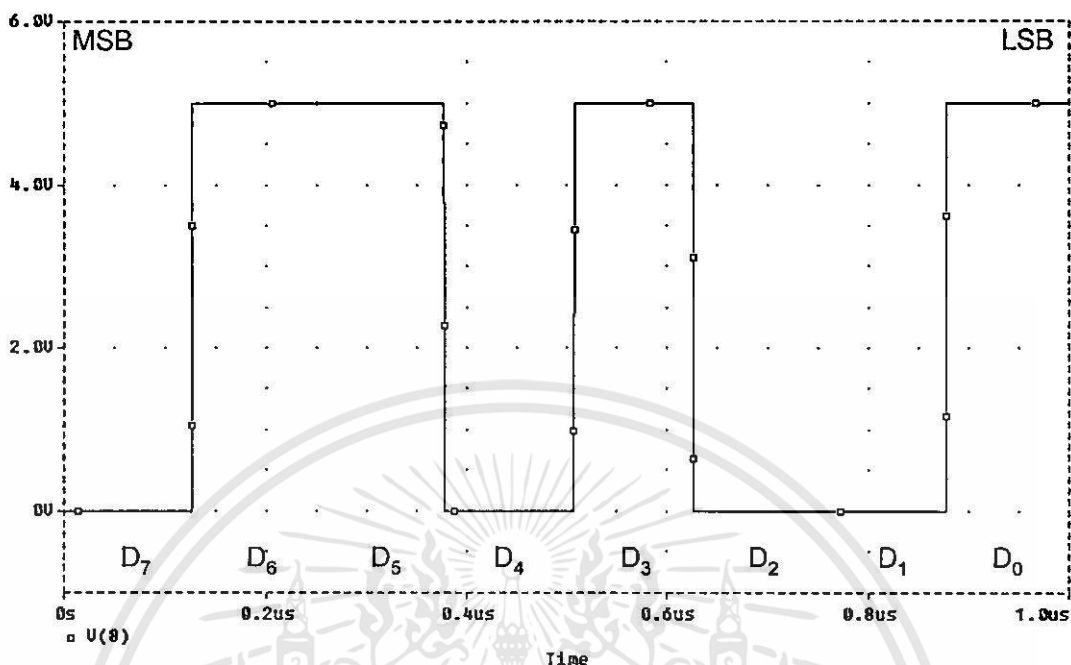
รูปที่ 5.5 แสดงสัญญาณดิจิทัลเข้าพุดเมื่อ $I_{in} = 40 \mu A$, $I_{ref} = 200 \mu A$

ดิจิทัลเข้าพุด = "00110011" ค่าประมาณ $I_{out} = 39.84375 \mu A$

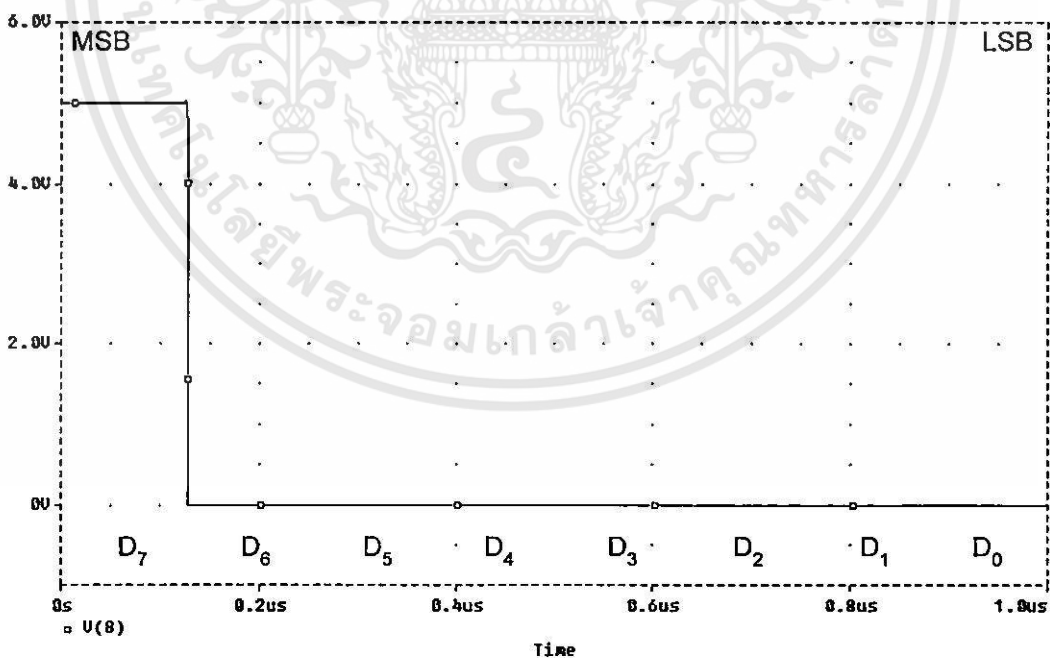
รูปที่ 5.6 แสดงสัญญาณดิจิทัลเข้าพุดเมื่อ $I_{in} = 60 \mu A$, $I_{ref} = 200 \mu A$

ดิจิทัลเข้าพุด = "01001100" ค่าประมาณ $I_{out} = 59.37500 \mu A$

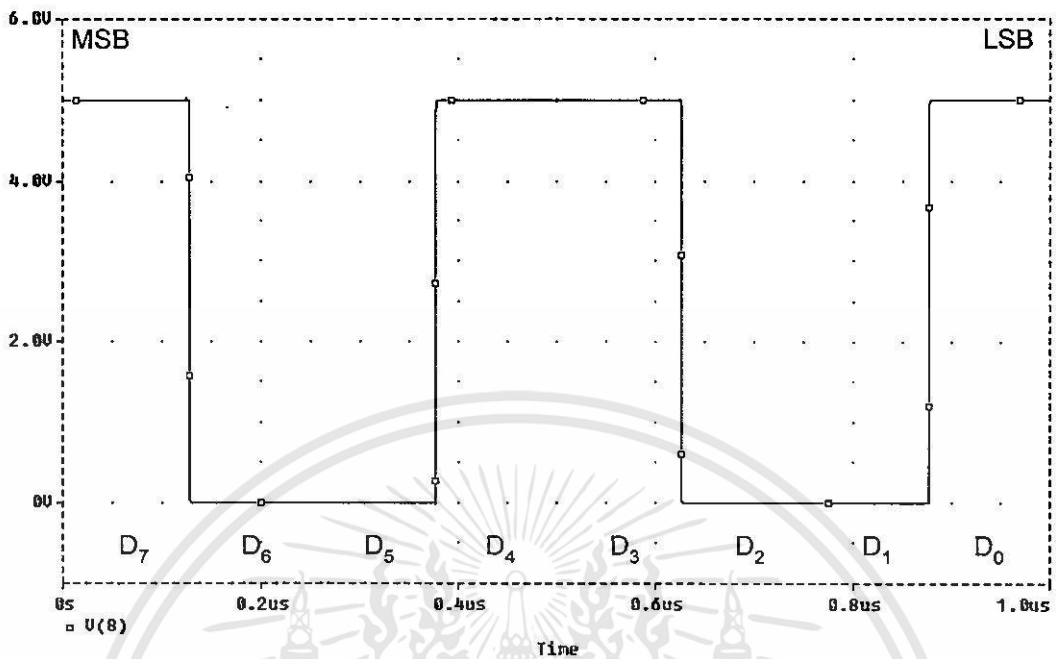
รูปที่ 5.7 แสดงสัญญาณดิจิตอลเข้าพุดเมื่อ $I_{in} = 80 \mu A$, $I_{ref} = 200 \mu A$

ดิจิตอลเข้าพุด = "01100110" ค่าประมาณ $I_{out} = 79.68750 \mu A$

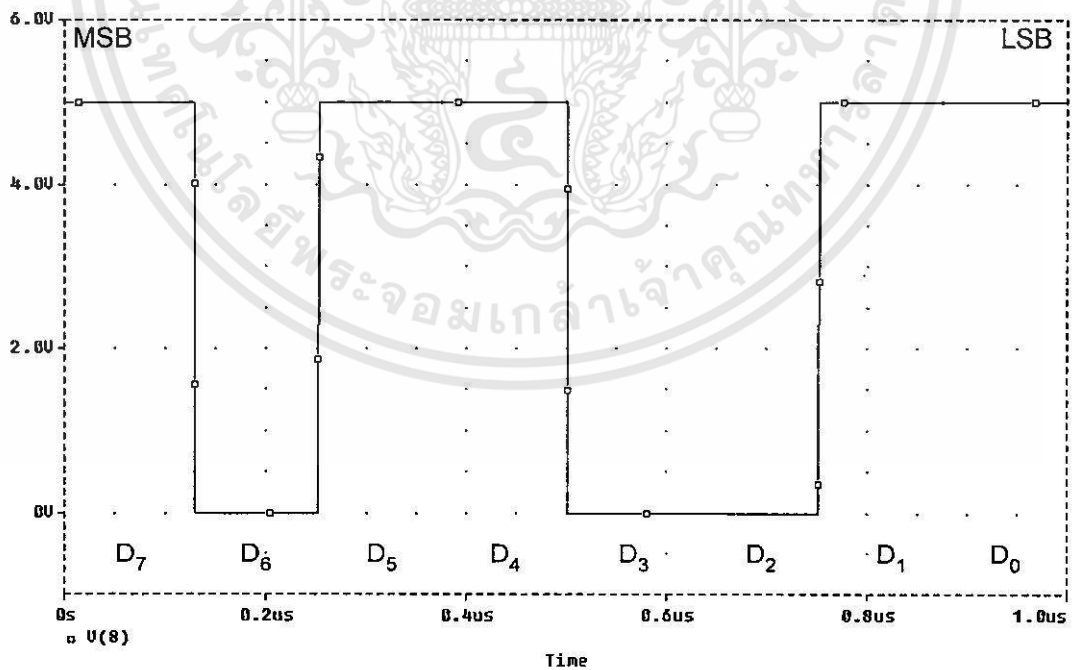
รูปที่ 5.8 แสดงสัญญาณดิจิตอลเข้าพุดเมื่อ $I_{in} = 100 \mu A$, $I_{ref} = 200 \mu A$

ดิจิตอลเข้าพุด = "10000000" ค่าประมาณ $I_{out} = 100.00000 \mu A$

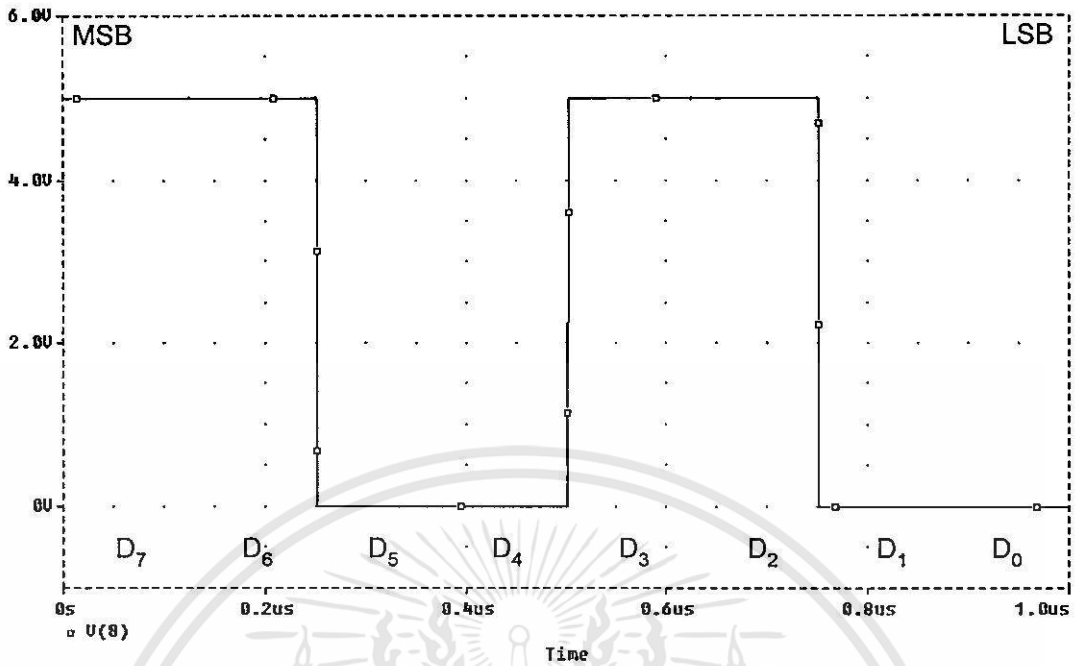
รูปที่ 5.9 แสดงสัญญาณดิจิทัลเข้าพุดเมื่อ $I_{in} = 120 \mu A$, $I_{ref} = 200 \mu A$

ดิจิทัลเข้าพุด = "10011001" ค่าประมาณ $I_{out} = 119.53125 \mu A$

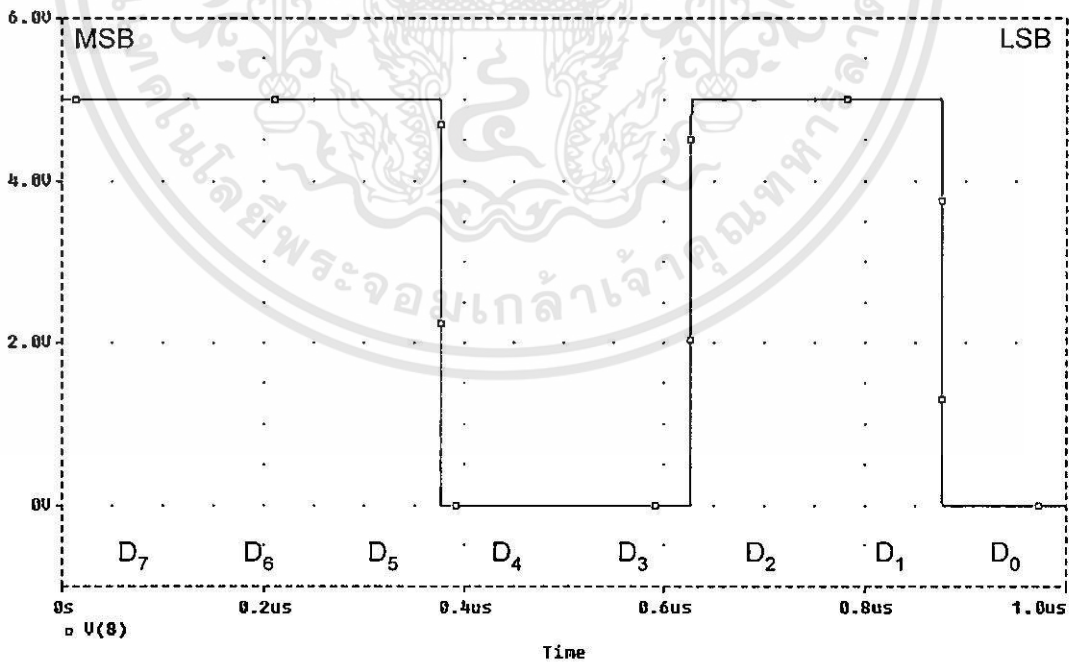
รูปที่ 5.10 แสดงสัญญาณดิจิทัลเข้าพุดเมื่อ $I_{in} = 140 \mu A$, $I_{ref} = 200 \mu A$

ดิจิทัลเข้าพุด = "10110011" ค่าประมาณ $I_{out} = 139.84375 \mu A$

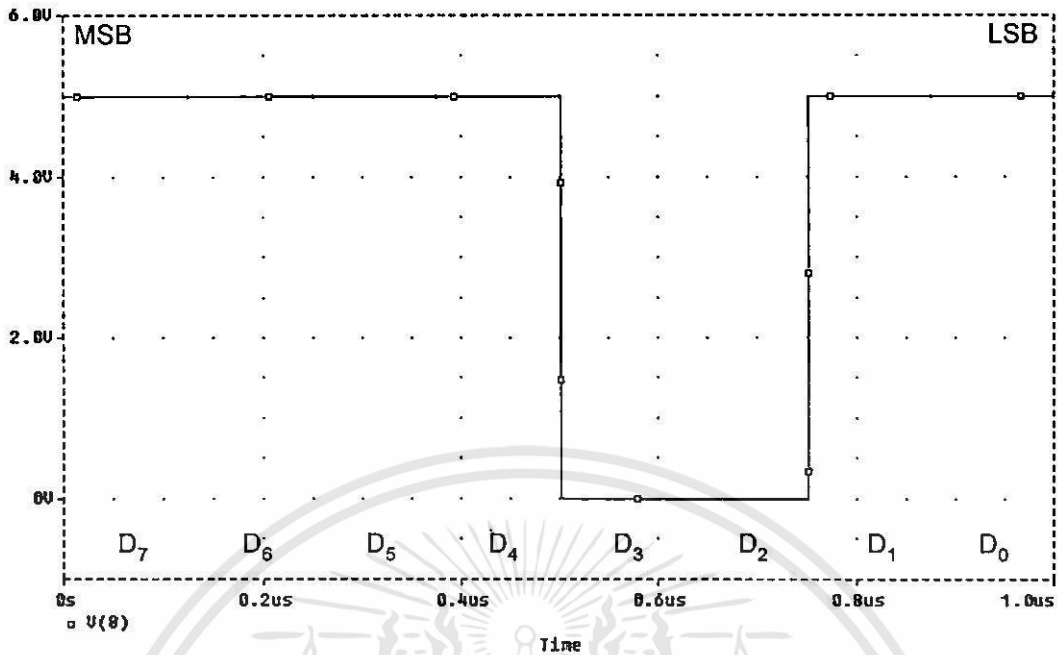
รูปที่ 5.11 แสดงสัญญาณดิจิทัลเข้าพุดเมื่อ $I_{in} = 160 \mu A$, $I_{ref} = 200 \mu A$

ดิจิทัลเข้าพุด = "11100110" ค่าประมาณ $I_{out} = 159.37500 \mu A$

รูปที่ 5.12 แสดงสัญญาณดิจิทัลเข้าพุดเมื่อ $I_{in} = 180 \mu A$, $I_{ref} = 200 \mu A$

ดิจิทัลเข้าพุด = "11100110" ค่าประมาณ $I_{out} = 179.687500 \mu A$

รูปที่ 5.13 แสดงสัญญาณดิจิทัลเข้าชุดเมื่อ $I_{in} = 190 \mu A$, $I_{ref} = 200 \mu A$

ดิจิทัลเข้าชุด = "11110011" ค่าประมาณ $I_{out} = 189.84375 \mu A$

5.4 เวลาที่ใช้ในการแปลง

เวลาที่ใช้ในการแปลง (Conversion time, t_{conv}) คือเวลาที่ใช้ในการแปลงสัญญาณอนาล็อก 1 ตัวอย่างให้เป็นสัญญาณดิจิทัล ซึ่งเวลาดังกล่าวจะบ่งบอกถึงความเร็วในการทำงานของอุปกรณ์แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลนั้นๆ และสำหรับวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด 8 บิต แบบอนุกรมสามารถหาความถี่ของสัญญาณนาฬิกาได้โดย

$$t_{conv} = \frac{1}{f_{conv}} \quad (5.1)$$

เมื่อ

f_{conv} คือความถี่ของสัญญาณนาฬิกาของวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัล

t_{conv} คือคาบเวลาของสัญญาณนาฬิกาของวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัล

ในวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด 8 บิต จากการเขียนแบบได้กำหนดคาบเวลาของสัญญาณนาฬิกาเท่ากับ $1\mu\text{sec}$ ต่อ 1 รอบการแปลงจะให้ความถี่นาฬิกา f_{conv} ของวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด 8 บิต

$$\begin{aligned} f_{conv} &= \frac{1}{1\mu\text{sec}} \\ &= 1\text{MHz} \end{aligned} \quad (5.2)$$

เมื่อกำหนดให้ X คือ 1 คาบเวลา (Cycle) ของสัญญาณนาฬิกาที่ใช้ในการแปลงสัญญาณต่อ 1 รอบการแปลงของวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด 8 บิต เมื่อ จากสมการที่ (5.1) จะให้ความถี่ของสัญญาณนาฬิกา $X = 8$ จากสมการที่ (5.1) จะให้ความถี่ของสัญญาณนาฬิกาของวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลต่อบิตดังสมการที่ (5.3)

$$\begin{aligned} f_{conv} &= Xt_{conv} \\ &= 8 \left(\frac{1}{1\mu\text{sec}} \right) \\ &= 8\text{MHz} / \text{bit} \end{aligned} \quad (5.3)$$

จากการคำนวณความถี่ของสัญญาณนาฬิกาของวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด 8 บิต มีความถี่เท่ากับ 1 MHz และความถี่ต่อ 1 บิต มีค่าเท่ากับ 8 MHz

5.5 ผลการวิเคราะห์ค่าเปอร์เซ็นต์ผิดพลาดจากวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด 8 บิต

จากการเขียนแบบวงจรด้วยโปรแกรม PSpice นำผลที่ได้จากการตารางที่ (5.2) มาวิเคราะห์หาค่าผิดพลาดซึ่งค่าเปอร์เซ็นต์ผิดพลาด (Percentage Error) หาได้จากสมการที่ (5.4) ค่าเปอร์เซ็นต์ผิดพลาดแสดงดังรูปที่ 5.14

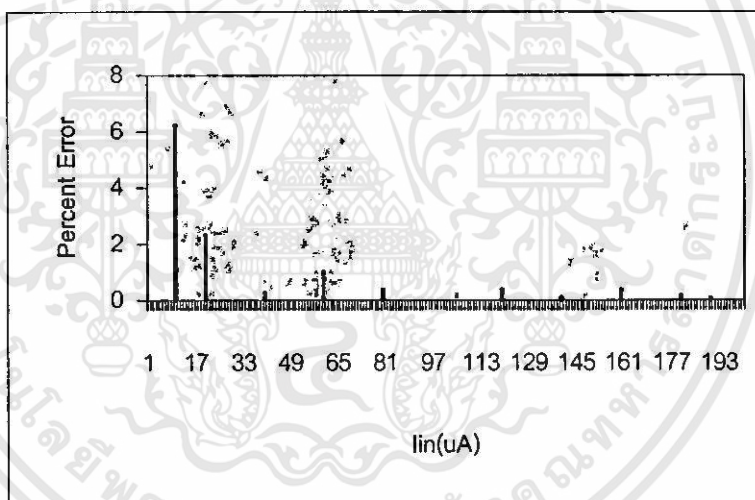
$$\text{Percentage Error} = \left| \frac{I_{in} - I_{out}}{I_{in}} \right| \times 100\% \quad (5.4)$$

จากตารางที่ (5.2) ขกตัวอย่างที่ $I_{in} = 10\mu A$ และ $I_{out} = 9.375\mu A$ จากสมการที่ (5.4)จะได้

$$\begin{aligned} \text{Percentage Error} &= \left| \frac{10\mu A - 9.375\mu A}{10\mu A} \right| \times 100\% \\ &= 6.25\% \end{aligned} \quad (5.5)$$

จากการคำนวณเปอร์เซ็นต์ผิดพลาด (*Percentage Error*) ของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิตอลขนาด 8 บิต ที่ $I_{in} = 10\mu A$ เปอร์เซ็นต์ผิดพลาด (*Percent Error*) มีค่าเท่ากับ 6.25%

จากรูปที่ 5.3-5.13 นำมาแสดงกราฟผลการวิเคราะห์เปอร์เซ็นต์ค่าผิดพลาดจากการเลียนแบบของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิตอลขนาด 8 บิต ได้ดังแสดงในรูปที่ 5.14

รูปที่ 5.14 แสดงกราฟผลการวิเคราะห์เปอร์เซ็นต์ค่าผิดพลาดจากการเลียนแบบของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิตอลขนาด 8 บิต

5.6 สรุป

วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิตอลขนาด n บิต ได้นำหลักการของวงจรย่อยคือ วงจรสะท้อนกระแสแบบคาสโคด (Cascode Current Mirror) วงจรเปรียบเทียบกระแส (Current Comparator) วงจรฮัลลกริกมีคขนาด 1 บิต วงจรตามและคงสัญญาณ (Track and Hold) และวงจร

ชิฟรารีจิสเตอร์ (Shift Register) มาต่อรวมกัน โดยวงจรสามารถเพิ่มจำนวนบิตได้โดยเพิ่มจำนวน สัญญาณนาฬิกาและจำนวนของวงจรชิฟรารีจิสเตอร์ขึ้นตามจำนวนบิตที่ต้องการ วงจรที่นำเสนอ สามารถยืนยันหลักการการทำงานได้โดยการเลียนแบบการทำงานด้วยโปรแกรม PSpice

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

บทสรุปวิจารณ์และข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุปวิจารณ์

จากวิธีการออกแบบวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลสามารถทำได้ด้วยกระบวนการแปลงหลัก 2 กระบวนการ คือกระบวนการแปลงแบบขนานและกระบวนการแปลงแบบอนุกรม โดยกระบวนการแปลงแบบขนานนั้นเอาพุตของสัญญาณดิจิทัลที่ได้แต่ละบิตจะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันซึ่งจะทำให้กระบวนการแปลงแบบนี้มีความเร็วสูงและกระบวนการแปลงแบบอนุกรมเอาพุตแต่ละบิตจะเกิดขึ้นในเวลาทีละเรียงกันตามลำดับจาก *MSB* ไปยัง *LSB* โดยวิทยานิพนธ์นี้ได้นำเสนอกระบวนการแปลงแบบอนุกรม ช่วยให้เข้าใจถึงการทำงานของวงจรที่มีการทำงานไม่ยุ่งยาก เมื่อเปรียบเทียบกับแบบเดิมที่ใช้งานอยู่ โดยใช้กระแสในการทำงานของวงจร ใช้สัญญาณนาฬิกาในการควบคุมวงจร เมื่อต้องการเพิ่มจำนวนบิตที่สูงขึ้นให้กับวงจรโดยเพิ่มสัญญาณนาฬิกาและเพิ่มจำนวนของวงจรซีพรีจิสเตอร์ สมรรถนะของวงจรสามารถยืนยันผลการเลียนแบบด้วยโปรแกรม PSpice และจากการเลียนแบบแสดงให้เห็นถึงความสามารถของวงจรที่ออกแบบขึ้น ทั้งความเร็ว ความถูกต้องในการแปลงสัญญาณอนาลอกอินพุตเป็นสัญญาณดิจิทัลเอาพุต พื้นที่ชิพและการเพิ่มจำนวนบิตที่บิตสูงขึ้น ที่เหมาะสมนำไปทำวงจรรวม

6.2 ข้อเสนอแนะ

วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิตนี้เป็นการนำเสนอเพื่อให้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถนำมาใช้เพื่อตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีคุณสมบัติดังที่กล่าวในบทสรุป วงจรที่พัฒนาขึ้นจึงเป็นต้นแบบสามารถที่จะพัฒนาให้มีประสิทธิภาพการทำงานที่ดีขึ้นได้โดย

1. ลดจำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ในวงจร โดยเปลี่ยนเทคโนโลยีทางด้าน CMOS มาเป็นเทคโนโลยีทางด้าน BiCMOS ซึ่งส่งผลให้กำลังสูญเสีย (Power Dissipation) ลดลง
2. เปลี่ยนวงจรสะท้อนกระแสให้เป็นแบบต่าง ๆ เช่น วงจรสะท้อนกระแสแอกทีฟ (Active Current Mirror) โดยใช้วงจรสะท้อนกระแสแบบวิลสัน (Wilson Current Mirror) เพราะข้อดีของวงจรสะท้อนกระแสแบบต่าง ๆ มีความแตกต่างกันจะทำให้วงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด n บิต จะมีความเที่ยงตรงในการแปลงสัญญาณและมีความเร็วเพิ่มขึ้น
3. ปรับปรุงสวิตช์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อลดเวลาที่ใช้ในการสวิตช์การทำงานและค่า C_h ในวงจร ซึ่งจะส่งผลให้ความเร็วในการทำงานของวงจรเพิ่มขึ้น

4. ปรับปรุงวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัล ๓ บิท ให้สามารถนำไปต่อใช้งานได้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- [1] D.G Nairn and C.A.T. Samala, "Algorithmic analog/digital converter based on current mirrors," *Electron. Lett.*, Vol.24, pp. 471-472, Apr. 1988.
- [2] Z. Wang, "Design Methodology of CMOS Algorithmic Currents A/D Converters in View of Transistor Mismatches," *IEEE Trans. Circuits syst.*, Vol .38, pp. 660-667, June 1991.
- [3] B. Nobnob, K. Dejhan, S.Mitatha, F. Cheevasuvit and C. Soonyeeakan, " High Conversion Time Current-Mode 8-Bit Analog-to-Digital Converter Circuit," *Proc. of the 8th ISIC'99*, Singapore, pp. 525-528, Sep. 8-10, 1999.
- [4] D.G. Nairn and C.A.T. Salama, "Current-Mode Algorithmic Analog-to -Digital Converters," *IEEE J. Solid-State Circuits*, Vol.25, pp.997-1004, Aug. 1990.
- [5] K.R. Lakshmikumar, R.A. Hadaway and M.A. Copeland, "Characterization and Modeling of Mismatch in MOS Transistors for Precision Analog Design," *IEEE J. Solid-State Circuits*, Vol. sc-21, pp.1057 – 1066. Dec. 1986.
- [6] M. Nayebi and B. A. Wooley, "A 10-bit Video BiCMOS Track-and-Hold Amplifier," *IEEE J. Solid-State Circuits*, Vol.24, pp.1507 –1516, Dec. 1989.
- [7] A.C. Ipri and J.C. Sarace, "CMOS/SOS Semi-Static Shift Registers," *IEEE J.Solid -State Circuits*, pp 337-338, Apr. 1976.
- [8] C.-C. Chen and C.-Y. Wu, "Design Techniques for 1.5-V Low Power CMOS Current -Mode Cyclic Analog – to - Digital Converters," *IEEE Trans. Circuits Syst.*, Vol.45, pp.28-40, Jan. 1998.
- [9] R. J. Van D.E. Plassche and H. J. Schouwenaar, "A Monolithic High-Speed Sample-Hold Amplifier for Digital Audio," *IEEE J. Solid-state Circuit*, vol. SC-18, pp. 716-722, Dec. 1983.
- [10] W.Y. Subhajit and B.H. Leung, "Distortion Analysis of mos Track-and-Hold Sampling Mixers Using Time-Varying Volterra Series," *IEEE Trans. Circuit Syst.*, Vol.46, pp.101-113, Feb. 1999.
- [11] F. David and J.R. Hoeschele, " Analog-to-Digital and Digital-to-Analog Conversion Techniques," Second Edition, John Wiley&Sons, 1994.
- [12] D.H. Sheingold, "Analog-Digital Conversion Notes," Published by Analog Devices, Inc Norwood, Massachusetts, 1977.

- [13] D.H. Sheingold, "Analog-Digital Conversion Handbook," Prentice-Hall, England, 1986.
- [14] A.B. Grebene, "Bipolar and MOS Analog Integrated Circuit Design," John Wiley & Sons, New York, 1983.
- [15] R.L. Geiger, P.E. Allen and N.R. Strader, "VLSI Design Techniques For Analog and Digital Circuits," McGraw-Hill, 1990.
- [16] D.J. Hamilton and W.G. Howard, "Basic Integrated Circuit Engineering," McGraw-Hill, New York, 1975.
- [17] A.B. Grebene, "Analog Integrated Circuit Design," Van Nostrand Reinhold, New York, 1972.

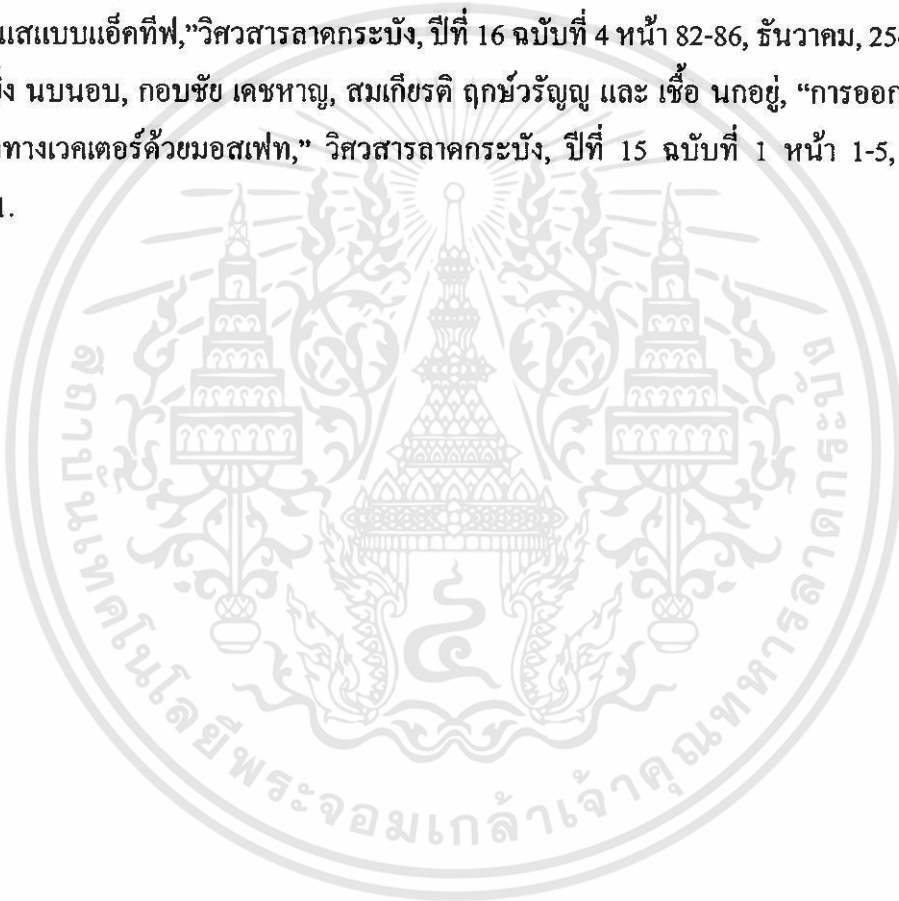

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก
ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์

- [1] B. Nobnob, K. Dejhan, S.Mitatha, F. Cheevasuvit and C. Soonyeechan, “ High Conversion Time Current-Mode 8-Bit Analog-to-Digital Converter Circuit,” Proc. of the 8th ISIC’99, Singapore, pp. 525-528, Sep. 8-10, 1999.
- [2] บุญยั้ง นบนอบ, พงศ์ยศ ศิริวานานนท์, กอบชัย เฉชหาญ และวิษณุ กอพัชต์จินทร์, “การออกแบบวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลที่ทำงานในโหมดของกระแสโดยใช้วงจรสะท้อนกระแสแบบแอ็คทีฟ,” วิศวกรรมลาดกระบัง, ปีที่ 16 ฉบับที่ 4 หน้า 82-86, ธันวาคม, 2542.
- [3] บุญยั้ง นบนอบ, กอบชัย เฉชหาญ, สมเกียรติ ฤกษ์วีระบุญ และ เชื้อ นกอยู่, “การออกแบบวงจรบวกทางเวกเตอร์ด้วยมอสเฟต,” วิศวกรรมลาดกระบัง, ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 หน้า 1-5, สิงหาคม, 2541.

ISIC-99

8th International Symposium on
Integrated Circuits, Devices & Systems

8-10 September 1999
Grand Hyatt, Singapore

IEEE

*Networking
the World™*

IEEE Singapore Section

PROCEEDINGS

Organised by:
Nanyang Technological University
School of Electrical and Electronic Engineering

And
IEEE Singapore Section

Sponsored by:
Cadence Design Systems

cādence

Supported by:
IEE Singapore Centre

IEE Singapore Centre

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

HIGH CONVERSION TIME CURRENT-MODE 8-BIT ANALOG-TO-DIGITAL CONVERTER CIRCUIT

Boonying Nobnob, Kobchai Dejhan, Somsak Mitatha, Fusak Cheevasuvit

Faculty of Engineering and Research Center for Communications and Information Technology
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Ladkrabang, Bangkok10520, Thailand.
Tel : 66-2-3269967, 66-2-3269081, Fax : 66-2-3269086
E-mail : kobchai@telelan.telecom.eng.kmitl.ac.th

Chatcharin Soonyeeakan

Faculty of Engineering, Kasem Bundit University, Patanakarn Road, Bangkok 10250, Thailand.

Abstract : This paper proposes an analog-to-digital converter circuit operation in current mode based on CMOS technology. The cascode current mirror is used for comparing the current, the track and hold circuit is used to convert the bit and shift the compared bit to the shift register. This proposed circuit is a new circuit design with 0.8 μm CMOS technology with 1 $\mu\text{s/s}$ conversion rate, 200 μA operating input current, 10.1 mW power dissipation, all performances are better than the previous papers. This proposed circuit is able to extend the bit by increasing the clock signal and the shift register in order to obtain the higher number of bits.

1. INTRODUCTION

The analog-to-digital converters are widely used according to the researches in this field [1-3,7]. The output bit can be increased by increasing the circuit area [1-3]. Some previous paper proposed to use the small input current [1-3, 7] with high power dissipation. The CMOS technology promises to obtain the better performances according to the advantage of the technology. The current mode uses the current mirror by considering the mismatch for achieving the accuracy of the output signal.

2. THEORY

The proposed circuit is 8 bits and simulated by using PSpice program simulator. The basic concept uses 1-bit signal converting algorithm as shown in Fig.1.

The conditions can be obtained as:

$$\text{Output: } \begin{cases} 2I_{IN} - I_{REF}, & D_i = 1 \text{ for} \\ 2I_{IN}, & D_i = 0 \text{ for} \end{cases} \quad (1)$$

$$2I_{IN} \geq I_{REF}$$

$$2I_{IN} \leq I_{REF}$$

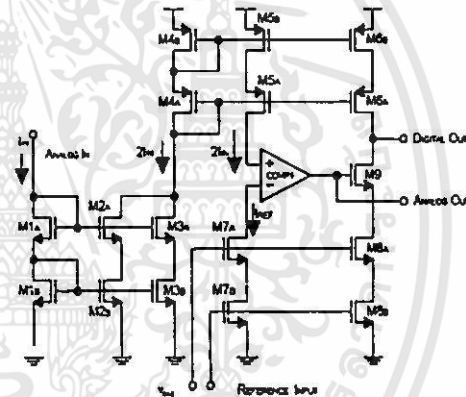

Fig.1 1-bit algorithm of signal converter

The mismatch problem of cascode current mirror gives the current error, as shown in Fig.2.

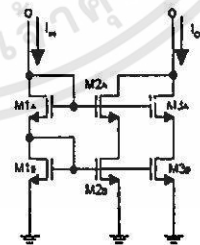

Fig.2 Cascode current mirror

$$\frac{\Delta I}{I_{IN}} = \frac{I_{OUT} - I_{IN}}{I_{IN}} \quad (2)$$

ΔI is the difference between input current and output current. Suppose that the transistors operate in saturation region, then

$$\frac{\Delta I}{I_{IN}} = \frac{\Delta\beta}{\beta} - \Delta V_T \left(\frac{2\beta}{I_{IN}} \right)^{1/2} \quad (3)$$

β = Constant average of current mirror.

$\Delta\beta$ = The difference between of current mirror constant

ΔV_T = Threshold voltage difference of current mirror
The relation can be rewritten as

$$|\Delta I| = \Delta V_T \sqrt{2I_{MAX} \beta} \quad (4)$$

I_{MAX} will be assigned by the transistors M_{3A} , M_{3B} , M_{4A} and M_{4B} which operate in saturation region.

$$I_{MAX} = \frac{\beta}{2} \left[\frac{V_{DD} - 3V_T}{4} \right]^2 \quad (5)$$

The current comparator is used based on two-cascode inverters as shown in Fig.3.

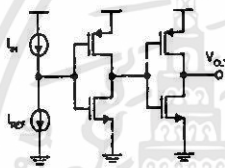
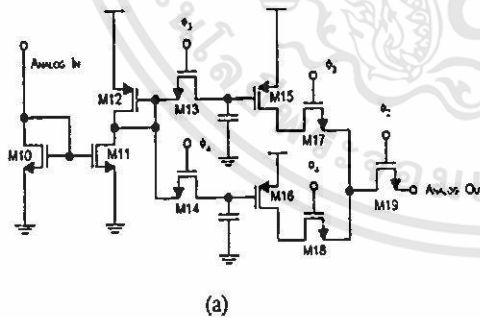
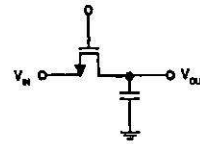

Fig.3 Current comparator

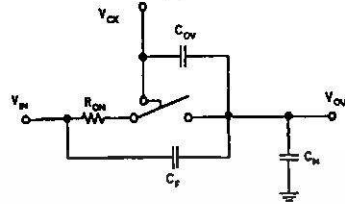
The track and hold circuit as shown in Fig.4 (a) is used for the sampling, the sampling switch is shown in Fig.4(b). The form of sampling will be shown in Fig.4(c). Fig.5 shows the shift register

(a)

(b)

(c)

Fig.4 (a) Track and Hold circuit, (b) sampling switch, (c) form of sampling

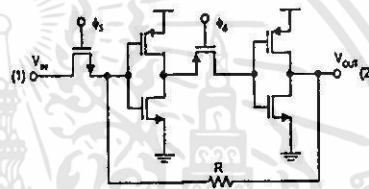

Fig.5 Shift register

3. RESULTS

The proposed of n-bit analog-to-digital converter circuit is shown in Fig.6, with controlling signal diagram, it consists of the basic circuits as mentioned before. The structure is quite simple for integration. All results are carried out based on PSpice program simulator, 0.8 μm CMOS technology, as shown in Fig.7. The ratio W/L of all transistors is 8 $\mu\text{m}/0.8 \mu\text{m}$, except for M13, M14, M17, M18, M19 and M20, the ratio of W/L are 16 $\mu\text{m}/0.8 \mu\text{m}$. $C_{H1} = C_{H2} = 20 \text{ pF}$, the supply voltage is 5 volts for ground is 0 volt. The testing signal procedure is done by applying the signal for Φ_3 and Φ_4 at 8th bit, $I_{IN} = 10 \mu\text{A}$, $I_{REF} = 200 \mu\text{A}$ and the digital output signal will be (00001100)₂ as shown in Fig.8 . For $I_{IN} = 100 \mu\text{A}$, $I_{REF} = 200 \mu\text{A}$, the digital output is (10000000)₂ as shown in Fig.9 . And $I_{IN} = 190 \mu\text{A}$, $I_{REF} = 200 \mu\text{A}$, the digital output is (11110011)₂ as shown in Fig.10.

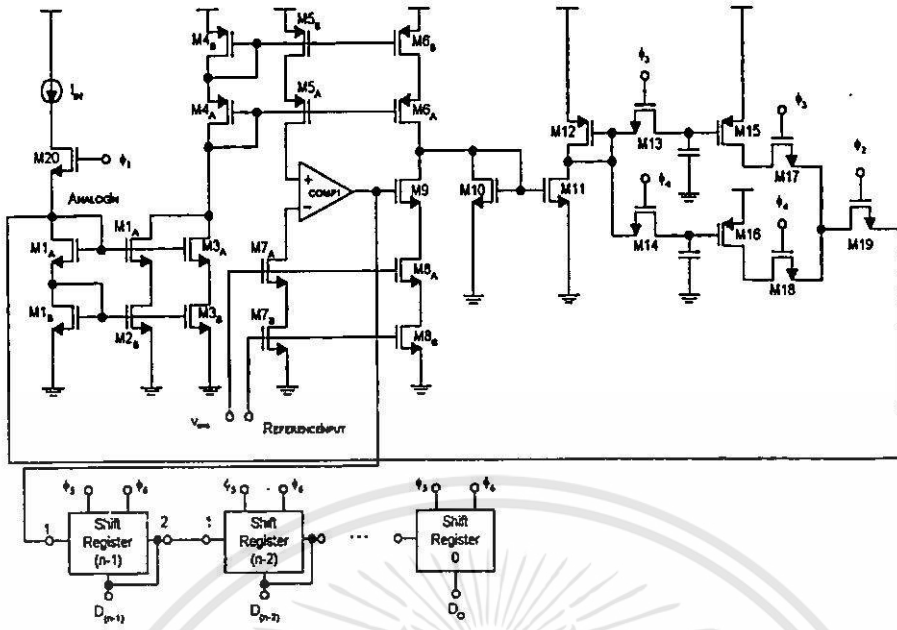

Fig.6 The proposed circuit for n bits

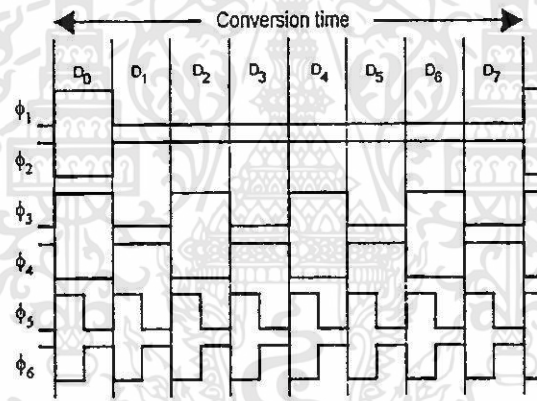

Fig.7 The testing of digital output signal for various I_N and I_{REF}

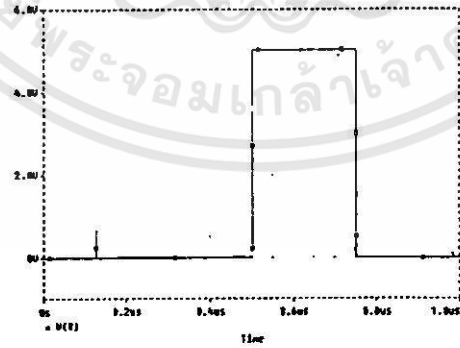

Fig. 8 Digital output D_7 - D_0 , $I_N = 10\mu A$, $I_{REF} = 200\mu A$.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

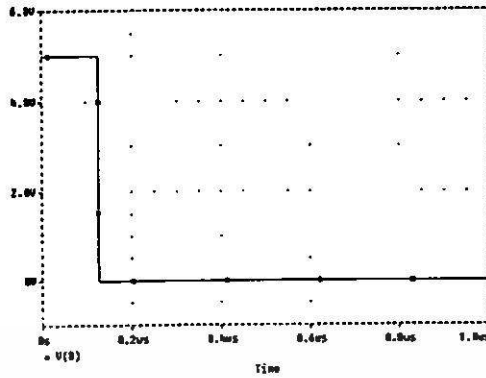

Fig. 9 Digital output D_7-D_0 , $I_{IN} = 100 \mu A$, $I_{REF} = 200 \mu A$.

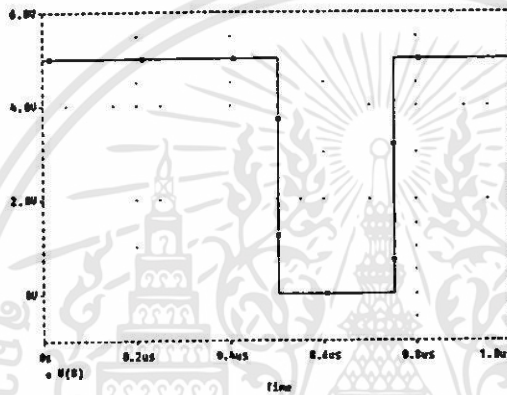

Fig. 10 Digital output D_7-D_0 , $I_{IN} = 190 \mu A$, $I_{REF} = 200 \mu A$.

4. CONCLUSION

This proposed 8-bit current-mode analog-to-digital converter circuit has a high performance when compared with the previous results according to the higher conversion time, only 1 μs .

REFERENCES

- [1] D.G Nairn and C.A.T. Samala. "Algorithmic analog/digital converter based on current mirrors," *Electron. Letts.*, Vol.24, pp.471-472, April 1983.
- [2] Z. Wang, "Design methodology of CMOS algorithmic currents A/D converters in view of transistor mismatches," *IEEE Trans. Circuits Syst.*, Vol. 38, pp. 660-667, June 1991.
- [3] D.G. Nairn and C.A.T. Salama, "Current-Mode Algorithmic Analog-to-Digital Converters," *IEEE J. Solid-State Circuits*, Vol.25, pp.997-1004, Aug. 1990.
- [4] K.R. Lakshmikummar, R.A. Hadaway and M.A. Copeland, "Characterization and modeling of mismatch in MOS transistors for precision analog design," *IEEE J. Solid-State Circuits*, Vol. SC-21, pp.1057-1066, Dec. 1986.
- [5] M. Nayebi and B. A. Wooley, "A 10-bit video BiCMOS track-and-hold amplifier," *IEEE J. Solid-State Circuits*, Vol.24, pp.1507-1516, Dec. 1989.
- [6] A.C. Ipri and J.C. Sarace, "CMOS/SOS semi-static shift registers," *IEEE J. Solid-State Circuits*, pp. 337-338, Apr. 1976.
- [7] C.-C. Chen and C.-Y. Wu, "Design techniques for 1.5-V low power CMOS current-mode cyclic analog-to-digital converters," *IEEE Trans. Circuits Syst.*, Vol.45, pp.28-40, Jan. 1998.
- [8] J.-B. Shyu, G.C. Temes and F. Kruppenacher "Random error effects in matched MOS capacitors and current sources," *IEEE J. Solid-State Circuits*, Vol. SC-19, pp.948-955, Dec. 1984.

การออกแบบวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลที่ทำงานในโหมด ของกระแสโดยใช้วงจรสะท้อนกระแสแบบแอ็คทีฟ

Current-Mode Analog-to-Digital Converter Circuit Using Active Current Mirror Design

บุญก้อง นานอบ พงศ์ยศ ศิริวานานนท์ กอบชัย เลขหาญ

คณะวิศวกรรมศาสตร์และสำนักวิจัยการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วิชญ์ กอพิชกนิทร

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

บทคัดย่อ

ในบทความวิจัยนี้ได้นำเสนอวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลที่ทำงานในโหมดกระแสโดยใช้วงจรสะท้อนกระแสแบบแอ็คทีฟที่ส่งกระแสที่นำไปเปรียบเทียบกับกระแสโดยใช้วงจร Track & Hold เป็นตัวโวลทจเรสเพื่อทำการแปลงบิตต่อไปวงจรที่ออกแบบใหม่นี้มีขนาด 8 บิตอัตราการแปลง 16 MHz ต่อ 1 บิตและช่วงปฏิบัติการงานย่านกระแสอินพุต 0 - 200 μA วงจรนี้สามารถขยายจำนวนบิตโดยการเพิ่มจำนวนสัญญาณนาฬิกาเมื่อดูนำไปใช้ในการเพิ่มจำนวนบิตที่สูงขึ้นผลการทดสอบได้กระทำโดยใช้โปรแกรมเลียนแบบการทำงาน PSpice

Abstract

This paper proposes a current mode analog-to-digital converter circuit. The active current mirror is used for comparing the current, the track and hold circuit is used to convert the bit and shift the compared bit to the shift register. This proposed 8 bit circuit with 16 MHz/bit converting rate uses the controlling current 0 to 200 μA . This proposed circuit is able to extend the bit by increasing the clock signal and the shift register in order to obtain the higher number of bits.

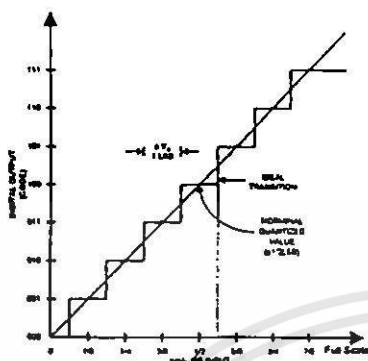
1. บทนำ

ในปัจจุบันวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลมีการนำไปประยุกต์ใช้งานอย่างกว้างขวางและการเสนองานวิจัยเกี่ยวกับวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลมีออกมามาก [1-6] แต่เมื่อจำนวนบิตทางเข้าทุกมากขึ้น วงจรจะมีพื้นที่มาก สิ้นเปลืองกำลังสูง [2-5] มีช่วงการปฏิบัติการงานกระแสอินพุตต่ำ [2-6] อัตราการแปลงต่ำ [1-6] หลักการออกแบบวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลโหมดกระแสจะใช้วงจรสะท้อนกระแสแบบแอ็คทีฟ เพื่อความเที่ยงตรงของสัญญาณเข้าทุกเพราะมีความสำคัญมากในวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลที่ทำงานในโหมด

กระแสโดยงานวิจัยที่นำเสนอวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลในโหมดกระแสจะประกอบด้วยวงจรย่อยคือ วงจรเปรียบเทียบกระแส (Active Current Mirror) วงจรเปรียบเทียบกระแส (Current Comparator) และวงจรแทร็คและโฮลด์ (Track & Hold) โดยถูกเลียนแบบการทำงานให้มีขนาด 8 บิต อาศัยโปรแกรม PSpice

2. หลักการเบื้องต้น

การแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัลคือการแปลงรูปแบบของสัญญาณต่อเนื่องค่าหนึ่งๆที่เป็นศักดิ์หรือกระแสเป็นสัญญาณดิจิทัลที่มีค่าสอดคล้องกัน

รูปที่ 1 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณอนาล็อกอินพุตและสัญญาณดิจิทัลเอาพุต

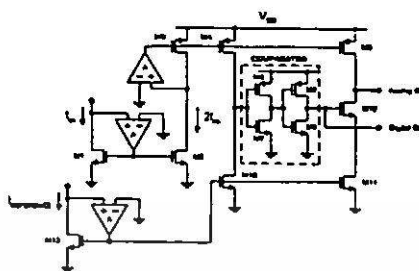
ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณอนาล็อกอินพุตและสัญญาณดิจิทัลเอาพุตของตัวแปลงสัญญาณใน อุดมคติแสดงดังรูปที่ 1 จากรูปกำหนดดิจิทัลเอาพุตมีค่า 3 บิตโดยที่ N บิตของดิจิทัลเอาพุตมีค่า $2^N - 1$ บิต

2.1 อรรถวิทย์ของตัวแปลงสัญญาณ 1 บิต

วงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลโหมดระแจะ 1 บิต มีลักษณะโครงสร้างของบิทเซลล์ดังรูปที่ 2 หลักการทำงานของบิทเซลล์เมื่อกระแส I_{IN} ผ่านมายัง $M1$ จะระแจะโหมดระแจะไปขั้ง $M2$ กระแจะ $2I_{IN}$ มายังระแจะโหมดระแจะ $M3$ และ $M4$ เพื่อเปรียบเทียบกระแจะที่ระแจะเปรียบเทียบกระแจะและ $M12$ เป็นอนาล็อกเอาพุตระแจะเปรียบเทียบกระแจะ $2I_{IN}$ จาก $M4$ กับ I_{REF} จาก $M10$ ดังระแจะไข $2I_{IN}$ น้อยกว่า I_{REF} ดิจิทัลเอาพุตจะเป็น "0" $M12$ จะ OFF จะได้ออนาล็อกเอาพุตเท่ากับ $2I_{IN}$ ถ้า $2I_{IN}$ มากกว่า I_{REF} ดิจิทัลเอาพุตจะเป็น "1" $M12$ จะ ON I_{REF} จาก $M11$ จะลบ $2I_{IN}$ จาก $M5$ จะได้ออนาล็อกเอาพุตเท่ากับ $(2I_{IN} - I_{REF})$

ซึ่งระแจะไขที่กล่าวมาจะแสดงดังสมการที่ (1)

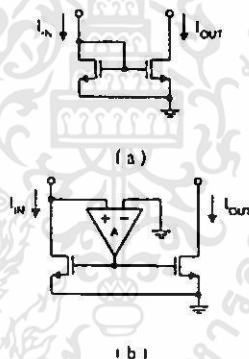
$$\text{Digital output: } \begin{cases} 2I_{IN} - I_{REF}, & D_i = 1 \text{ for } 2I_{IN} \geq I_{REF} \\ 2I_{IN}, & D_i = 0 \text{ for } 2I_{IN} \leq I_{REF} \end{cases} \quad (1)$$

รูปที่ 2 อรรถวิทย์ของตัวแปลงสัญญาณ 1 บิตเซลล์

2.2 วงจรระแจะโหมดระแจะ

ในวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลความเท็องตรงจะขึ้นอยู่กั้บวงจรระแจะโหมดระแจะเพราะระแจะนั้นวงจระแจะโหมดระแจะแต่ต้องเมฆะกั้บกันในอุดมคติจากรูปที่ 2 จะแสดงกระแจะของวงจระแจะโหมดระแจะดังรูปที่ 3

รูปที่ 3 (a) วงจระแจะโหมดระแจะแบบบัทั้ฐฐาน (b) วงจระแจะโหมดระแจะแบบเมฆะกั้บ

จากรวงจระแจะโหมดระแจะแบบเมฆะกั้บในรูปที่ 3 (b) จะได้สมการ

$$\frac{I_{O1}}{I_{IN}} = \frac{R_{O1}}{R_{O1} + I \cdot A_{RM}} \quad (2)$$

I_{O1} ก็ือกระแจะเอาพุตของวงจระแจะโหมดระแจะ

I_{IN} ก็ือกระแจะอินพุตของวงจระแจะโหมดระแจะ

R_{O1} ก็ือความต้านทานเอาพุต

A ก็ืออัตราเกฆะย

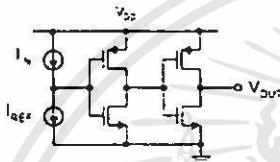
ξ_m ก็ือทรานคอนคั้ดแดนขั้งของทรานซิสเตอร์

$$I_{IN} - I_{IO} = \frac{I \cdot A g_m}{R_{D1} + I \cdot A g_m} \quad (3)$$

$$I_{IN} - I_{IO} \approx \frac{I}{A R_{D1} g_m} \quad (4)$$

2.3 วงจรเปรียบเทียบกระแส

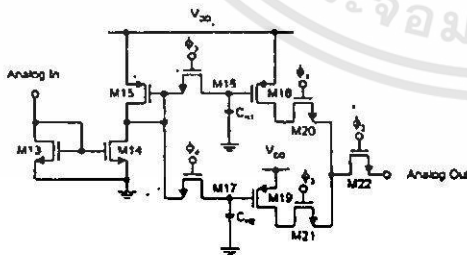
วงจรเปรียบเทียบกระแสแสดงดังรูปที่ 4 ซึ่งใช้วงจรมินิเวกซ์โคคกันมาคาสโคดกันวงจรเปรียบเทียบกระแสจะเปรียบเทียบกับกระแสให้เป็นไปโดยละเอียดในสมการที่ (11)

รูปที่ 4 วงจรเปรียบเทียบกระแส

2.4 วงจร Track & Hold

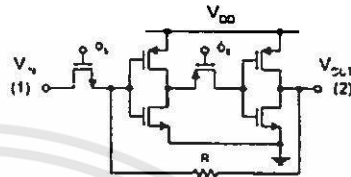
วงจร Track & Hold แสดงดังรูปที่ 5 ซึ่งมีหลักการทำงานเมื่อป้อนกระแสเข้าขั้วอินพุตของ วงจร Track & Hold เมื่อกระแสผ่าน M13 จะสะท้อนกระแสมายัง M14, M15, M18 และ M19 โดยใช้ M16, M17, M20 และ M21 เป็นสวิทช์ควบคุมการสะท้อนกระแสจาก M13 ตามจังหวะของสัญญาณ ϕ_1 และ ϕ_2 โดย M16 และ M17 ทำหน้าที่เป็นสวิทช์ควบคุมการนำสัญญาณของคาปาซิเตอร์ C_{H1} และ C_{H2} ที่ได้ค่า V_{GS} จากมอสทรานซิสเตอร์ M15 ส่วน M22 ทำหน้าที่เป็นสวิทช์ควบคุมกระแสจาก M13 ตามจังหวะการควบคุมของสัญญาณ ϕ_2 ที่ได้จากมอส M20 และ M21 เพื่อนำไปแปลงที่บิต 0, 1, (N-1) ตามลำดับ

รูปที่ 5 วงจร Track & Hold

2.5 วงจรซีพรีจิสเตอร์

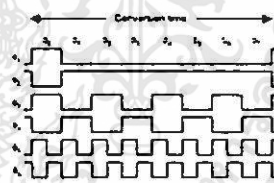
วงจรซีพรีจิสเตอร์ 1 บิตแสดงดังรูปที่ 6 โครงสร้างของวงจรซีพรีจิสเตอร์โดยการนำขาวงจรมินิเวกซ์โคคกันมาคาสโคดกันและใช้สัญญาณนาฬิกา 1 คาบเวลาควบคุมบิตต่อ 1 บิต

รูปที่ 6 วงจรซีพรีจิสเตอร์ 1 บิต

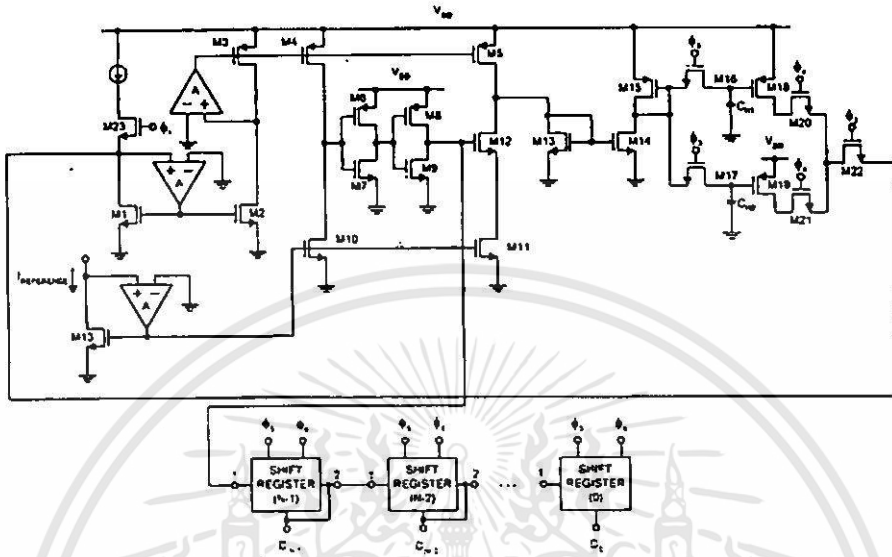
3. การทำงานของตัวแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลที่มี N บิต

วงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลที่มี N บิตแสดงดังรูปที่ 8 ซึ่งนำวงจรบิตเซลในรูปที่ 2 มาต่อร่วมกับวงจร Track & Hold ในรูปที่ 5 และต่อดิจิทัลเอาต์พุตจากบิตเซลเข้าวงจรซีพรีจิสเตอร์เพื่อแสดงค่าต่อ 1 บิตในรูปที่ 6 โดยแสดงค่าที่บิต 0, 1, (N-1) ตามลำดับ

รูปที่ 7 โดอะแกรมสัญญาณควบคุม

เมื่อป้อนสัญญาณควบคุม ϕ_1, ϕ_2 และกระแส I_{IN} ให้กับวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลตัวแปลงสัญญาณจะทำการแปลงที่บิต 0 ก่อนผลการแปลงสัญญาณจะได้ดิจิทัลเอาต์พุตแล้วจะนำเข้าสู่วงจรซีพรีจิสเตอร์ส่วนอนาล็อกเข้าทุกผ่านไปยังวงจร Track & Hold ซึ่ง M16 จะทำงาน C_{H1} จะโผล่สัญญาณเมื่อพัลส์ถูกที่ 2 เข้ามา M20 ไม่ทำงาน M22 ทำงานจะได้อนาล็อกเอาต์พุตจะเป็น I_{IN} ให้กับวงจรบิตเซลตามรูปที่ 8 โดยที่ C_{H1} กับ C_{H2} สลับกันทำงานตามสัญญาณ ϕ_1, ϕ_2

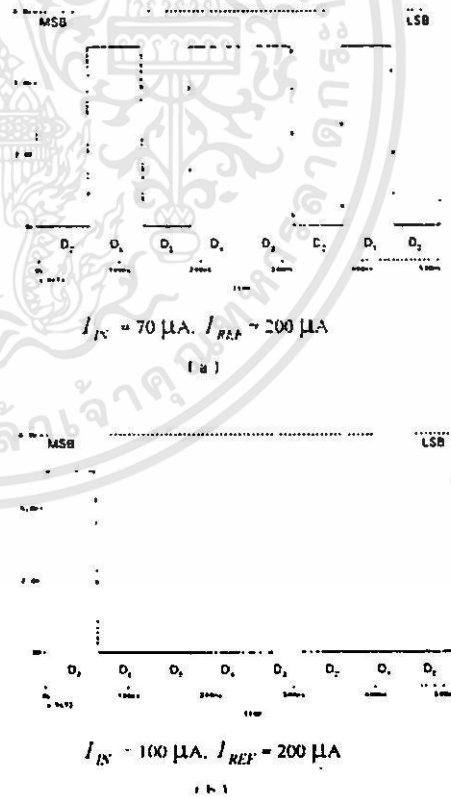

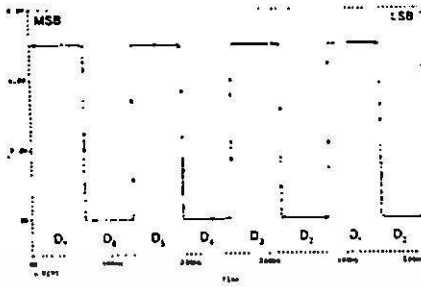
รูปที่ 8 วงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลขนาด N บิต

4. การทดสอบและผลการทดสอบ

ในบทความนี้ได้รับการเขียนแบบการทำงานด้วยโปรแกรม PSpice โดยทำการกำหนดค่า W.L ของทรานซิสเตอร์เท่ากับ $8 \mu\text{m} \times 0.8 \mu\text{m}$ ยกเว้นทรานซิสเตอร์ที่ทำหน้าที่เป็นตัวทซ์ M16, M17, M20, M21, M22 และ M23 มีค่าเท่ากับ $16 \mu\text{m} \times 0.8 \mu\text{m}$, C_{i1} และ $C_{i2} = 20\text{pF}$, $V_{DD} = 5\text{V}$ และ $GND = 0\text{V}$

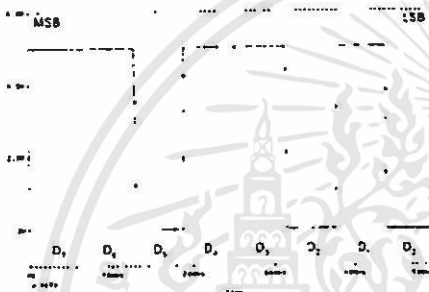
การทดสอบโดยป้อนสัญญาณ ϕ_1, ϕ_2 วงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลขนาด N บิตขนาด 8 บิตให้ $I_{IN} = 70 \mu\text{A}$, $I_{REF} = 200 \mu\text{A}$ จะได้ดิจิทัลออกเข้าชุด = (01011010)₂ ดังแสดงในรูปที่ 9(a), ให้ $I_{IN} = 100 \mu\text{A}$, $I_{REF} = 200 \mu\text{A}$ ดิจิทัลออกเข้าชุด = (10000000)₂ ดังแสดงในรูปที่ 9 (b), ให้ $I_{IN} = 133 \mu\text{A}$, $I_{REF} = 200 \mu\text{A}$ ดิจิทัลออกเข้าชุด = (10101010)₂ ดังแสดงในรูปที่ 9 (c) และให้ $I_{IN} = 170 \mu\text{A}$, $I_{REF} = 200 \mu\text{A}$ ดิจิทัลออกเข้าชุด = (11011010)₂ ดังแสดงในรูปที่ 9 (d)

$$I_{IN} = 133 \mu A, I_{REF} = 200 \mu A$$

(c)

$$I_{IN} = 170 \mu A, I_{REF} = 200 \mu A$$

(d)

รูปที่ 9 ดิจิตอลเข้าทุก D_7-D_0

5. สรุป

ผลการทดสอบวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิตอลโหมคกระแสที่ 8 บิต อัตราการแปลง 16 MHz ต่อ 1 บิตซึ่งเร็วกว่าบทความ [1] เป็นสองเท่า, เข้าทุกอินพุตแดนซ์ค่าและช่วงปฏิบัติงานย่านกระแสอินพุต 0 - 200 μA จากรูปที่ 9(ง)และ(ด) มีค่าความผิดพลาด 0.44 % ซึ่งเป็นค่าที่น้อยและสามารถยอมรับได้ วงจรนี้สามารถที่ขยายจำนวนบิตที่สูงขึ้นโดยการเพิ่มจำนวนสัญญาณนาฬิกาและจำนวนวงจรพีจีเอสเตอร์เหมาะสมสำหรับนำไปทำวงจรรวม

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] B. Nobnob, K. Dejhan, S. Mitatha and F.Cheevasuvit, and C. Soonyeckan, "High Conversion Time Current-Mode 8-Bit Analog-to-Digital Converter Circuit,"

Proc. of the 8th ISIC, Singapore, pp. 525-528, Sep. 8-10, 1999.

- [2] D.G Naim and C.A.T. Samala, "Algorithmic Analog/Digital Converter Based on Current Mirrors," Electron. Letts, Vol. 34, pp. 471-472, Apr. 1988.
- [3] Z. Wang, "Design Methodology of CMOS Algorithmic Currents A/D Converters in View of Transistor Mismatches," IEEE Trans. Circuits syst., Vol. 38, pp. 660-667, June 1991.
- [4] D.G. Naim and C.A.T. Salama, "Current-Mode Algorithmic Analog-to -Digital Converters," IEEE J. Solid-State Circuits, Vol. 25, pp.997-1004, Aug. 1990
- [5] D.G Naim and C.A.T. Salama, "High-Resolution Current-Mode A-D Convertors Using Active Current Mirrors,"Electron. Lett., Vol. 24, pp. 1331-1332, Oct. 1988
- [6] C.-C. Chen and C.-Y. Wu, "Design Techniques for 1.5-V Low Power CMOS Current -Mode Cyclic Analog-to-Digital Converters," IEEE Trans Circuits Syst., Vol. 45, pp. 28-40, Jan. 1998.
- [7] M. Nayeibi and B. A. Wooley, "A 10-bit Video BiCMOS Track-and-Hold Amplifier," IEEE J. Solid-State Circuits, Vol. 24, pp. 1507 -1516, Dec. 1989.
- [8] A.C. Iprı and J.C. Sarace, "CMOS/SOS Semi-Static Shift Registers," IEEE J.Solid-State Circuits, pp. 337-338, Apr. 1976.

การออกแบบวงจรบวกทางเวกเตอร์ด้วยมอสเฟต

A MOSFET Vector Summation Circuit Design

บุญอึ้ง นบนอบ กอบชัย เดชหาญ สมเกียรติ ฤกษ์วีรวิญญู เชื้อ นกอยู่
คณะวิศวกรรมศาสตร์และสำนักวิชาการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทคัดย่อ

บทความนี้เสนอวงจรบวกทางเวกเตอร์โดยใช้อิมมอสเฟตซึ่งใช้กฎกำลังสองของมอสเฟต โดยโครงสร้างของวงจรประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก ส่วนแรกคือวงจรยกกำลังสอง ส่วนที่สองคือวงจรรากที่สอง ซึ่งโครงสร้างของวงจรบวกทางเวกเตอร์ด้วยมอสเฟตเป็นการใช้กระแสคงที่ในการหักล้างค่าแรงดันเทรชโฮลด์ของมอสเฟต ผลการทดสอบได้กระทำโดยใช้โปรแกรมเขียนแบบการทำงาน PSpice เพื่อยืนยันประสิทธิภาพของวงจรซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี

Abstract

This paper presents the MOSFET vector summation circuit by using Square's law of MOSFET. Its structure consists of two main parts. First part is the Square's law circuit and the second part is Square root's law circuit. The structure of the MOSFET vector summation circuit uses the fixed current with neutralizing threshold voltage of MOSFET. The results of this circuit are shown by using the PSpice simulation program to demonstrate the performances of this circuit.

1. บทนำ

วงจรวกทางเวกเตอร์เป็นวงจรที่มีการใช้งานกันมากในด้านการสื่อสารโทรคมนาคม, การคำนวณทางเครื่องมือวัดและวิเคราะห์ต่าง ๆ [1-3] แต่เป็นการเสนอหลักการที่สร้างมาจากวงจรทรานซิสเตอร์ของไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์กับออปแอมป์หรือแม้กระทั่งวงจรสายหาคะแสรุ่นที่สองกับมอสเฟต [1] ในบทความนี้ได้เสนอวงจรวกทางเวกเตอร์ด้วยมอสเฟตที่มีความเหมาะสมกับการสร้างวงจรรวม ซึ่งใช้หลักการของวงจรกกำลังสองและหลักการของวงจรถอครากที่สองมาออกแบบเป็นวงจรวกทางเวกเตอร์ โดยการใช้กระแสคงที่ในการหักล้างค่าแรงดันเทรชโฮลด์ของมอสเฟตซึ่งมีการใช้ทรานซิสเตอร์จำนวนน้อยและมีประสิทธิภาพสูง สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้ตามความเหมาะสม

2. หลักการทำงานและวงจร

วงจรวกทางเวกเตอร์โดยใช้อิมมอสเฟตที่เสนอในบทความนี้จะมีโครงสร้างประกอบด้วย 2 ส่วน

- (1) วงจรกกำลังสอง
- (2) วงจรรากที่สอง

ทั้งสองวงจรถูกใช้หลักการกฎกำลังสองของมอสเฟตซึ่งทำงานในย่านอิ่มตัว (Saturation Region) เป็นหลักในการออกแบบวงจรซึ่งมีสมการกระแสเดรนเท่ากับ

$$I_D = K(V_{GS} - V_T)^2 \cdot \left[\frac{V_{DS}}{L} > \left| \frac{V_{GS}}{L} - \frac{V_T}{L} \right| > 0 \right] \quad (1)$$

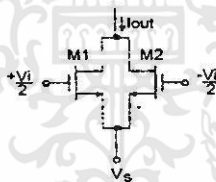
$$\text{โดยที่ } K = \frac{\mu_0 C_{OX}}{2} \left(\frac{W}{L} \right)$$

μ_0 = ค่าสภาพคล่องตัวของพาหะที่มีวารีแชนแนล

$C_{OX} = \frac{\epsilon_{OX}}{t_{OX}}$
 ϵ_{OX} = ค่าคงที่ไดอิเล็กตริกซึ่งเป็นของ SiO_2 มีค่าประมาณ $3.9\epsilon_0$ (โดย $\epsilon_0 \approx 8.854 \times 10^{-14} \text{ F/cm}$)
 t_{OX} = ค่าความหนาของเกตออกไซด์ (Gate Oxide)
 V_{GS} = ค่าความต่างศักย์ระหว่างเกตกับซอส
 $V_T = V_{TO} + \gamma(\sqrt{2|\phi| - V_{SB}} - \sqrt{2|\phi|})$
 V_{TO} = ค่าศักดาเทรชโฮลด์เมื่อ $V_{BS} = 0$
 γ = ค่าเทรชโฮลด์ที่ bulk (volts)^{1/2}
 ϕ_F = ค่า Strong Inversion Surface Potential (Volts)
 λ = ค่า Channel Length Modulation (volts)⁻¹
 V_{BS} = ค่าศักดาระหว่าง bulk กับ ซอส

3. หลักการของวงจรถ่ายสอง

วงจรถ่ายสองซึ่งใช้วงจรถ่ายสัญญาณดิฟเฟอเรนเชียลเป็นหลักการออกแบบซึ่งสามารถเขียนได้ดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 วงจรถ่ายสัญญาณดิฟเฟอเรนเชียล

จากรูปที่ 1 ทรานซิสเตอร์ M1, M2 มีสมการกระแสตรงเท่ากัน

$$I_{D1} = K_1(V_{GS1} - V_T)^2 \quad (2)$$

$$I_{D2} = K_2(V_{GS2} - V_T)^2 \quad (3)$$

จากสมการที่ (2) และ (3) กำหนดให้ค่า W/L ของ M1 และ M2 มีค่าเท่ากันดังนั้น $K_1 = K_2 = K_D$

$$I_{OUT} = I_{D1} + I_{D2}$$

$$I_{OUT} = K_D(V_{GS1} - V_T)^2 + K_D(V_{GS2} - V_T)^2$$

$$I_{OUT} = K_D\left(\frac{V_i}{2} - V_S - V_T\right)^2 + K_D\left(-\frac{V_i}{2} - V_S - V_T\right)^2$$

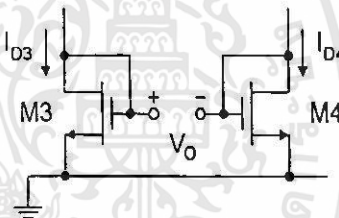
$$I_{OUT} = 2K_D\left[\left(\frac{V_i}{2}\right)^2 + (V_S + V_T)^2\right] \quad (4)$$

จากสมการที่ (4) ถ้ากำหนดให้ $V_S = -V_T$ จะได้กระแสเข้าทุกเป็นกำลังสองของแรงดันอินพุตดังสมการที่ (5)

$$I_{OUT} = K_D \frac{(V_i)^2}{2} \quad (5)$$

4. หลักการของวงจรถ่ายสอง

วงจรถ่ายสองมีโครงสร้างหลักซึ่งสามารถเขียนได้ดังรูปที่ 2

รูปที่ 2 หลักการของวงจรถ่ายสอง

จากรูปที่ 2 ทรานซิสเตอร์ M3 และ M4 มีสมการกระแสตรงเท่ากัน

$$I_{D3} = K_3(V_{GS3} - V_T)^2 \quad (6)$$

$$I_{D4} = K_4(V_{GS4} - V_T)^2 \quad (7)$$

จากสมการที่ (6) และ (7) กำหนดให้ค่า W/L ของ M3 และ M4 มีค่าเท่ากันดังนั้น $K_3 = K_4 = K_S$

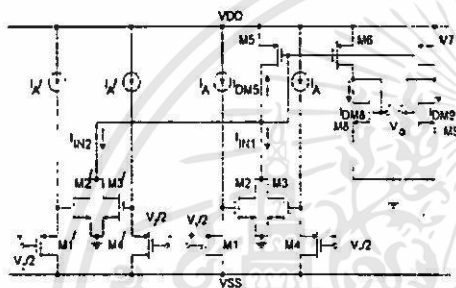
$$V_o = V_{GS3} - V_{GS4} = \frac{\sqrt{I_{D3}} - \sqrt{I_{D4}}}{\sqrt{K_S}} \quad (8)$$

จากสมการที่ (8) กำหนดให้ $I_{D1} = 4I_{D4}$ จะได้แรงดัน
เข้าหุดของวงจรวกที่ตรงถึงสมการที่ (9)

$$V_o = \sqrt{\frac{I_{D1}}{K_S}} \quad (9)$$

5. วงจรบวกทางเวกเตอร์ด้วยมอดเฟตที่สมบูร์ณ

วงจรวกทางเวกเตอร์แบบนี้จะใช้แหล่งจ่าย
กระแสค่าคงที่ในการหัดข้างค่าแรงดันเทรชโฮลด์ของ
มอดเฟตซึ่งลักษณะวงจะเป็นดังรูปที่ 3

รูปที่ 3 วงจรสมบูร์ณของวงจรวกทางเวกเตอร์ด้วย
มอดเฟต

จากรูปที่ 3 กำหนดให้ M1 และ M4 มีค่า W/L เท่ากัน
 $V_{GS1} = V_{GS4}$ ถูกควบคุมให้คงที่ด้วยแหล่งจ่ายกระแส
ที่ I_A ถ้ากำหนดให้

$$V_{GS1} = V_{GS4} = V_{TN}$$

เพื่อให้ง่ายในการแก้สมการและทำได้โดยสร้างบัพ
สมการเดียวกันโดยที่ V_{TN} = แรงดันเทรชโฮลด์ของอิน
แซนแนลมอดเฟตทรานซิสเตอร์

จากรูปที่ 3 และสมการที่ (5)

$$I_{D1} = \frac{K_D (V_1)^2}{2} \quad (10)$$

$$I_{D2} = K_D \frac{(V_2)^2}{2} \quad (11)$$

กำหนดให้ค่า W/L ของ M6 มีค่าเป็นสี่เท่าของ M5 และ
M7 โดยค่า W/L ของ M5 และ M7 มีค่าเท่ากัน ดังนั้น

$$I_{DM7} = I_{DM5} = I_{D1} + I_{D2}$$

$$I_{DM7} = \frac{1}{4} I_{DM6} \quad (12)$$

จากสมการที่ (9) จะได้

$$V_o = \sqrt{\frac{I_{D1} + I_{D2}}{K_S}} \quad (13)$$

แทนค่าสมการที่ (10) และสมการที่ (11) ลงในสมการที่
(13) จะได้สมการเข้าหุดดังสมการที่ (14)

$$V_o = \frac{1}{\sqrt{2}} \sqrt{\frac{K_D}{K_S}} \sqrt{(V_1)^2 + (V_2)^2} \quad (14)$$

จากสมการที่ (14) ถ้ากำหนดให้ $K_D = 2K_S$ จะได้สมการ
เข้าหุดของวงจรวกทางเวกเตอร์ด้วยมอดเฟตดังสมการที่
(15)

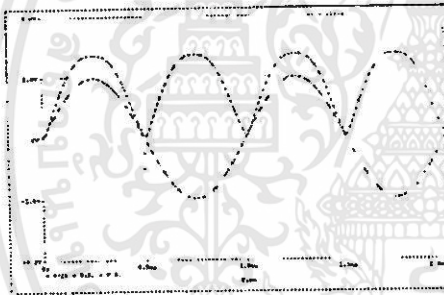
$$V_o = \sqrt{(V_1)^2 + (V_2)^2} \quad (15)$$

6. การทดลองและผลการทดลอง

ในบทความนี้ได้ใช้การเขียนแบบการทำงานด้วย
โปรแกรม PSpice ซึ่งใช้ Model ES2 ของ European
Silicon Structure ใช้ Level = 2 และเป็น Worse Case
โดยกำหนดค่า W/L ของวงจรวกทางเวกเตอร์โดยการ
ใช้กระแสค่าคงที่ในการหัดข้างค่าแรงดันเทรชโฮลด์ของ
มอดเฟต ทรานซิสเตอร์ M1-M4, M1'-M4' มีค่า W/L =
200 μ m/10 μ m, M5 มีค่า W/L = 25 μ m/10 μ m, M6 มีค่า
W/L = 100 μ m/10 μ m, M7 มีค่า W/L = 25 μ m/10 μ m,
M8 และ M9 มีค่า W/L = 100 μ m/10 μ m โดยใช้แหล่ง
จ่ายกระแสที่เท่ากับ 100 μ A, VDD = 5 V และ VSS =
-5 V

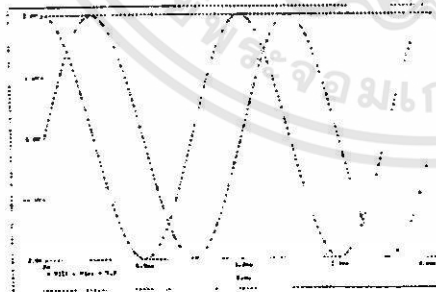
การทดลองจะจำลองการทำงานวงจรบวกทางเวกเตอร์เป็นวงจรฟูรีเยร์เฟรคดิไฟร์โดยป้อนอินพุต V_1 และ V_2 เป็นคลื่นรูปซายน์ขนาด $4 V_{p-p}$ ความถี่ 1 kHz ในวงจรบวกทางเวกเตอร์ในรูปที่ 3 ผลการจำลองแสดงดังรูปที่ 4(a)

รูปที่ 4(b) เป็นผลการจำลองการทำงานของวงจรบวกทางเวกเตอร์โดยอาศัยความสัมพันธ์เอกลักษณ์ทางตรีโกณมิติ $\cos^2 \omega t + \sin^2 \omega t = 1$ โดยป้อนสัญญาณอินพุต $V_1 = 2 \sin \omega t$ และ $V_2 = 2 \cos \omega t$ ในวงจรบวกทางเวกเตอร์ในรูปที่ 3 ดังนั้นเอาต์พุตที่ได้เป็นหักคางที่ดังรูปที่ 4(b) ค่าหักคางเอาต์พุตมีค่าประมาณ 2 V รูปที่ 4(c) แสดงค่าผิดพลาดของสัญญาณเอาต์พุตระหว่างผลทางทฤษฎีซึ่งมีค่าหักคางที่เท่ากับ 2 V และผลการจำลองมีค่าหักคางที่เท่ากับ 1.9999994 V ดังนั้นผลการจำลองวงจรบวกทางเวกเตอร์ในรูปที่ 3 มีค่าผิดพลาดเท่ากับ $0.6 \mu V$

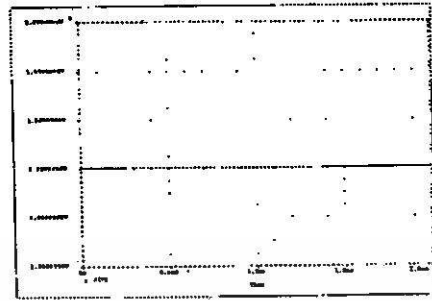
(a) แสดงสัญญาณอินพุตและเอาต์พุตเมื่อให้อินพุต

$$V_1 = V_2 \text{ เป็นคลื่นรูปซายน์}$$

(b) แสดงสัญญาณอินพุตและเอาต์พุตเมื่อให้อินพุต

$$V_1 = 2 \sin \omega t, V_2 = 2 \cos \omega t$$

(c) แสดงสัญญาณเอาต์พุตที่ผิดพลาดเมื่อให้อินพุต

$$V_1 = 2 \sin \omega t, V_2 = 2 \cos \omega t$$

รูปที่ 4 ผลการเลียนแบบวงจรบวกทางเวกเตอร์

7. บทสรุป

วงจรบวกทางเวกเตอร์ด้วยมอสเฟตที่ได้ออกแบบในบทความนี้ โดยใช้หลักการของมอสเฟตย่านอิ่มตัว (Saturation) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่ากฎกำลังสอง (Square's law) จะเห็นว่าโมเดลที่นำมาใช้มีประสิทธิภาพดีเหมาะที่จะนำไปสร้างวงจรรวม ซึ่งผลการเลียนแบบโดยโปรแกรม PSpice สามารถชี้ให้เห็นผลการวิเคราะห์ที่ใกล้เคียงกับทฤษฎี

8. เอกสารอ้างอิง

- [1] S.-I. Liu, "Square-rooting and vector summation circuits using current conveyor," Proc. IEE Circuits Devices Syst., Vol-142, No.4, pp. 223-226, August, 1995.
- [2] O. Landolt, E. Vittoz and P. Heim, "CMOS self-biased Euclidean distance computing circuit with high dynamic range," Electron. Letts., Vol. 28, pp. 352-354, Feb. 1992.
- [3] E. Seevinck, R.F. Wassenar and H.C.K. Wong, "A wide-band technique for vector summation and RMS-DC conversion," IEEE J. Solid-State Circuit, Vol. 19, pp. 311-318, June 1984.

ประวัติผู้เขียน

นายบุญชิง นบนอบ เกิดเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2515 จังหวัดกระบี่ สำเร็จการศึกษาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาอิเล็กทรอนิกส์ จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2537

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้